

AUTHOR KALONYMUS BEN KALONYMUS

NO. 219

TITLE קב"ח / ק"ח
[EBEN BOHEN]

RR _____

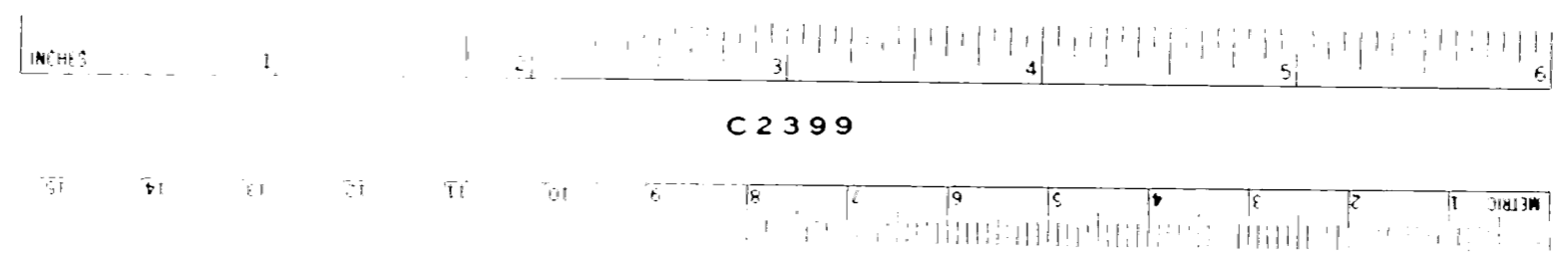
IMPRINT NAPLES, 1489

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

CALL NO. GOFF, HEB-66

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A DIVISION OF XEROX CORPORATION

32-33

All 32-33 misprinted
order d b c a

Adler has a defective copy
misprinted in the same way

3 4 5 6 3 7 8 5 7 7

לען פון זון לרבי יקותיאל
שפרה

טא. וואס זאלן אונז טאגן. זאלן זיך
לויפן

500 — B

אבן

בת

החרשים שמעו גע אדבר ו העורים הביטו תוכחותי לחבר
 התמהמהו ותמהו לרעם גבורתי ארזים אשור סהלחתי בינם
 קרב בצאתי גידים וחילים אגבר ארץ ושמים האזינו קולי
 מעשה בראשית סיתו לבכם לחילי כי מלאתי עברה כחשה
 עברה תבער כמו אש קנאתי בעצמותי עברה תפיק מזן אל
 זן עד שאראה גויתי כלה כמדורה מנפש ועד פאר דולקת
 והולכת בסביבי נתתי תצת ותתלקח לסלף ביגדים נבהלתי
 מראות כי מעצום עיני וכי אפקח נלאתי כלכל חמס ושור איז
 לאל ידי שאסיח מדעתי או אשכח עלה באשם ונחנתם לא
 יעבירה עפרות תבלין וכל אבקת רוכל אשר ירקח לחלק תחלה
 מליצתי ריב אריב עמהם ועם מעשיהם אתוכח לזרע
 יעקב תהו בקשו לבני ישראל היטרה יעקשו לעברים הע
 המטים עקלקלותם ליהודים האמללים ונלוזים במעגלותם
 חזון הרביתי משא בור חזית קטה וכמה פירעניו במליצה דמיא
 לסהא במאמרים מרים והמה פתיחות חדים סחרב פיות ירדו
 חדרי בטן ושפוני טמוני לבות וכליות כלי זיני עלי חרב וחנית
 קשת נחשה וקרני ברזל על עם עברתי אכוס לנתוש ולנתין
 לשלח אחתי לעזאזל אני טרם אהל התחלית קשות
 קודם אספר קדמוניות עד שאגיד חדשות מפריחי
 נשמות משיבי הרוח מעודדות נפשית אתנצל לכל חכם לב
 בלבב יבין במשקולת דעתו אוהב ישר ורן רין אמת לחמת
 פן יחסדני שומע לשתח אמרי פן יתן תפלה על חלומותי ועל
 דברי פן בהכשלי אויבי עלי יגילו ובסידי ישמחו משכחי ומצרי
 ידעתי אם ארשע לא יזכוני ילדות ושחרות לא יצדיקוני נערי
 שמא יענה בברי המעמיקים סרה והמנימים חוקר שמא
 מתוכם ילמדו קנאים לשקר יחולי משנה

ועם

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
 www.hebrewbooks.org
 ע"י חיים תש"ע

נבון יקח בהעשתי ולתמוז יבא כדוקר . אפטר ידינני לחיבה
 וכל תמוז האביל אחר סתרים לבקר . ונהס עלי ביום ההוא
 לאמר האתם סלבי בצמה גדולות החל בגאווה בצע חמתנו כאלו
 מהדרנתנו או גבה מעלתנו . הרחיבו פיו לבלי חק ומרחיק מלחמה
 להדיח כאלו הוא מהרחנים להוכיח פושעים ונחמתי יחדו המסית
 וסמדיח להמית ולהשמיד בן או תלמיד תבשילי מקדיח או מימני
 יאמנים לרחוק צואת האשמים ואת דמיהם ידית . או מפני
 שהטעה משחקת לו וכל אשר יעשה יכלית . מה היום מה נסתנה .
 שהנטיב עצמו בראש מרומים וראש פנה . מימינו כלי משחיתנו
 ועל שמאלנו מגן וכנה . מה כחו ומה גבורתו אי זה דרך עבר הוח
 אלהים לדבר אותנו . מי הוא זה שבא לרדות או להוכיח בשער .
 בדבריו יתנשא כמלך בגדוד כאריה בבהמית יער . מה טוב ומה
 מעשיו כי יהרהר אחר בני הזמן כאלו בעיני הדור יתום וישראל
 אלמן ובעצמו שער לתקן עיותם שהוא רוסף אומן . לא יערר
 תבלין ולא חסר חבל סמן וסמן כאלו משחו אלהי סמן . סמן
 מחבריו בינה יתירה ככלכל והימן . הן
 כל אלה חאתה עיני כי כפי הנראה כל שנמעי . יסוס ויסתאה .
 חסר משוגעים יחשבני או גם הרוח וגאה . זחלתי ואיהא . פן
 תקראנה אותי לזית טפתיס . דבת עס לא יגורו מפני אים ואס
 יעלה שיחו לשמים . לתת מוס באדם לענת איתו בחובו . ואס
 יגביה כגשר או ישים עבים רטובי . ואולם בעבור זאת . להסיר
 מעלי תלונות עזות . אצטרך להתנבלות . לכל אשים אסס נפסי
 ולא יחסולי גודל הסכלות . השומע ישמע הולך ככוחו הבוחן
 האמת והסקר החיוב והשנובלת . אהה דל יחדל לעברה זדון או
 מפני הוללות . לא אקריב משפחות לגברים בקהל אשוע דרך
 כללות . רודפי צדק אתם רעי מעעורי עי הלום ברחתי מ
 מהגאווה . ובחרתי הסכלות ואף כי היום אראה אימתנו
 היוודת היא עד עפר ססית גלות על גלות לא עדייתי גאון וגובה

בתי לית דברי לית חני על זולתי חן רע יסמך חתמי
עירדני ולא היתה נסחה לכבודי ולכבוד בית אשתי לא לתנח
למדתי ולמעשים טובים סבדי לא החזקתי סן צאנני ולא סן
אכני עמדי " לא חפני סוף וזהב לבבי בקרבי ירחב " אללי
לי אללי כי אזל מכלי " גם לא באתי ליטול עטרה לעצמי ולא מען
ספר שמי והנה מארץ ספל מקומי " חלילה לי מחטוא להכחית
משחית ומחבל חן בור ישועתי מכלל ומי יתן והייתי מהראויים
תוכחת לקבל " לא לבשתי מלבוש יארך יומי ויריס לא כמדתי
סן בצעדי יפילוני אטאל מהליכתי " לא בעינא מסנא דרב
מכרעי סן יתקלסו בי אחזת מרעי " כללו של דבר לא נתכונתי
להרבות תוכחות בדברי צחות וזאמרי ספר דק להכלים עצמי
ואת רעי עמי בלהן וזען ועיפה ועפר חתי בדומים לי שואפי
הרוח ורועי אפר לי גלהם אשים דברתי ורוע מעלליו אומר עם
הספר " אגחנו היודעים בדברי הבאי המצפצפים והמהגים
המכלים ימיהם אכול ושתה בתענוגים ועושים כל ימיהם כחגים
ואחרי שהטילונו משאר עומיין חונן הדעת יהב חכמתא
לחכמיין בזה שחלק לנו בינה מעונה לא הואלנו ונשב בחדר
משכיות ספון בארז טטה בקרן זרית בירכתי האהל בפאת מטה
לדרוש ולתור בחכמה הכלל והטבגו אלמה וגם בין העמדים
ערימה " ואולי כרי גבה ותלול ועתה לחמת ימינו כן נודע
בחשך ילכו אחד לאחד יחסן כיון חיס כמו סבלול " זה העם
נבל ולא חכם חני והם היינו לעם אחד עם הדומים לחמור
חליהם מלאתי מלץ תעופנה ססתי לענה וידי נטפנו מר כי בהם
החליתי מראש בי ובהם חמור " לכן סעיסי ישיבני לפלתי
אטיה בצק זרים יסרני בלימתי לכל אצר צרת אחריס " טוב
כי תיקר נפטי בעיני היא לבדה כסותי ופמלתי בחייה חיי
במותה מיתתי עתה היכול איכל לתקן עותתי חעשה אך חני
לביתי " ומה לי גלהם צמתו בצר חיי וכל אחד יגורני בחימו

ענין משה אש הייזן וישמאלו כל אחד יחוש לעצמו
 אסון שידהו כבוד עליהם רוח צדק ושאלו וינהו בשלי חני דוחב
 אמתו כי כותרתי ערוס לבי יסער " חזי לנפשי במלה לי הרעה
 חבוי ללב כסיל ייזן ושמאל שמני רק זועה " לכך ריב אל לבי
 חריב נמני טומס ואותי חריב " על קלקולו לערב חלין בבי
 חלכת בבקרים אעשה לי מספר תמרורים לחמר ישמעו
 העורים שטרירי צירי בכסי חורי במסתה הייזן כי כן יעשו
 הבחורים מטוס ומקרו ממני יראו הנצבים נוטבים עלי תלס
 אשר חנכס הסס הבנה ויטלת לעלות במדרגות הסולס בצרס
 יעלה ענן מניחתם וסר כלס ולאט הזמן יטה לארץ חנלס
 יבינו לחחריתם לבל יקדס כמו לי מקרה הכביל ואני מוסר לכלס
 חולי בדיבי יכנע ללבי הערל בן נעה חו יבול עסדה זרה סלו
 יקון ויגער בהבלי התאיה חולי ישוב ונחם חלכת חרמות
 עקלקלות חולי יש תקוה חקונן " על זמני חליל על
 ימי אטח בבי ונהי לחבירה עליהם במלין חרטח לחולף מוסר
 להזה תוכחת לבח לכל עובר לו יהי הנפשות היסעות במתן
 חכתי חנושות שמעני זאת השכילונבינה קינה היא וקונטה
 ילמדוה חוררי יוס יבכז עמה כל חרירי לבח העתידים עורר
 לוינת על אבוד ימיהם חרון אל כל המונס וקצף קצף רבה
 המוכבים לפתוח בחרטה כי יתנו כקטר ואסר לענות כפס ולהט
 חותם הינס הבח החשבים בלע המות לבכח חו לימים רבים
 החזון ולעתים רחוקות הוא כבח " חרברה וירח לי מקצר רוח
 רוח עושים מבעטי זיקח דשמיה טבח סביבי ימח מפס בחס
 פחס בקרבי יח עד נהר מפוח היסקתי ותחלכני חל דודי לשוחח
 יצר מחשבות מחבלי כרמים קוטפים מלוח ומתיבה הקול מדבר
 ואותי צוה עתה בח כתבה על לוח " הגח תוגתי יכלכל מחלי
 דאגה בלבי לחבדן עתותי כל רחש לחולי חסיחנה לחחר קצף
 בנטיעת לבי המר הרבה השוחח עמי להכליל

להשליח . ובכל זאת אברך הגומל לחייבים רעות לתן צדק
לפועלי . אח ואחות עזר כבדתי המציאתי יוצרי ממשון
לבב אטב ביד . תלח אחיה לצדי . אחות קטנה פקחת כספי
המדברת נתנה בי טהורה ותהי לצדי . ושדים יש לה למען אחיה
בכל עת משור תנחומיה מוזי כבודה לחון לצדי . מרתה באלהיה
שללה יפעתה . ותעד כזמה וחליתה . כאפוסיה בין שדיה ילינו
ותזכותיה באשר היא אם על מכותה . זאת היא הנשמה החכמה
הרוח המושלת . שידובר בה ככבודות מעשיה בקו מפעליה
במשקלת . הזאת היא שיאמרנו הנפש המטכלת . היתה בעברי
גרמה לי מות ומטכלת . ואחיה אח קטן בכור טען כבד לקראתי
לב טהור אף בלי פטע בתחלת צריאתי . למען הראותי . הוצא
לנחותי הדרך חור לנתיבתי . נוטע חזן כטעהו סורק מראש יונז
אטכלות מרורות עבדי רוש . לעשוק אהב בערבי זרע חזן בבקרים
יחרוש . ויזן גם הוא זכות יין ותירוש . וגם טאלל באובות חדשים
לדרוש . כסוי חטאה אדוק בה קטה לפרוש . חני לאח ולאחות האח
יבעירו טרפיה בגחל . בגדו כמו נחל . בן בליעל והפת הטובבה .
הסיעו עצמן מן האחיה . אחי ואחותי . אחתי טבלתם
עברתם אחתי . אם פרי מאני . תאכילוני בחיי . צר לי מאד ואף
כי אחרי מותי יצר לי מאד מכס להשתגע עזרתוני ולא להתחכס
עד חתי אתם מאנים . סרבים וסלונים . ולהעציב אביכם
טבאמים תעשו כונים . הערם תדעו כי אברה תקנה ואפס
תנחלת בהמלא סאתכם . נקם יבא גמול אלהים תשאן את עון
כלימתכם . נשמתני גדרה פרצה הסירה מסוכתה . נפטי יצאה
מתחיצתה . בי הניח אחיה אותה . לב רע יונען ובליעל הוא חרט
ומסגר חספיל ומרים אחר כונת הלב הזן הדברי . לכן אתנכח
עמו לצדי . עשעשי ייסירו בגדו . ואולי יאספו מרמים כמוני
התוליש עמדי יסבו עמדי במסבי . ואגידה להם כמה מעמרי ועד
הלוט לבי רחמי התל בי . לזר אטבני בחרטת חזן ועמל חרט על

אשיחה איכבה מצחתינו לב האבן קטה ורע מעללים והוא
כלבי על פניו חוכיחנו לעמסק וכלוז בבס ובמחד תרח יחידתי
ותירא כפסי ותחיל מאה חולי לבי רוח חדסה יחדס לבצר הרע
שרות עד יסוד כמו בגיד אקרבנו אעדרנו עטרות לי לכבי ולכבד
ואס מאן ימאן בחרב לאוני אכא לקראתנו והכחתינו חולי
אוכל ככה בן ברנח טפתי והכתינו והמתנו חולי אוכל להלחם בן
וגרסתנו לבי גשה נא הסכת ושמע הגיגי בינה
תדע ותשכיל מוצא דברי אמרי האזינה הלעד ברית
לא תצור ותהיא כשמיר חזק מצור ולא תקח צר תעודה לכרות
ערלתך ולאסוקך חרפתך אס בימי עדנה ועת רצון נעו
מעגלותיך מה יהיה צבא הקץ אליך ימי הרעה עומדים עליך
לכלותיך מנו תגורט צדד תצב מטלח ונעזב מה יהיו חלומותיך
תראב לימים הראשונים היו טובים ונהמת באחריתך לבי
בינה שמעה זאת הלח ידעת לא לכח עלמות סוף אדם למות אח
לא פדה יפדה איז שלטון לא יועיל הן זהב שבא ותועפות הרים
אס אסק שמים ואציעה שאול לא אוכל לבחול מאחת חיי דור
דורים הנה יום בא יום נקס ושנת שלומים יטביעני ממרומים
איז ממוס כי יטיגוני מוקשי מות בין המצרים וצוחן לבבות
עפעפני יבחנן מעשי יהי אדם ביום ההוא נגלים ונכתרים
לבי יחזור כך ויירט אלהים בקרבך רב לך הגלות נגלות
אחר הרקים סוב אל אחריך ועתה יש מקוה תשוב ותשב באהלים
בימי מועד שתול בנה האלהים ירא מצותיו שמור את אשר
תצו אס תדרשנו אלהים יחך ממונן פריך כמצא פרי יסנה
עשה בצור שאתה מוצא הטבע שאכז והגוף רענן ואל יחסר
המזג שני בכל הבריאות יתלכז הרמות הנו בידך לסלק המסך
וכלה ענן ראה נא הכלים אשר בם מלאכתך תליך וקאתך
סחו רס הגוף שבגך ומאענתך בהמה חמונת עתך תמצאס
כאשר תבקט איז בהס נפתל ועקט לבי

חזק ואלוץ שצדק לחלומותי · העזרת קיימת ·
 ען הדעת עדרנו באבן לא כפרצו עלי ולא מלקה התנומת · קודם
 ט' פאיטוני זקונים · כתבת עדינים · והאיגוני ערום ועדיה · בערם
 תלקח ממני חדא דאלולא ולא אתיח · עד אשר לא ירתק חבל כסל
 לי בצעמיים · ותרוץ גלת הזהב וישנו הכתמים · · ופרץ גלגל
 שחוזר בעולם במכות שדי ממרומים · יאתני ימי חגורים לא · ·
 מות מת להם נאמר חדט וימים · והיה יום אחד כראה בהקיץ ·
 אשר היינו בחולמים · · לבי חס לא עכסו אימתי אבקם
 לי מנח · הבימי השיבה בכלת הכח · לכל בני חלוק ימל קצירם ·
 גם רך גם ענוג כי יזקיץ · יחולל ויבש צפר ערס · · היצרא בי
 האם חדטה ואחרי בלתי תהיה לי עדנה · הן אחי מחומר קורצתי
 טנני הטמנ סאריח בלבנה · פני פני אדם ולא פני סאר סיחדט
 בערירם לעת זקנה · אף כי אחי נסה רוח כסתגיתי מחברי
 הבחורים ולא לטובה · בעערי בלא זקנה וסבה · סזעט זקמתי
 ושדתי תסס כחי כנקבה · · חלסו חוסי בתקן מורסי · ולא ברתני
 בימים · פני קחטו בלא עת קורתי קורתי ונעשו תלמים · ·
 האסי טהיה סתס פז סדימו באבן ושער צהוב צמח בי · האביט
 שריגין כפרס טיה עלין תאלג בקרב · בימי צבאי כנעס תימו ·
 סערי ממוסך ומורטו ויתר חמקומו קומתי דמתה לתמר וגוי יסר
 ממסוכה הלכוף כאגמוז ואיז מקימו · קווצותי תלתלים מעשה
 עבות תארנה ותפוצנה · מחלסות ראשי חמורמת כזהב ורלתס
 כארגמן כדלדלו ופרצים תצאנה · מה מעשה כי יקום אל לבקם
 עוני והנני ואת חטאתי הלא תמצאנה · לבי למה רמייתיני
 במוסאת טווא בתקסס כזב · הן גרסת אחתי מחוץ למחנה סכינה
 כפרוע וכזב · סס נעיתי אהל השעים סתי אכזיב לאכזב · ·
 למען כחט צמח סקר ומדחיס דחה דמיתבי · בלך וסוב ומחר
 מעשה צדרי המלך · · עד הלנס הביאותני · כאשר יסא האומן את
 סינק עביר דגזיס · בקלימת ואגזיס · עד טה סאאתני ומיוודי

חתונה **ח** לא חייבתי **ח** חס פתחתי הכל חלושים **ח** ולקראת
 חס **ח** חלך כפעם בפעם **ח** וכחבקט תאנה בנותן טעם
 חס **ח** חת עבמי כתר לי זעיר עד יעבור זעם **ח** הנה ימים באים
 נחליף כח וכתעודד **ח** בכל החכמה נתעלסה בזהבים נשכון בטח
 בדר **ח** טבצר על סלסלות סורף בגת בזמירות כריע סידר הידר **ח**
 חמרתני גם זה הכל בין כך ובין כך ויהי ערב ויהי בקר טמט בזה
 זרחה ונודד **ח** עד כה ועד כה המצרים ליום רע כנגיס לקטה יום
 ראון תלחותני **ח** לימי הרע הגעתי לזמן חעגן חזו דחתאי **ח** חזו
 דחתאי **ח** ואם בתוחלת חמוטסה יכלו ימותי **ח** ובטהי פהי יעבירו
 חדשי ויתמו טנתי **ח** איכבה נעשית תורתני ואימתני **ח** ומסורת בידי
 וכך תקוולני מרבתי **ח** אל תאמר לטאטפנה חטנה **ח** טמא לא
 תטנה **ח** ולבי לב כסיל לא יאמיץ כבא המוטעים בחנות עלי מחנה **ח**
 ילדי יום בו נלחמים מקולם לא יחת מהמונס לא יענה **ח**
 לבי **ח** פתיבתי ואפת בפתותי לחס אבירים גלוקקא יפיפיה **ח**
 פת הדראה חמטי חכית וסנג סלת נקיה **ח** בייז הטוב לוקח נפשות
 בלא צדיה **ח** חמית בטקת פי כלוחית כחטחל ביכיתא **ח** יין
 חלבין וחמרא דפרגיתא **ח** מראחו כלפיד כברק ירוץ בגביע
 ינוצץ כסא דזוגיתא **ח** יין יטן **ח** המטניד כפיח כטאן **ח** מסיר
 טפה לכחמים ומטחית הודס **ח** יין לבן המלבין פני טותיו
 טהכסן כס וינוציא הודס **ח** ולפעמים בטנוי יין מפניכיס חרס **ח**
 ירוס ונטא בראש כל חרס **ח** הטועמו למעצבה יטכב וירדס **ח**
 ובמיני מטעמים **ח** מטבת שארי כל הימים **ח** חיתנו יער ועוף כבף
 אסיקי בגימי העליתי בדמים **ח** מקיר טבי הייתי לצבות בטן ולא
 בראשי טקמים **ח** ארדיא וגזליא רכיכין טמנים ומפוטמים **ח** הדגה
 רבה **ח** לא תחסר כל בה **ח** סתח ומוריס עם כל ראשי בטמים **ח**
 לבי **ח** השיחתני ואסת במורי בגדי חמודות טני עם ערנים **ח**
 בון וארגמן מתהפך לכמה גונים **ח** חילת כבג זהורי וכבמוכיס **ח**

פארי פתים אשר צו תלבושה פת סמלך סמולת . וברז חס
סלסלה ומלמלא חליפות שמלות " לבוס מלכות להראמת סמולת
ומחשלת . תכריך צין שהכל פונים צו חור כרפס ותבלת . סמולת
ברורה ובגעימה . כתונת פהים אשר לו הרקמה " מלכד סמות
לילה ערט רענה מטה כבודה . סביב לה יריעה עודפת וריחה
גודפת . קנה וקדה כפתוריה ופרחיה משוקדים יוצאים מצדה "
לבי חזקתני ותוכל באהבת נשים . כלכדתי בסחיתותם
כציפריס האחמים בסח מוקשים . צחמודיהן כל
מעילו סוף וזהב עליהן תסאיטיס משוכים מעשה חרטיס " חלה
חלהי אשר עשיתי ואת הסכל הקנא המקנה בביאה זד יהיר אתח
ועיני סרסורי דחטאה " עוללנו לכפטי הטאת והאטר . במראות
הצובאות נשים באות ל פניהן ילך דבר " ברגליהן תעכסנה
מדקדקות בפשיעות להמית בפשות . מהקרית עינים חרמות
לטונות . לירות כמו חופל חצי אהבים לדעת החלוטות " כמעט
כטיו רגלים בצבאות או באילות . מדהרות דהרות עלמות תופפות
ונשים יפות ומצהלות . בחפות חתנים אחת בתוך אתתא לבתרי
בתים ובחולות " כאין טופכו אשרי באור טרים וטרות צבי
הלולא את זה לעומת זה ישאו קולם ירנו קול ענות ללא עש בינות
ישים תהלה . זמרן נשי וענין גברי זמיר עריצים לבסומי קלא .
כאט בצעורות למען ספית חטאת להרבות ביאופים לבלה . טרים
אחר כוגנים בעגב ומינים בחור עס בתולה . המן הסלא חס
אשר מדעת בער " יצרן לא " יבער " כלפיד אט בעמיר .
ואס יחזק לבו מצור ומשמיר . האתמה . איך ולמה טבורו בקלון
ימיר " לבי חה עברתני בשומי מגמת טבי .
וכל מחמד עיני . לכבים הון

עתק

חוק דרבי המיומנות עשר וכבוד וסגלת מלכים והמדינות
 כסף צרוף מחוקק טבעתים דינרי זהב טוב אלפי רבותים
 כלי יקר וחמדת טכיות חבנים טובות ומרגליות כסף
 טבחר מטאח צמד פרדים כריח חורתא וצבית האוצר דהבא
 פריסא במטרתא כונתי באלה לבנות או לקמת בני מדות
 ומיטב מטבעתו היכלי עונג וארמונות חנוח בהמה ליום צרה
 במסחות טאכנות לעשות חטבים בין השלבים ואקרע חלונות
 צהר וחרכים להאיר מחטבים חדרים מפותחים ועליות
 מרוחים מגדלי עופל ובריכות בורות חביבים ובלות עליות
 ומסביב גן ירק וגנת ביתן לצאת ולבא מנוי אליהם ומחס אל
 נוה חיתן גם להכין בחוץ מלאכה נתכונתי כל כחי להטיס
 ארנוכיות ומסים מודה בלו ומססים גנות ופרדסים כרמים
 ואדות ויער צומח עצים כהנה וכהנה השגתי וירסתי ואת
 יי' אלהי ישראל לא דרשתי לבי חס אמרתי אספיה
 כמו רבות רעות ומעשים אשר לא יעשו עשית
 עמדי תועבת גדולות מאלה תלחה לסוני ותיעף ידי הן על
 פיק בקיץ ובחורף לאלהי עוייתי ופטעתי הסכתי ערף רחיתי
 עמל הבבתי און הסתכלתי במקום התרף יום ולילה אחריך
 נרצה למלאת העולה על רוחי צרמת הדמיון מצבת המוח כל
 מחטבותי לאכל ולסתות ולסמוח סעודה גדולה מחין תמצא
 ואי זה מקום עלי וקלי ברברים ושור וטה אים איפה חברים
 סמחים וחרפות מחים ואי זה הוא מקומן של זבחים
 בקיץ בארבע שעות הזכה המנחה והמזה אל תחת גפן ואל
 תחת תאנה מערכי מלך תקון המאלים והשתיה כדת יין
 מלכות רב מזוג מפני הארב

בכל דליותי יין של זהרים את ילדי ואת נשי סגלתא ולחמתא .
וכל מלבושי דקיס וכאיץ הכלך והאיראיץ " טט ומשי מפני החום
ותקושתי ולהסתר מחמתני . ובחרף ביום סגריר לקרח הנורא .
אכול ושתה עד לשכרה . לחס רב בבית המוקד האח מבערת
כנגד המדורה . לבוש לחוס משיש בבגד מחלצות סרבלא בסותא
יהי עלין לכתרה " לבי כאלה רבות הפלתי
לתענוגות בני האדם להבעיר את נפשי בעבור הרעמה . כה
מכהגיד כן משפטיך מראשית ועד אחרית טנה תמימה . מהם
לצורך העת עת גשמים ומהם בחמה מפני החמה . כרחיצה בחיח
דדמסית וסיכה בשמן המור משחא דאפרסמא . כמה תרופות
בעת ככון לקחתי לקיים את תקף הבריאות לעשות לו אשרתא .
כמה רפאות תעלה בעדניה ככל אשר יורו הרופאים מסיהם או
מפי כתבם שתטגן אגרתא . כמה סקיני סתיתי מדבחא ועד
עצרתא . וכל זה להוסיף ימים או שעות אפילו חיי סדרתא . כמה
זרתי לשמור גופי הנתעב ונאלח ואם ידעתי יבנה כנגד .
ולא שויתי בזק דבר ברשותי להשאירו לנצח ואשליך את נפשי
מנגד " ומכל

אלה רע ומר כי הטעיתני לחדש טנאות לבקש
סררית וקנאות . ללכת בגדולות ונפלאות . לחלפים ולמאות . הן
הנה היו לי למוקש הדיחו עלי כמה תלחות " גם כי הרגתיני
ותטס בפי חטר גאון . ובידי מקל חובלים להפר את טכני צרית
אהבה " להריב ריב את רעי . להוליד מאיץ תחרות עם מיודעי .
אם ידידי חטאו לי לשלם ארבעתים בלי חמלה .

הסגית כזדונות ינקמו בך בור ובמעשה מכה גמלא " .
ותסיתני להתנשא ולהתרד . לחחרר ריב

מדינים לעמרי • מחקם גדלים לדר גמהות ולהתהלל יומליץ
לצר עילאה לחלל • כל הימים הדחתני מאחריי • כמעט הבחתי
להתיאש • אתה לקמת העצים ורעיוני מצעדים אש • ותבנוי
יום ביומו היו טקוד • לחתנות אש מיקוד • לא תדק־ק אש הבתב
רבה על הנקוד • ולא תחוש לטבת ודינים במרה אפקוד • ריון מחא
החצים והקשת • והטובה והרשת • וכוד ציד שלל הזמן מפתרום
ומכוש מאנשי קיר חרשת • אל תירא מעשות כונים לגד
תערוך לפניו שלחן תמלא לחםך למיני • ביום טובה היה בשוב
ואכלת וטבעת בהאי עלמא זיל ואתהני • ובלילה וערבה סנתך
מוך טקיד וגבי והיית כגן רזה • שתול על מים ואבי טקיא רוי •
תטיב גהה והיית דטן ושמן ומראך כאזה • הבלים וחלומות ודברי
הזומות אל תשמע ואל תאזה • אלה דברי הברית
והחסד טעשה עמי לבי חבר רע ועמית • להחיותי טולח בי ונתכון
להמית • בעקסה בערמה ובתרמית • ולכן קראתי בריתו סדית
מלח סדומית • מהמא עינים • מחרשת אזנים • מקהה טנים •
ומזנה תרפנה ידים • וכל ברכים • תלכנה מים •
אוי לי אחי ילדתיני בן זכר הספדתי • הספד מרובה
ניצא כל שטר שתוס העיץ אטום הלכ כוסדתי • ערל לב וערל בשר
כולדתי • לשלשת ימים סרת טרי • ולשמנה ערלת פארי •
אך אמנה טתי אזני • ולבי ורעיוני • לא קדמו לבא בברית
לא גלנו חרפה מעליהם ולא הסירוה מקרבם •
ערלתם בהם מים בם • לשקר שמרו עד הלום ולריק עמלו • כי מ
מיום זאתם לאויר העולם טכלנו חטך לא מלנו •
חרור האיש אשר בשר את אחי • יולד לך בן חכם ו
ועדיף מכביא • עבדת הקדש עליו כי שמעאל
בן פאבי על הדי בטמים ירון למחר כאל

כאיל וכבני " לא יטמא בגלולי עמו סהלו . יבנה היכל המדע
על תלני . בר דלוק על ראשו האולכיס בחסד לאורו ילט סהלו . דס
יחסב לאיש ההוא המבאר קללה תחשב לנו . כמה מתענתו פתיבות
בלגלו . וכמה טעה באצטגנימות סלו . לסון סקר פי כהיל מתת
לני . כי הסך לראש משפט וטעה . סנה הדין והחליף הסטה .

חני
למי סבנין זכרים . הוטל עליהם עול כבד
כגיסי וגררים . מהן צנינמא מהס בפרהסיא מהן במרחיית העין
מהן סודרי חדרים " חקים חזקים ומצות מרחות . סלסח
עאר ושס מחות " ומי האיש הלזה . סיקיים מה ססת'ב בזה " .
היך יוכל להבכל . זריז חן עכל . סלא יכסל . ויהת . חן לא יפל
באחת " ואף גם זאת לא יבא ידי חושנו הרסומה . כי יצר
תשיה ומחמה . חס לא יעסוק בתורה ויפסל בחכמה " פירוש
תורה ותעודה . ספרח וסרי תרספתא וכלא תלמודא . והאמת
עמודיה סבנה יאל על יססחן מהר וגבעה " הכה סהגין . עמק
עין וגיאל חזיון " וחדר חכמת המספר . לא יאמינו כי יסופר
מחמת המדות . לא יסיגנה ענגי העס במדה וסדות . בה ידע
החוקר חס יהוס . גבה סמים מחקר תהוס " ולא ימצאו יסני
במלוכה . קצה לתבונה " ואס בלגל חוזר ומזלות קבעים . חס
הס כדים ונעים . ובחכמת הטבע . מעלות סלס סבע . ובחכמת
האלהות והצורות הטהורות . והמה עטרה סחן עאר ספירות .
מי ימלל גבורות " כמה לקה באצבע . וכמה סחרס
יסבע . אשר במטבע . הזכרים הטבע . כסתחפה סדה . טונ
יסאהו עושהו . חלן כראכי חומן סעסאני " אטה הגנה . היוס
הייתי חכמת לב ובעלת בינה . בידיה טון חני ורעתי מחזיקות
בפלך חוזרות בלבעה .

חסד חמת או עס או פעם שאור פעם באפלות . דברי הימים והבלי
 הטפלות " ואולי כי חכמתו ביותר מהטויה ואחרתי אשרי .
 לרעת מעשה ספתיים שריקות :אורגים חורי . ספת כנס ופטורי
 ציצים סתבים ותימורת :כל הני מילי מעליתא . צבב רקמתים
 ומחטא דתלמיזותא " ולעתים מזומנות . כדרך נסים כמאפט
 הבנות . בתוך האפר האטבה בין ספתיים . מקום טפיתת הקדרות
 בין תנור וכירים " חוטבה עצים וחנתה בגחלים . וטועמת
 מימי תבאילים . ולמועיים ורגלים . הכנס על אפי והעגילים .
 חת התוף בידי מענעעים וכלכלים " ולקץ ימים בהגיע פרקי
 ומזלי . בזור וטוב יעלה בגורלי . יאהבבי אישי יואיבבי
 בקתדרא יעדה עדי זהב על מעלי . הכמיפות והשירות וגם כל
 חולי . וביום מועד בערן חדוה והטבת כלה וצאנע הבן תרסה
 שמחתי וגילי . והיה כי ארעב יאכילני סת עמלה ולצמאי יסקני
 יין גדלי או יין חרדלי " חק ומוסר לא יפרע . ומנתי לא יגרע .
 טבת מצבת . וחדש סדסן . עלי יניח צדיק ראשן " שלש אלה
 יעשה לי טמנות טוכן מעונה . שאר כמות ועונה . גם חני שלש
 כגד שלש אשמור ואקים . שלשה המה לא נפלחו מחוני ולא
 רחוקים דם ואש מחלת לחם מה נמרצו שלשתן מנפת ערס
 מדבש מתוקים " עליהם אינ להוסיף מחפר ומכין . אינ לשאול
 אחריהן הני נשי במאי זכין "

אבינו

ספאמים . טעאית נסים לאבותינו באש ובמים . הפכת אור
 סאדים לב! תשרף בחימה . והפכת דינה בזועי אמה " והפכת
 המטה נחש לעיני אלפי רבבן . והפכת היד הטוהרה לבן . והפכת
 ים סוף ליבשה . וקרקע הירדן ארץ נגופה וקשה " החפכי
 הצור אגס מים . חלמיט למעניו מים . מי יתן ותהפכני מחסר
 לנקבה . אלון זכיתי לכך טמה חגתני טובה . גברת הבית

הייתי וחייתי לביתי מצב f " ומה אדיר ומה אומר למה אבנה
ולמה אתמרמר . אס אבי שבשמים גזר עלי . ונתן בי מוס קבע
אי אפסי להסירן מעלי . והדחנה במה שאי אפשר כאב אנוש וחבל
ולא יועילו בה תנחומין של הבל " אמרתי אשא ואשכול
עד אגוע ואבול . ואחר טכך למדתי מפי השמועה . שמברכין
על הטובה ועל הרעה . אברך בקול כמוך בשפה חלושה . ברך אתה
" שלא עשאתי אשה "

אוי

להם לבריות . מעלבון שכלם הזר והדעות האל נכריות . לכל זר
ישמחו . לכל נקבה יזונו . כאלו כל הבן הילוד . טרבי יאדה
בבצבין כרבי אלעזר בן עזריה בלוד . וכל הבת . תנחיל במשפחה
עמל וכינם אלפים בת " ואנחנו פעמים רבות במה יצורים .
מחאנו ראינו הפך הדברים " כמה בני כחשים חללנו קדש
חמנו תורה . על יוס טוב באו יוס בשורה . ביום הולדס כוננו זבח
ומנחה וכל זני זמרא . ונתמלא הבית בלג אורה . וכמה נשים
ברקניות בגיחם מרחם אל עלם התמונה רעמו פנים אבות
והיום יוס צרה . השיגה המשפחה יגון ואכזה בארז במארה .
והבית ימלא עשן מקרקע הכפון עד עלית המקרה . כי יהיה
לאיש בן סורר ומורה . בן דרוסאי ושפתאי אונר פירי . בצאתו
לאויר העולם שמחו בו אביו ואמו . אף גילת ורנן לאמר בן יולד
לנו תהי המשרה על שמו . בגג זה ירוס מאברהם וגבה ממסח
יגדל מרבן שמו . וכמה נשים הגנות שת באכה . אב ואס הקט
בס יביעו ראשם אכה ואנה . ואמרו מפני חטאינו חלה בג אשם
זאת המחלה רביה נולדה לנו ושמה מחלה יאליה יאנחו והמר עלי
תמרור . ופניהם קבצו סארור . אבי ראיתי אויל ביום חתונות
דמיו רבו שמחות . בישראל שבתו ואראה גברת ממלכת . יולדים
עגמים . והנס הנמים . בלדתה הני אריאל אריאל

לעשות לעם סבל ואין לבי וגוי איבד ענות יחד אדם ובהמה
 גוף אחד ודן פרצופים ולא נטשו כגיי הארצות ספו תמוז אבני
 המלואים ונותרו אבני גיר מנופצות אבי קרן הפוך וקרונ עור
 פנים ויסארו יוספי קרנות וחוצות מליץ גמר חסיד ויסר באדם
 הנצבים למעוז ביום צרה העולים בשרצות סלו טעסן סלו הסכל
 והבינה הלכו מעמכו המצרך והבחינה בספול ארזי אל ונחליף
 סקמים אשר בשפלה כששתה טבו כרת כד הו מבהיקין לכל בני
 ישראל היה אור דועט ונותרנו באפלה כהתהפך סחומר עלס
 סכלו טוב התפוצצו הרדי עד ונפלו המדרגת בקטוף הזמן ראם
 ינקות עצי עדן החפיר קחל כל עץ מחזר ויפשו הערמות
 מעת כהרסו ערים למהפכת זרים קריה בצורה למפלה ימן
 הוה והלאה חן וסכל טוב תחתיהן סחחו סחולות עטר מערת
 המכפלה מליץ טרם יי בבאות כטעו כטעי נעמנים עלה כל
 קמטונים בלו בצורים לא הסאירן עללות בסבל עלה מגפן
 ובלו האטכולות קפדה בא פסו שלמי המדות ובאן עמי על
 במדות ובמסקלות קיל דמיהם בס צועקים מן האדמה וכל
 העה רואים את הקולות והיה כל הנותר בדור והסאיר בזמן ער
 סדום יאהל חרץ לצבור חרוץ ולהון כבהל הגדול מחבר יגעה
 על בלילו ועל צידו יבהל מליץ והלום דעת ותבונה כדדו הלס ויאבדו
 מתוך הקהל כמה קטים אלן היעודים בהסתרת
 בינת כבוננו להינת היהודים עתודים לא ידעו ולא יבינו כסום
 כפרד כוננה פותה כאליות הטדה כיעלים במדבר כנמי צריתא
 חבל על דאבדין שלמים וכן רבים חכמים מחכמים יודעי דת
 ודין דור טהור בעיני אלהים ואדם אנשי אמת ליראה את הסס
 למדין דור הלך לדרך אל מקדשי אל נתנו לו מהלכין בן
 העמדים מיר בא ראע

עם רוח הלואי יהיו טונגין ואל יהו מזידיס . דור סידך לבז הולך
 טובב . דור מה רוח עיניו גבה עיניס ורחב לבב . דור טפטס לבב
 בחלב . ופניו כפני הטלב " דור עקס ופתלתל . וכל הרוצה ליטול
 אה הטס יטול " דור תהפכות מבקט גדלות ורמות . יתשארן
 בזה שאין בם קראו באמתס עלי אדמות . דור דורט לדמיס
 ומרמות . ומת דור חפטי חדרי התורה ודורטי רטומות " דור
 מבקטין עמל ואון רק רע כל היום כל המחלה . יריס ראש מאד
 בעלה . ודור מבקט " ולמחא דברי חפץ כלתה כפשו חלק ועבר
 נסע ונגלה " מי האמין לשמועת דור כהפכו על
 ארצו שמיין . אברה חכמיין . אפס מוסר סף . הצדק נאסף .
 הסבד אל עמיין . כמעט כמהו לא היה לפניו דור טכך עלה בימיין .
 כי עמטה שלום במרומיין . טלח ידו בשלומיין . " איש מלחמה הוא
 נלחם בם במלחמות תנוסה . " וכלי צמח חצי טדי גירי דידיה
 חרבו שלוסה . שנות בארטי פאבי ובביזה בחרפה וגרופה .
 בעמיה יחילהו יסופהו באופה . ואף גם זאת לא ימיט מעשות
 נאכות ולא ימנע . ומגא תו וגאונו ולא יכנע . לגלות כי יארך .
 ובהיותו לרגלי בר ומצוק מדרך . לא ירסה קטין ולבב לא ירך .
 אי שמיס כמה עזיס פני דור טכלו חייב . אינ איש טס על לב
 בראותו חמת המציק ירחוס לארץ חיינ . אס באריות לב ילך
 למלחת מאויין בלא עליהס ברות חוברות תחת שואה התגלגלו .
 ולא ייראו ולא יחלנו . מכת אכזרי הזכו ולא חלנו . ולא שטנו לבס
 גם לזאת איש לבצע מקצהו . והעס לא טבעד המכהו .
 בהכנתן דת בפמליח טל מעלה מפי עליין . לשלח
 ישראל על רשע ועל חטאתו לכלה וחרץ להכבדה ובזיון . לקעקע
 הגלות מפנה לפנה יחד עשיר ואביון . וימכרו ביד אדניס
 קטה ומלך

עו סר מדין : אומדאי ודיעצו ארי גוהס רוב סוקק לביא וליס
 מהס ובר גריןן . וסס אמתג לילית . תהפך ידה זוטו סל יס
 והסלילית . סת מעוד כן . טמיון . וסס סני בנין מחלון וסליןן .
 בבאן ופקודיו ומדבר באן מארץ גזרה הרי חול כסר סבטיון .
 ראסיס עליהס גברי סח לעקור את הכל יסוף סידא וכן המליון .
 ויכתוב את כל תקף ספר המהנה בגליון . בצפורן סמיר די
 פרזלא מרענע בעט ברזל פרזלא הכדומה נוקב וינרד גללא בזע .
 ונעמה המכר על תנאי . סיקיטו הארץ בגל גבול ישראל עיר
 ובהלות סתגורו סל עכבאי . וכן קימו וקבלו למלאת . ככל המצוא
 סתוב בספר החמורות והקלות . ססט גרוד ויסטחו להס סטוח
 בבית וססיה . לא ימעט הבית מהיות סיסיג סני
 מסחיתיס זה יעט אל הסלל וזה הגסס כרה . וכל מתא לא
 סחיתא מסיפין סירי . והנסאריס בהס איז מהס חולק מהרה
 תאונה עתב ומרה . אלה משה להרג מאבין סתינ תיכלי מרי
 כסס ונוגי . ואלה משה סהך גיסא הלולי וחיגי . אלה משה כודיס
 ללחס איה לחרסות . ואלה משה ססערות סלמה ססות הסיר
 הגדולה ססות . אלה משה כזרסן סחרב ובלהדה על אסר לא ססע
 ועונו . ואלה משה לא כסעצו מן החרב ומגחלתס לא יכו . חזקו
 סניהס מסלע כאלו תחיה על מחסס סתו . יסומו יסריס על זאת
 מקנאיס ליי מעל דבר זה כל הדנויס ידו "

כ

ארחוק הדור הזה רבו משונותיו ומעליו . עבתו הדוגיו כפיס
 קטוליה ורבו חללין . בלתי יחידים סגלות מתי מספר סמעט
 למיעוטס בטליס . חטה כברי אחד כצק עשרת אלפיש סכליס .
 אולי ימצאן ביגיעה רבה זער סס זער סס סחלקט סבליס כביכול
 מך ערכס כבזיס וספליס . כותרו כחיס סמממיס וכאמחיס
 סאטנה בין החומיס . היות מהס מת

ועמו תמות חסותו . ירד אחריו טבוח יקח הכל מחסו . ויצא ח
חטר מבצע וכבר משרטין טוח תהיה תמורתו " עוד מעט
ונשאר הדור בער ורק סליח וערטיל יתעט מעט מתנונה והולך ק
קמח קמח בעיל " ואחריהם ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו
נחשך טוחה ומטוחה . יראה הרחוקה אנתה לא תחטיא הנה בזה " .
אראכו ולא רחוק . יום חטך ואפלה יום ההוא ירחק חק " העולם
סומר והדור יתים . יפטע הנגע מראשו ועד רגליו איך כי מתוס "

בהרתו תתפטט וצרעתו תפרח . וחכמת הופרים תכרח " .
והמשתכר משתכר לשאוב מים ועצי לחטוב . לא ללמד ולא לכתוב
" וכי ימצא חלל רטע באדמה . מלא רוח חכמה . בהנהגת
המדינה ובמילי דעלמא . ואשר טח בו לעשות חיל בכל מאמצי טח
ביד רמה . יהיה להם לראש יעשהו במה " האיש הזה קדוש יאמר
לו . אליו יכרע אומיא וליטניא . יעבדוהו עמים יהון פלחין ליה
דריא . והחכם כי ידבר כפלאות אתיא ותמהיא . מוכיח בטער על
עבדיהון ביטיא . טנו ליה בני מתיה מטוס דמוכח להו במילי
דמתיא . כאלו חס וטלוס בימים ההמה תאבד חכמה תשוב תורה
ותשתכח מישראל חוי מי יחיה משומן אל

אספרה אל חק יי כמה הוא
סומר בידי בני ישראל טמו טמקובל מהיני . זריזות גדולה
כמצאת בה בקיום המצות בדקדוק ופכאי " חדשיהם ומועדיהם
לכבדים כראוי אינו עליהם לטורח . רגליהם ירוצו להיות בטוב ב
ביום טובה כגבור לרוץ אורח " מועד ושבת לערות בכוסף להכין
זבח ומנחה . איש כמתנת ידו חיה ועוף בקר וצאן לטבחה .
מה כפלאו סביהם פני להבים . בערבי שפתות וימים טובים .
בשחרס לטרף בהיותם כואבים . לתור להם כל נתח טוב בבית
הטבח והכיכו את אשר יביאן הסוחת לא יפחות משני תבשילים
והמוסיף הרי זה מטובח " מערכי מלך ביום

ביום ובלילה הקהל חקק אחת התעודה • ושמלאת כרסם כספן
 מיני מגדים בקמח העודה • ולמען דעת צדקות עמינו וכסרון
 מעשיהם • אנני מנהגם בחגיהם ובמועדיהם • " היאך הם
 נוהגים ורגילים • בכל מועדי השנה הקטנים עם הגדולים • להסיר
 מעליהם חרפה ועלבון • אחד לאחד למצוא חשבון • "

בריש שנתא • בריות בני יסדון לטוב ולמנוח • ביום
 הזכרון • בצאת השם ממקומו לדין עמים בגסוע הארון • יום
 הסבא עתיק יומין יתיב וספרין פתיחו לרצון או לחרון • כל
 יושבי תבל חבב חוטרי מלי תחת הטבט עברים כבני מרון •

ומלאך מליץ בקול גדול קורא בגרון • סוטה ישראל מי צבא
 המיחלים לסירי התקוה טוב לבצרון • הירא את דבר יי' זמין
 עצמו לתפלה ולמלחמת היצר ולדורון • מנחה היא חלב ודומע
 סיתמעט ביום ובכי ולב נשבר משנה ספרון • ראוי סיתאונן
 אדם מרשעו גבר על חטאיו מיראת חרב ליי' נוקמת ומלא יגון
 וספרון • " אז ראיתי העם יוסיפו לחטוא חרב לטוטה • ומחם
 כחוסה לא יצקו לאל • לא צוחי למיכאל ולא לגבריאל • ולא
 למטטרון • העם לא כזהר למגדול ועד קטן • בתקוע שופר לערבב
 השטן • לשלח בו מנערת גירא בעיניה להעתיק מעשיהם אל
 הכסרון • אז ירקד בין קרניהם לגאיה ובז לבשו וילבס יעטו
 כמעיל קבאה וחסרון • כהגו כל ישראל • בלילות האל • לחלות סגי
 אל • לקדם אשמורות בשכרפרא בגהא • יסחרוניהו בזמירות
 ורון • והיום הזה עול ימים • נזקן משכימי קים אל הכרמים • "

להביא אל היקב פורה בהפיכה או בקרון • גדולה מזו הרבה
 ראיתי העת עת טרב זמנין דמשבא תקופת תמוז עד התם
 מיצבת חבצלת הסרון • וקטב מרירי ישרק לזבב ושרץ העוף
 עיני האנשים ינקרו יבס בערון •

ובאו ונחזק בקערה ובכוס הדין והענוג יאמר כחלשיב מה נכבד
היום מה רב טוב ליום טרחתי בעמדה והפסדתי מה יתרון
שמני ושקניי לזבוב ולדבורה לברות למו גם כלילה בני פרעוש
יגלגלוני על יצועי באלו נפלותי במורד בית חורון שמעתי כאלה
רבתי מליכים על יי ברחובות קריה איש אל רעהו והאנשים ינחשו
לפרט בזה פירוט ופתרון והמתברך בזה מתברך באלהי עקרון
והשיב אותנו תעתועים ותנחומי נשים תבלה ותחדש זמנים
ויתנשים תחדש ותבלה כבים ופרעושים בעת חיה יחדין יחזו
פניך כתות יפות ככפרים עפות עכב תענופנה סביב לשלחניך
לתננות הטנה תרבה זרע וקציר ותטיב דיט וצביר הקטנאים
והבבלים והחציר " ובעזרת

הימים הספורים בין ראש הטנה ויום הכפורים טיבט האדם
אל עושי ומעבדות טבירו יפספס בנעמיין מיראת עשי המלאכה
אשר למלך הטבור משני נוגטין החפץ חיים מאן דעני חיי יחזק
הדיק פן כי ישקלוהו במאזני צדק ישתכח חסד טוב כחדק
אל איש את עשר פעמים יכלימו ואגרוף רשע ירימו יחרפו זה
את זה במאוס וסחי ועשר חנות יב על הלחי זה את זה ינו
יחד אבת ובבים במקח ובמחטר עשרת מינים הצד הטנה
טבה מה שיתעסקו ביישובו של עולם בימים ההם יחסו
כתות יכינו להם לשתות כי הימים ימי בקורי עגבים טעה
ארתחו וזרכים גתות עשרת צמדי כרס בקרן בן טמן בגיקי
הסלעים בגחלי הבתות ינקו את בית האוצר בחורין ובסדקין
יביטו את גגו ואת קירותיו ואוסיא יחיטו סתי סורות על פני
כל המרתף כלים רקים אל יחייטו יימת חזקים וחדים מראי
הס בגחלי אט כלפידים בתוך הכדים ימלאו קנקנים יין הרקח
בשמים ראש

והאיקו היקבים תירום " אלה טוהרת היהודים מפרסנותא
 ועד ויזתא עשרת בני המן בן המדתא אהה יי הלזה מראם
 מקדמי פתימת התורה הצמימה יסדת יום הדין ויום חתימה
 ואם למען זאת מושיע וגואל תקמת בתוכם ימים עשרה לבית
 ישראל " וציוס הכפורים יום גדול וקדום לסבת
 בו ולמח מהבלים ודברים יום עגות אדם כסאן יתיפת יפרום
 כפינו מי מעיכין בראשון סן מיד ייקח בחטאתו כפלים ומאלס
 לסובאין אל סבין יאלס טבעתים יום אל רסע ואל תום בזבעת
 המלך בעד מסטויהם יחתום אשר חטא לו ימחנ מספרו
 ותפלתו יתגוס יום בו נהג החולפים בזמן כמי טרוחו זרה
 מחברו לבקם טלוס זה מזה און מן המהדרין אשר רוח רעה עליהן
 יערה במעלי יומא דכפרי " ינדלו לעורר ריב ומדון מספחות
 ומספחות דקי הכפט גבי הרוח בעיניהם המה האחסדר סנים
 והספחות אז יקדו עינים יחרקו סנים ולז ללז ילחטו אל
 אזנים אז יחלק העס לסנים זה יתרום ויתבשא טהוא יקום
 על הכסא " מה יתשאר ויתהלל טהוא יעמוד ויפלל " מה יאמר
 אס לסוני לא תמק ואסורי לא תמעד בקרובי אקדט ופלגי קרובי
 יכפר בעד מה יאמר בעד המסחיתים און למשתים ומסיתים "
 לא כי ארינק רב טבחיא נוקמיה רבא דמן חבריא בין ובין סך
 ירבה החרוס והתגר יגדל האלה תסור והאלוס ידל יבעל
 התמיד והעבודה תחדל מעשה היה לריב ולמחה סתפלת היוצר

כשתבדח כמה כלי קדש כשבר נבל ככלי יוצר ונתפלת המוסף
שמחה וגיל נאסף ובמנחה וערבה כל שמחה ובנעלה השחיתו
התעצבו עליה ונתפלת ערב בית יאחזמו רעד אחותם עמית
וביום מחר איש לעברו תע על ימין או על שמאל
לא זכרו קדושת יום שעבר ולא יחושו ליום אתמוול " לא ועד ולא
וידי לא תורה ולא תשובה ההולכת למאכל כאלו יום הכפורים
כחכמה ופזורים ביומו תתן שכרו בפרסום הנם ובקריאת מגלה
ומחרתו איך חטט בזכירתו לגבות או לתהלה " עד יעמוד לגורלו
לקץ הימין יחזור חלילה " ובחג הסכת רחיתם קורחי
אש מאזרי זיקות בשבעה דרכים יבצע בבע מעשקות תכלית
כל זריז ומאמין לעשור הספה בקרמין ובסדינים מצויירין
ומרוקמין שלחן ערוך ועל המכל מין ומין הבאים אל תכה
יסב בכרים ובבטות אף שמיה יערפו ינות שמנים וכלתות
מקלעת סקעים מחזות סתחיה וקלעי שא יציב בליתות אכן
אם חס ושלום ירדו גשמים אשילנו טפה טלח כגד טפה שקרין
את השלחן וכרכים הכל עם המטה ולא ימתינו טיפוד התבטיל
או שתסרח המקפה ונענוע הלולב יערב להם מדבש וחלב " שמים
וארץ וארבע רוחות בבל הצריך חביט חביט ולא בריך בזון
הלב ולא לתורה ותעודה אבל מצות אנשים מלומדה והלכות
החג שחג איך קורא בהם אש לא אחד מעיר ושנים
ממשטחותיהם ובחול המועד הזריז בהם והעב יתבוקן
במלחמת האבד מלאכה נמבזה ובזויה בלי מפניה הספספין
והקוביא בקלה כטבד הכל בערמבא " למקצועות כל מטבן
בירכנים ערך השלחן את כל לוחותים " טס יתנו הטילים
בכל יום אש דל ואש עשיר דבר גבורות קסניארתא ונרדסיר
זה ילך צרור כספן בטקן וזה לחרדה כסף חטקן זה יקנה עילמו
בבעה אחת כשחול בן קיט וזה ילך אסתירא בלגינא קיט קיט
וחולי ירגו כהליהם עד קרוע מעיליהם ועד טפך דס עליהם

נחמד

התשיעי בצבאו קול המון שלו לכבוד
 ותתיה בן יחזקל לא לבגדיו ולכבוד בן חמונאי " ואספו
 הנשים ההסוגות בקיאות לעשות הבדיה וללבו הלביבות
 עגלות גדולת כהקף המרחבת ומרחיהן כוב ייני וארנמי
 כמראה הקשת יאסו את הבצק מינים יעשו מטעמים מהעיסה
 חביץ קדרה וכן דיסח ועל הכל יקחו סלת חיטין ויעשו חמנו
 הסופגנין והאסקריטין והשתיה כדת בשמחות וגיל על כל כוס
 וכב להעביר רעת ניקנור וברגים וזרת חנוניוכס

ובארבעה עשר לחוד אדר בחורי ישראל לכבוד
 ולהדר יתפארו ויתהללו כי ישתגעו וכי יתהללו זה זכר עשה
 לכסלאות ופרסום לגסים כי יעטו כמעיל תפארת העכבים וזה
 לכבוד מרדכי ואסתר כחייף דיקולא אריסיה וכסה עליו פסכתר
 זה ילבש שמלת אשה ולגררותיו עגקים וזה יתחקה כחמד
 הרקים הנף ומחונן שמחה ושלטיס חלו עס חלו אנסיס עס נסיס
 ולעת צר בשערת פורים איל וצבי ויחמור וברבורים
 משלוח מנות איש לרעהו מטבעת המינים אבל מתנות לאציונים
 התמעטות בכל הטנים " בלילה ההוא יתנו רוזנים לחין
 הבאים לחקור מוסך השותים במזרקי יין " חז יתנו חוהבי
 חסיסי עגבים יזהירו כזהר הרקיע וכבגבים ונכרת את זכר
 בית הרכבים " ביה בליליא יחופש בית היין בנרות ונסתנו
 מים מן הגתים ומן החצרות " גזרה היא מלפני המת חלהי
 הפרוים בלילה ההוא לול תאמרו מים מים " השתה היין חי
 חור כשלמה עיטה ואשר אחר המים נוטה כמדקרות הרב בוטה
 רחוי לבדיות מהן כמי צנצנו כלב נוטה הקרב הקרב חליהם
 דמו ברואו הננוגע בה הרי זה מתחייב בצפון " לכך התקינו
 הקדמונים ויעצו חכמים הראשונים " שמי שהניח לו חביו
 מועת ורוצה להדניח בה יותר מכל עסק וקרקעת יקנה מהם
 ג א

יין אטוב ומזוסלא · באדר ונעה והעליה דברייתא מזליה " כל אמתה
הגילה מספרים טבר יין וסבר · ודורשים בהם דרוש וקבל סבר "
בענינה ההיא קרב פקדות כל חבית וקנקן · מלא וריקן " והרק
לחרפות מנוה יגורט · והמלא יסייע וגם דמו הנה נדרט " ישתו
וימזו · איך אונס ומעבב אבל לבסידרו " אדומים טרוקים
ולבנים · חדשים גם ישנים " זה ישתה עד די זין אטיהי ישתנה
וזה עד דנפיק קינהא מאוניה · זה ישתה בגביע גדול יין חי ומלא ·
עד שתתהר הצפחת והכר יכלה · וזה למדת ביינו עד דקפי טחליה
" כל סתי וכל חסר מוח · טורה בני מעיו ביינו עד אס יהיה
ברזל ירך ואס אבן הוא מוח · וחליהם ילון בשמים וזנים
מטובחים · ומגדלות מרקחים " כללו של דבר · הגבור גבור
לשתות יין ודאליס גבר · המשתכר משתכר עד שלא יכיר בין נבל
לנבר ובין עתיד לעבר " עד דלא ידע בין המן למהומן · ובין
ברוך מרדכי לארור המן " ואשר ישתכר בתוך חאלו עד שלא
ידע בין ימינו לשמאלו · מה טוב חלקו מה נעים גדלו · חק
לישראל הוא להשתבר מאדום כשנים ומלבן כצמר צמר · ליל
ארבעה עשר באדר עד שיעלה עמוד השחר · ולהפיק רצון נורא
ואיום · ינתן גם מחר ליהודים לעשות כדת היוס · כי כדאי הוא
החדש · להוסיף בו מחול על הקדש " אף כי טוב ביום ההוא לזנק
כאריה מן הבטן · לכבוד היהודים אשר בשמשן · אשריק ישראל
מי כמוך ומי לך דומה · לקיים מצות מחייב חניט לבסומי "
ובערב הפסח · בני זמניו אבירי הלב וחזקי המצח · ראיתם
ביותר מרקדקים וזהירים · לעשות סריקין המצויהין ומצה
עשירה לחולים ונטברים · וכיי שיטאר כאיב ויחפז · כעיסה
כבליגסה ביינו ושמן ודבש · ואין איש מהם יתחזק ייתאמן · אס
האשה טיהה עליהם עד שתחמן " ומצות הגעלה · מילדת
יורדת ואינה עלה · והלכות כסז בפסח · כמצי נאכחו נכח "
נב"ז צנה

עשר בין הערבים

עשר בין הערבים ' מועד צאתנו מתצרים "

כערי בני ישראל ויערכה מול מערכה יטחנו צרחים און רבו צמדוכ

לעם תחרושת מקרבן חכמה מינים ' זכר לטיט רעמסה ולחומר

ולבנים " כל אחד מצפה וחוכה ' מתני יסלם תקונו לקהני

ולסמוכיה " יורו עליו בטמים ראש כדי סיהיה נערך ' ותבלין

טיקנו מתגרי חרף ' ואחר אשר מזה נחו וטקטו ' טטו העם ולקטו

אל הגנות קרובות ירחוקות ' העצבים וירקות " זה יבקט החזרת

ועולטין יחפס ' וזה יתור אחר הכרפס ' זה יחפון ירקא מעליותא

וזה מהדר אמרירתא ' וזה יתפק אס יחסר סתקון רבינא ' ב

בתמסא וצחרחבינא " ביום ההוא כל איש טירר בביתו ' יתן קוש

ממעומתו ' ואמר אל אמתו " זריזותך הרב כיום הראיני ' לבקל

טלה חלב ומריא ' ובאן הטמאילי הימיני ' זיל לעמי טבחא דסמיכי

ואתה בני טמע בקולי בגפס חפצה וברצון ' לך נא אל הכאן "

וצרחת לנו טה לבית טה כטבים ' וגדיי עמים טובים ' ועשה לבנו מ

מעעמים ' כלי קדר ובסל מבטל סתיץ צעי סתקון חכמים ' ולעת

ערב קורין את ההלל בבגיה ונעימה ' אחר טקיעת חמה ' ליל

סמורים הווא מסומר ובא מרעב וצמא ' ובני ישראל מחזיקים

בבאר ובלחס ביד רמה " איש על תרנגולים ויוני טובך לא יחמול

אובלים למערכים וסותים בהסת שמאל ' כלס מסבין לאכול

ולטבע סמחים ומתעבגים ' אובלים וסותים וחוגגים " יאכלו את

הפסח עצמותיו ' גרמו עד שיטלחו במטניו רזון ' בטובה ונחת

מתין מתון לא צבילול ולא צחפון " ארבע כוסות גדולים סותיהס

ירוח ויטבע ' ארבעה המה חובה לבד כל התנדב ארבע דהווא

עשרין וארבע ' ואנאלין יין דבס וסלסלין " אחר סעודה

חקה ארוטה ' להטיב עמל לחס עני ונהמא אקוסא ' וצג

הבית כטיב לבו כצעודתו ' ידב' כחומים אל הכבודה כלעתו "

לאמר את הגבירה כמה יגעת היום

כססי

נפסי ירעה לי בראותי כמה תהמי ותהגי • תעדה אחתה רמי
ושמתי חגיך חגי • קומי אטולי בצר סגיא • מוחר לבשי בדי
תשארתי • עד כה אדרכמונים ריבוא • זה הייס עשה יי כגילה
ונשמחה בו • בצדס השלישי • לבאת בני ישראל
מעבדה קשה לחפשי בהגלות מלבנו המולך יי • באתת
ובמופתים על חורב וסיני • מינס ברוא אלהים עולם ויפר
בניינו עשהו • ויט צפון על תהו לח היה כיום ההוא • ולא יתאחר
כמהו • יום המטיר הסס עלינו הטובות והברכות • נתנה תורה
ונתחדשו הלכות • משפטים צדיקים למכירה • אשר יעשה
אתם האדם וחי בהם • ולמתקם הרב המטילום בנשים • לחלב
ונסת צופים • ולזה בני ישראל הנמצאים • יהמו ערב עשרת
כדובים ולבאים • יהגו אך נכאים • איס כחזקת היד לחשף
דבש וחלב • ואשר איז לו ממעבן את כיליו • בנד חריצי חלב •
וקמח סלת • ולבגון איז די בער לשרפה מאכלת • עד אשר
יאפו לחם משונה מעשה רשת כעבין ולחמניות • ועליהן דבש
והרדבניות • פת הבאה בשבין רקיעי פחים מעשה עבת
והלמות שאינן טל עליה • סלס מוצב חרצה וראשו מגיע השמימה
לשאל תהתיח • וטעמם בזה סלס כמו ייני בגימטריא גם אחת
בעלי מטל וחידה • שמספר תריג רמז חל דבש חלב קמח
דסמידא • והאחד העודף יפתר לאכול מהן שבוע והותר כן הייס
מנהג בני אמתינו • ביום מתן תורתנו • מלבד שאר מעדנים
ומגדים • המנהג כמנהג שאר המועדים • ההיתה כזאת חמה
נאיז מעשיה בקטורת • מדקדקים כשיש אס למקרא ולמסורת
דקדוקים דלא להתעבאז בהון • שמחיס בקימם המכות העיבדות
דרך הפה כגל כל הון • ולזה החלישו דברות אס וזיקיקין דגור
כמחזת מהחסת מעשה חבתין מאשה תגור • הסכו דברי
אלהים חיים • בעד זבחי זוללים מאכל לעס לזיים • והלכות
עצרת בעצרת • אחת מהכה אינה נזכרת • זולתי קריאת

הוא ימות צבית החפלה • כשנמרו עמרו הוראיהן נעור ורק
 כחשד ספלה • כאלאתי מאד חס לכמת על חלה כיון אלהינו במ
 בטסה לחדש • מרנע הנפיע מהר פארץ ואתא מרבמת קדם • חס
 להזהירני לחכול ממתוק ומשמץ • כראה יי באנתנו הפרק ובאנתנו
 הזמן • מאי בני שצער ומאי בני בתימן • חלה
 מועדי יי בני ישראל הם החמירו על עצמם לעבדים ולשמרם •

הרבה מדקדקין יותר תמה שנכטוו בתורת משה בן עמרם •
 מלכד טבתות יי כל האזרח בישראל יודע ותיק • יטבדם כראוי ל
 לחכול לטבעה ולמסכה עתיק • מצות וקלי עד בלי די • עוף כגף
 וחיתו טדי • וכל כבודה בגשים לאספר ואשיטה • מוכרת מפה של
 ראשה • כי יחרר לה חמדא לקדושא • אכלא סעודתא בלי
 התקדש חג והיה כוס זה מחר • אכלא סירותא מצוה מן
 המובחר • לשמח ללב להזהיל כנים • לתת עורס מעליהם צח
 אדום שט בגונים • ואולם מצות עונה טוים זה בין בחול בין
 בשבת • טדי שלא יבטל הדמות ולא יטפת • גם ביום יאפילו
 בטלית צבד אור הצהר • חפלה מנודח לא ערפלי טהר • זה
 הכלל קבלו עליהם ישראל כל חומרי טיילים במצות ענה • וקולי
 תלמידי חכמים בקרנח בתורה בתשעה באב וכל השנה • כן
 דרך כל היהודים מועד ושבת בכל מושבותיהם • רובם מנהגים
 חדשים מקרוב בלון לא טערום אבותיהם • כנה יחלנו בני
 ישראל את לחמם סזגים ובמועדים • לחם עמי יבט נקודים •
 על הר כיון שטמם מועטין בשמחה ולזכרו חרדים • כמדומה לי
 לא נאמר על זה מנהגן של ישראל תורה היא ומטנת חסי יס •

סויה

מעלת טובות מצאנו בני זמננו אחרי האבות כמה יתרוונות
 מה גבים • חדשן האחרונים • לא שמיים טכבר לא נודע לשנים •
 סתות סתות חלוקות במנהג ובמדה • מדרגות מתהלכות
 סנין דא מן דא • ים מהן יתן קולו לפני חילו • ס ג ב

ישאר כי יקום חילו " בצלי דעת חלין יסביר . כי מצאה יד כצורה
ראשו לעב יגיע חוג שמים יתהלך . וכל היום תדיר בחטפנות כל
מה לך . וכי ייטבלו בצמחו עם סכניו . יספר להם את סבד
עשרו וקניניו " קול שאון מעיר על נכסיו טהם מצליחים קרובים
לעיר ואת צבית כסף וזהב וכלי חמודות . בתי מדות ונגדלי עפל
ומצודות . נחלה בלא מצרים וטדות . והיה האיט ההוא עבי בדעת
ובמרתה . ידוש סכניו וידוק באף ובחמה . בהתחסף ראשי עם
יענה עזת במקלות ורצבות יטיח דברים . סגד כברים . יסח
רבות . יתחכם לבלע צדיק ממנו ולבנות . ואמר אני ואפסי עני
היז והלאו אקבנינו חובה . בסח ידי עשיתי זאת העירה סגתי טסה
אני סמרתני סלא נתקעקעה ורבה העזובה . אלא עבדי לה
למתא דלא חרבה " בשעת הסכנה בעת צר . דאזילכא ופלחנא
בי קסר " כאבן חזן בכסף אטקול . והכסף יענה את הכל .
ומי זה בלעדי אל לבו ערב . פניו ילכו בקרב . האשר איז לן סף
ידחה את הגזרה . ואם אשר איז ידן מטגת יכנס בעובי הקורה .
על כן יאמרו קדמונינו המפוראים . פני הארץ אלנו העשירים .
משתבחים בכסרון המעשים . אומרים הרבה ואפלו מעט אינם
עושים " הקטבתי ואשמע גזמות ידברו . ואם עיני עניים
אליהם יסברו " תכלינה ומנוס אבר מנהם . יהנום לא יצחו
וסעד אלמנה לא יבא אליהם " המה יטביעו שובג שמחות .
והעניים והאביונים יגון ואכחות . יתגדבו לגבאי בדקה מעט
ועושים פחות " לא יבאו בית מרוח אבליס לא יבחומו . אכזרי
המה ולא ירחמו . כברים לתת אכל לסלול ולגזול מעשרים קלו
ומצבי . מטקל טקלי מיהב לא יהבי " . מכבים אורחים ועניים
מרורים יביא בית . הכל סג חרב בית הנדיבות ועלה סמיר ומית .
ואם לשרקים רחוקים . או מפני מעשים ומציקים " תהמה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּרִיבָהּ לֹא יַעֲשֶׂן לְשׂם שְׁמִיִּם רַק לְהַחֲזִיק לְהֵם טוֹבָה
 מִדְּחַיִּים וְלִיכְנֹסָה שְׁמַעַן מֵאַרְבָּבָה׃ סוּף דְבַר מִתְּנוּתָם מִעֲמֻתָה
 וְחַרְפְּתָם מֵרִבָּה׃ וַיֵּשׁ שִׁית־פֶּאֶר בְּאַבּוֹת וּבִיחָם׃
 וְאוֹלָיִי מִשְׁפַּחְתּוֹ הַצְעִירָה מְנַשִּׁים בְּצִיּוֹן עֲבֹן בְּיָד מֵרַע בַּעַת הַלְחָץ׃
 וְלִפְיִי דַעְתּוֹ הוּא מִלֶּךְ עַל כָּל בְּנֵי שָׁחַן׃ וַיֵּשׁ שְׁאֲרָשׁוֹן בְּמַלְאָךְ׃
 וְהוּא עַל כָּל פְּנֵי־חֹלֶק׃ שֶׁהוּא מִמְּשַׁפַּחַת כְּזֹאנָה וְלוֹיָהּ׃ אֲבִינוּ
 בְּרַחֲמֵינוּ וְאַחַר מֵרִים הַכְּבִיחָה׃ וְאַחַם יִשְׁאַלְנוּהוּ עַל מִקְדַּשְׁתְּךָ בְּרַחֲמֵינוּ
 מִחֲצָבָה׃ אֵי מִזֶּה שָׁבַע וּמֵאַיִן יָבֹא׃ יִמְהַר יְחִיטָה לְהַשִּׁיב
 אֶל־מֵרִים׃ עַל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ הַיְקָרִים׃ יִחַם מִי כְמֵהוּ הַסִּין׃ עֲשֵׂה
 יְדוּת לָנוּ עַל זֹלַתְנוּ עֲשֵׂרָה יוֹחֲסִין׃ יִאֲמַר בֶּן חַכְמִים אֲנִי בֶן מַלְכִי׃
 וְקָרוֹבִי מִסְבִּיב רַחֲמֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם מְנַיִיהוּן הַפְּרָכִי׃ וְאַל מִי
 תִּי־מִיוֹנִי וְאַשׁוּהוּ׃ מִבֵּית חַטְמוֹנְכֵי מַלְכָּא אֲתִיכָא בְּגִיד וּמִצֹּה׃
 מִמְּשַׁפְּחוֹת סִיפְרִים יִצְחָתִי בְּגִלִּי עֵהֲרָה וּפְרִיטָה׃ מִחֲרַעַל דִּינֹסָף
 קִאֲתִיכָא דְלֹא שְׁלֵטָא בִּיהַ עֵינָא בִּישָׁא׃ אֲבִינוּ הֲרֹאשׁוֹן יְגִלִּי מֵאַגְלִים
 אֲשֶׁר הִגְלָה מִיִּירוּשָׁלַם׃ וְהַמְּוֹלִידִי׃ נַחֲוֹס הַמְּרִי׃ וְאַדְוָנִי דְרֹדִי׃ עֲרִי
 וְאַרְדִּי׃ וְאַבִּינוּ אֲרֹכִי זְקֵנִי׃ אֲזֶן מִמְּשַׁפַּחַת הַאֲזֹנִי׃ וּמִצֶּדֶר אֲרֹנְתִי
 אֲמִי׃ סַכֵּס מִשְׁפַּחַת הַסַּכְמִי׃ אֲחִי אֲשַׁכֵּל בֶּן כְּרָמִי׃ אֲשֶׁר לִקַּח
 לָנוּ מִבְּנֵי פְטִיחָל׃ בֶּן סַבְעִיחָל׃ מִן הַמִּקְוִים פְּנִיחָל׃ וְגִדְוִלִי
 מִשְׁפַּחְתִּי׃ אֲשֶׁר יִמְצָא זְכָרֵךְ אֲתִי׃ אֲתִי הַגְּתִי׃ וְעַפְרֹן הַחֲתִי׃
 וְאַרְתַּחֲשַׁטְתָּא בֶן וְשִׁתִּי׃ מִחֲרַע צִרְעָה בֶן סַלְגִי׃ אֲשֶׁר הִכָּה הַזְּבוּב
 בְּתֶךְ הַבֵּר בְּיָדֶיךָ הַסַּלְגִי׃ מִהַשְׂרָשׁ הַזֶּה יִבָּא חֶסֶד אֲדֹנָי׃ גִּרְדִּי
 וְרִמְזִי בֶן מַגְדִּין׃ הַגְּדוֹל בְּעַנְקִיִּם מִנְהִיב גְּדוֹל וְדַבֵּר אֲשֶׁר מִצָּא הַת
 הַיּוֹמִים בְּמַדְבָּר׃ גַּם מִמְּשַׁפְּחוֹתָם נִשְׁמָע בְּאֵזֶיךָ׃ הַיּוֹמִים מֵאַיִרוֹת׃
 גְּבִרּוֹת׃ יְקָרִיךָ׃ מִהֶן מֵרַחֲמֵיךָ׃ עַתְּ הַרְבֵּר תִּרְחַם׃ שֶׁהִיִּתָה
 מִמְּשַׁפְּחָה כְּפִיךָ וּפְרַח׃ וּמֵרַחֲמֵיךָ׃ אֲשֶׁר רַחֲמֵיךָ בְּקִסּוֹךְ בְּרִבִּי׃
 וְאַיִזְבֵּל הַיְכִיפִיִּים

אשת אחאב בן קוליה " ומי כחני בן מלכי קדם אפאי הסס
סרס ועקר . למי יאית לזמן יותר ממני לעשות יקר . לי יאתה
התהלה והתהלה היא כאה . הלא איש אני בר אוריין ובר אבהן יאה
ויאה . הס רביס עתה באמתג נגעניס בזה החולי מחמה טניס .
יותר משאר חוליים רעים ונחמניס . זן כחס כל אחד במקיס
חסוסות מר צורח . סכבא יחסן כשמש מאיר זרח . גסה מעל
גבה למעלה מגבל הירח וזה יממעל לכבבי אל ירימנו . את אשר
יסט כלן ואשר איכנו כלס כאחד מרגלא בשומיהו שומיהו בפיהס .
להסריז מעלת אבותיהס " ועל האמת בלתי מעטי המנין .
עמי יסוד היחס והרסו הבנין . לא נשארנו להס מנימוסיו רוטס
וקנין . איז בהס עמסה כפי המוטל עלינו . כל אחד מתבט
במעללינו . כדבעי למעבד לא עבד . לא נשאר להס כי אס השס
לבד . מלכתא קטיעא גוי כרתיס . כעוריס ורקיס ומעשיהס
פחותיס . נשלה אדרתס ונניפס הנסר . לא נמצא בה דבר טובלח
חכמה ולא מוסר . לא ימצא בס יעצור עצמו יגדר פרץ . מתו
החסוביס ונשאר הרקיס שנחשב לכבלי חרס . מרחקיס כדח
עמאיס מן השרץ . סתו בשמים פיהס ולסנוס תהלך בארץ "

ויט

סיתפאר בעמק סבלו . ואל בינתו יטען להסתדר בתוך חבלו . כי
חלק לו השס בינה רק היא יחידה לו . חלקו מכל עמלו . ינוסף
ידו במעט תחבולות יקנה להגדיל בארץ חבלו " ואמנס ביד
גבורות חכמות ותורו . לא נתסתחו עיניו ולא ראה מאורות בספי
וספור וספר . לא בנה בנין ובאורות לא חסר לא הטריד נפשו פה
ולא חלה בס ידים . לתורה ולתעודה כעללים לא ראו אור . כבס
אשת באיסות בריאה שאין לה עיניס " והיה בראותו כי לפי
סברתו . דעת ומבונה סובביס אותו יסתכל בדבריו הנעמיס
כהסתכל הטווס בנצתו " יעיר על עצמו פקחות גדולה מאגור
ואתיאל .

ומהוא חכם מדניאל . אלן ירצה להחריב הנוטב וליטב ארצות לא
 יבד דבר מכל אשר יזם לעשות . מבינתו יאמר נהים טבים .
 וענה הסדה כתם פרח יתנו פרים " יאמר שטכלן הרק בהערה
 מעטה . עייל בקיפאל דמתטא " מציץ מן החרכים ימה שלא יראה
 חביו בחלונות רחבים וארוכים " לא יבט להשתחז בתוך קהל
 ועדה . לאמר מי יועדני להבין מטל וחידה " הנה אתי . טכל
 קולע אל השערה ולא יחטיא . הנה נא לי משער חזק יגה טביב .
 וכל אשר אדבר בא יבא " לשאוב מים איני צריך להתבונן . מבר
 טמימיו עמוקים וצופן יאכלי דבר נקל והב . לספק משיחה
 במשיחה וחבל בחבל . דעתי הכלולה . כוללת כמו חבן . מעמקים
 במעולה . ומעלה מקרקע הים פנינים . מענת ומטגת תכלית
 הענינים . וסאשה תאבד ענה מענים . הנני בלא ספק ושאל ואל
 מהדרבא לה מפלסילא בתתי לקרות כי תקראנה מגמתי . ו
 מעמעמתי ימחינטא חריפותי " כאלבי יחסן ויאבה לא ינוס ליגם
 בכל פעל באוה . מעודתי פרוטה ועבירבא נטבי . על דרך נטפן א
 אגרהו בחרתי ובידמא טביי . ועתה מה לי פה לחסמי העיון
 המתנשאים . ומה חפצי לחבל כביאים . ותנאים ואמוראים " .
 ורבים ככלם יתרוכז מגרעת . מזהמים וחסרי הדעת " ולכלכל
 מחלה ומטכה איך ענה ואיך תבונה " יקראו בחכם . ביום צר סר
 כחם עזרם ומגנס . לתת ענה לדבר טאבן ידמו . כמטלו טבהמות
 טדמו ידע כמו רב בזמננו חכמים בניניה סאלה ישמעו באזננו
 לא יחושן לילה ויוס . להגיד טמה המה חכמים פערמס . והיאך
 סכלס טחלי אש וכלהב . וסתבותם מחזנו רהב " .
 והדעת גורלם חטת מרס . וכן תמיד יורו חכי סכלותם נגדס .
 כמו נגמתי כי להם לבדס " פתכה הארץ למשלה ולשמרה .
 ובלעדיהם למוקט בקרבה סחורא . בבטבא דעמרא . והאמת
 על

על זה שדיי שלמה מבקשו ימחלונו רחית איש חסם בענין תקוה
 לכביל חמנו " ויש שיתפאר שהוא איש
 חמונים ירח חלקים וסר מדע בגל הענינים ואם
 יחליפו משברתו עשרת מונים " בצדקתו אחז לא ירפינה יחזיק
 בתמתו חפני שוטים שקלקלו לא יאחד חמונתו " באזני בני חלדו
 יקרא איש חסדו " שלא חמד חמוץ חברו את שגרו ואת שדהו ולא
 שלח ידו במלאכת רעהו " מעולם לא עלה על דעתו לנגוע
 בפקדון אשר הסקד חתנו כל יודע ומכירו יאמת ויודה דיהבין
 ליה עסקא המפקיד בידו חצלו לאין לרקדק חס הוא מדוד
 או חנוי או דבר הסמוי מן העין " לא ילך רכיל ולא יכחש
 ולקחת שחד לא יטה לקול מלחש ששכניו לא יתן חפשי ולא כי
 תחת יופי האיש הזה לא תשמע אליו כי אין בו חמונה נהפך
 הוא לא ישבע כסף חסי מגזא דרחמנא המתחסר בגזל חצבו
 קטנה לא ינטיט בגדי ערומים ינטיט " ואשר תקוה חמונו
 עשות חספט בעת הדין יחתך כולו עשה סקר ועבד תוך תוך "
 והמתנצל על הפקדון שלא נגע בו בשגגה או בזדון " לא יעזור
 חמוץ חברו ולא יעשה לו חסם ציד בניו אין בעל הבית יכול
 להוציא כליו חסם אשר מתמוך בשחד נוער כפיו חוטם חזנו
 ועצם עפעפיו " שזנהו נא בזאת חס תאבה מדוד והבא מדוד
 והבא חדר בחדר להחבא חזו יטה כלפי חסד יכריע מחזוכך לבך
 זאת ובעל ריבך יקצר בחלון בכות וקצת מאלו הצבועים
 במעשה רמיות גוטבים דעת הבריות מתפללים ביחידות או
 ביחד ברית בזיע באימה ופחד ואולי יניח תכלין בתפלתו
 וגדילים על כפיו כמותו ומחזות על פתחי ביתו " התרחק
 מחלה הרקקה יתירה אל יפתך בתחנון ועזרה " הטטח בז
 סופו יחס וימק מעשיהם מעשה חזן תחת כסם מק יס מית
 פלל בעגה תפלתו תועבה יש שיעתר אל " מתוך סב

טעם ראשון : מחנכת פתנים בקרבנו לענה ורום : יש זרוע השעת
 תפלין בזרוע : וקרקפתא דמנח תפלי ברשא : נגעו " ויש מחנכת
 מחנכה בפתחו ונפתח חטאת רובץ . מרבה לח לו ועל יד קובץ ת
 ויש מחנכת כיצית בבגשות עדי עדים : בבגשין כמחנח דס נפשות
 אבינוים נקיים : ויש שילך טחוח ועינהי פארעא מטיישי וכלת
 חוליות השדרה יתפקקו מחף כיפי " בקרבנו יטיס ארבו : נסבע
 תועבות בלב "

ויש סיתפאר שהשגת גדולה ועצומה לכו ראה הרבה חכמה
 עה יאיר כאר : נגה ופכין כפני חמה כי השיגה ידו מספרי העינין
 לקטף מלילות : כקוף זית בעוללות : יחשב שיבנה עליהם עיר
 ומגדלות : וקבע תחומין ויבב גבולות " זהביטו בדילוג לעתות
 הפכאי טטה אחת הכה ואחת הכה : יזיח דעתו עלין יתן כל בשר
 תחנה " יתפלא בעצמו וישתאה : לחמר כמה בזמן קרוב
 חכמתי אני בעשיתי חכמתא דיהודאי " בשיהתא ופלגא יחליט
 בלבבו כל רז לא אכס ליה וכל תעלומה : יש לו עסק בנשתרות בכל
 פרטה סתומה : יודע פטר דבר אי בעי מיניה כל חללי עלמא "

במעט כללים מחכמת המספר בלי ידיעת מרשיהם ופרים : ל
 למנות עפר הארץ אצלו שריר וקיס : ולשער כמה טפיץ יש בים
 ואם בחכמת השיער יקרא יום או יומים : בעצמו ישער למדוד ב
 בשעלו מים : וכל בשליש רחבי ארץ ובזרת יתכן שמים " ואם
 בחכמת ההגיון : ילמד דף אחד עש מה שבגליון ישמיע בחון
 קלו באזני העמים : דרכי הדבור למדתי פאחד החכמים : הבנתי
 אופני ההטעמה ומחטבות ערומים : אלאמץ על לאו הן ועל הן לאו
 כמה פפמים : אדע לטהר את השרץ משלט מאות טעמים ובה ק
 ובהקסים מכוננים : אומר על טמא טהור ואסביר לו פנים : ואם
 בחכמת הטבע ארוכה מארץ מדה : יתקרב מעט לזדה " בנפח
 הסמוך לפתח : יחשב שלקח לעצמו מנה יפה ירך וסתף
 וכל

וכל מתח " לא יבצר ממנו מחמה • להכיר טעמי האי ותח
האדרמה • יאמר כאן מקום שמיר ושית • מלא קנה זה לזית •
ומזכות כפשו הנקיה • ידבר על הבהמה והחיה • ולפי טכנות
חזקה מן השיגים • ידבר על העוף ועל הרמש ועל הדגים • ולא
נעלמו ממנו חידות ומשלים • בשיחת טורים ושיחת דקלים • ואם
בזמנת האלהות • יקח מעט פבאי ושהות • יתן ערבון גיד ישית
שהוא יודע שערו של יוצר בראשית • ספר שעור קומה וספר
יבירה • נקל אצלו כספר בן סירא • יאמר שיבין בחשמהל • אם
הוא כגב גובי או כחמל או שעורו כשעור גמל • לא יירא
שיטשהו בלהב אם אוכלה • או תאכלהו אש הגדולה • ידרש
בארפס ואדאלים • ומלאכים קלים • יגיד נוראות • על אלהי
העבחות • ועל אל אלים ידבר נפלאות • יש לו סודות צפונים •
במה למעלה ומה למטה ומה לכבים • יאמץ מדבריו על קדש וצבא
חמרות טהורות הן הן המרובה • ראיתי באלה בקבצו הספרים
צוח כמריכא וקולו ירים • צוהל וצוח כקול הסירים • נוער סאחד ה
החמורים • נובח ככלבי העדרים • כמה מרבה ספרים • מלא הרבה
חכמה מוסיף חבורים • הוסיף מחשוב הצטת והבלימה • ויותר רע
מכל זה בראותי כמה אנשים • תועים ומטבטים בטורס יבנוס
סירותיהם נזיד עדשים • ער שיטכילו בדברים החלושים • יחטו
חבורים ופרושים • בדברים יקרים עמוקים וקשים • ומאלו טעם
כל אלג המומים המטובים • מעשיו מבעורים ומגונים • בים עונג
פצמינו ירחץ • מהקריב המדינית לעיני אחיו על כבוד קונו לא חס
עושה מעשה זמה ומבקש סכר כפחם • חלה הם ממקרי החולי
הגחמן • חין אחריו בקרבנו חלוי ממית כמהו בזמן • השחית
חמתנו והחריב ביתנו • כתפשא בגלות מאלה • נסבה הארץ
נז עזיה

וזו היא · סדה תיכלה בכלה · מזה נתחדשו בקרבנו בלבול הדעת
 והאמונות הרעות · לתעלגים קוצצים בנטיעות · נתנו סביב
 לבית החכמה הגרעות · עד כי כל מחוז ומחוז · דעת סבני עצמו
 יאחז · זה הניח עם אלהיו באמונה בטובה מבלי עמק וחריפות
 זה יבאום ברצונו וזה ישל בקבלה וזה בסילוכושיא וכל אחד אומר
 על חבירו דרך טוהה וגבוה · חוששני לו מחמת שמה כזרקה בו
 מינות · לא כצרי צורו ולא חלקי בחלקו · בכפירותיו מעמיק ועמו
 כמיקו · ומה ספרי מינים ניטרים מחיקו · כלל של דבר מרוב
 ענינו · כמכסר ערינו היו אלהנו · ולא באנו · הלום ולא
 הגענו לכאן · אלא מכני פורצים והורסים שלא שמונו כל זרכן ·
 העמיקן חפח טיחין טוחות בארות חמר · ואני ירא סן ימשך
 הענין כן בצליה ובמשמר · איש באלהיו יתגלל ויתחמר · עד
 שיבא אליהו ויחמר · ויש · טיתפאר בחמת
 הרפואות · ספר על עצמו לעשות כפלאות · וכי עמו סודות
 בקירות לבו חרותים · להחזיר נטמות לפגרים מתים · יאמר ים
 לי ספר רפואות הגבו · הספרי אפקראט וגאלינוס · והספרי שאר
 החכמים · וסודותיהם · הבאים אחריהם · הכל בצדרי הכינותי
 והכל קראתי והבינותי · כמה מלאטות · נערסות · עשיתי בזמן ·
 ימה וקדמה כפיך ותימן · רפאתי אנשים מטחין חזקיה וזרעת
 כעמן · ואתו המזויף מכל חלה ית · ואלמן · והמין הסכלים
 בראותם טבעתו בידו ועליו בגד ארגמן · יחטבוהו רופא מימחה
 ונאמן · יאמרו שארבע עשרה טבה כטמן · בבית עבר הגלעדי ראש
 רפאי גלעד · חסרי ספתיו לבב חנוס יסעד · הרבה למד מרבותיו
 וחכמה גדולה קנה · מפליא לעשות אחר היאוש כמה שאין בו
 תקנה · אף כי אותו החולה נוטה למנות חולה שיש בו סכנה · סבת
 עלוקה הב רב יכרי זהב תנה מת המנה · שמיני עמים כמה
 יתנהג זה באמונה · במלחמתו · כטיקרב לחולה ביום מפלתו ·
 יאמר שהיא מהוכן

מירסא

מורסא גדולה במוח תחת גלגלת: בינותי יפה ענינו מתוך דפקי
הידיים ועביט של מימי רגלים: אונותוננו אונות ידועים לא
מאתמול ומאמש: ברור לי הדבר כשמש: ואתה הבו לי סברי
חמשים כסף אם לא ואדעה מה חדל אני: מה אני בשבר אתם
גם אתם כי לא בחנם מלמדי הורני: עשו אתם ראשונה פרעון ח
חשוב והנשאר אחר אשר לבריאותו ישוב: בזאת אונות לכס
להתעסק ב'אשיבנו רענן באבו: והסירותי מחלה מקרבו: כללן
של דבר איך לו בבת: לבקש שטר גדול על המשקה ועל התחבשות:
בחלקלקות יבטיח לעשות מרקחת: להתיד המורסא ולהסיר
הקדחת: והעבייס גואלי החולה אשר ברפואתו ירצו: זהב לא
יחפזו: ככל היוצא מפיו יעשו: מה סגמר אומר: ימורו בנמר:
והרופא אחר שמענות משך והכל בכיסו טס: יקרא אלה בטס:
לאמר כתוב זאת זכרון בספר: קח לך סמים נטף ושחלת הבאים
מארץ חסר: ושחקת הדק טעבר מאשר: תערב עמהם קמוס
וחוח: ועשר תיחוח: טרף ערלה וסרס רתמים: עלי זית ורס
צפורת סמים: קליפות צנונות: ומיץ חלב מעשר אונות:
פרח טושן וזרע מרעיס ואבק לשון הרע: לא תוסיף על אלה ולא
תגרע: תרדין להפואה זרע נירק: ותשים הכל במזרק: תחבר
אליהם טבוב הסברא: ומעט קול הברה: ותעביר הכל: בטברה:
ב' צד יהיה: בטחוני בקוני בזאת ההרטה מחולי זה תיה יחיה
עשה ממנו רטיה: והניחה לו כגד הלב מקום שהכשמה תלמה:
מיד יסור כאבו ועיץ בעיץ תחזה: למחר יהיה האות הזה:
והמרקחת טעשיתי לבירו מלבבי יסדתני: אני הינס ילדתני: זה
תארו קח אזור יון ואזור כחלי: טים צו סגלה לכל חולי: סרוך
המנעל: וטן של טועל: יתידות האהל וסכתא בגרא: מכל אחד
אגדה: מיץ אבן טים: וצרכני לים: אשר

ד' חס סבלת' וחלב תרנגולת' עצי הכלוב' דדלוג ודלוג' וחסמר
 הכלוב' חב' ברעיא' זרקא תביר וגעיא' כמו סכתוב בספר טגג
 חזקיה' מכל אחד חוקיא' קלפי רמונים' ועקצי תאנים'
 אבן תקימה' ודמומי חמה' ברק חנית וסלע שעל גבי הצנית'
 קצח וכמון' ומי דימון' מכל אחד דרכמון' קלוג חומר די על
 חוטרא' כל דפנית ענן בקר זיקא דבתר מטרא' מכל אחד חצי
 ליטרא' הדק היטב הסמנים הקשים מפה ומפה' וערב בהם דבט
 צירעה שהסר קצפו' עשה ממון מרקחת מוסלח כמו שתוכל'
 והבאת לחולה ואכל' ואיש אשר ירקח כמוהו לאכלה' לא ידע שכול
 ולא מליף תיכלא' ואולם המשקה' אשר בו מכל רע ינקה''
 גרונרות וצמוקים' מחרצניהם מנוקים' עשים רמוני ברן
 וקלפיתיו' ועלי סוכ ורביא כדי שירבו זכיתיו' חלב המנעל
 ודיון' ודגים קטנים שבים טעשה שלמה' לגלוגות הבאות מארץ
 ת'מא' יותרת הכבד ומוריגי בהמה' מכל אלה חלק בזלק' ושוה
 בשוה' ותבשל הכל עד שיהיה מעט עבה' ישתה אותו בזרב מזוג
 במי אפסים מי שחן' מריחם יפריח טרה ישגה אחו' ויתן אחריו
 טינה לעינו' ויטיב לפנות בקר לאיתנו' והיה ככלית הרופא דבריו
 ותחבולותיו וסקריו' יטוב לביתו שמח ישתה ויחכל' והאנשים
 קרובי החולה ימהרו אל בית הרובל' להביא הרפואת' וכל ח'תן
 הנהחאות' ולתועלת אשר יקו' יעשו כל מה שנצטוו' בלב יחטבו
 " ביד יקחו' לא יעברו ממזותיו ולא ישכחו' כל אחד ואחד
 בזריזת' יעבדנו' ועש כל זה בחצי הלילה המות התפשטו' רוח
 עצה בו ואיכנו'' והרופא על זה לא יקפיד מאחר שנפרע
 לא יבדה לו וקרע לא יקרע' לא יעטה על שפס וראשו לא יפרע'
 לא ינהג אבנות כל טבעה ולא שלשים' חעש' טלקח ממינו קודם
 כל היורשים' כן דרך רפואי זמננו עיניהם בצמון ולא יחוטו
 למה שיהיה' אם ימת גבר היחיה' לא יחוטו' אם בלא עתם
 ימותו סוה עבייש' ואם

תהיה נפאס צדורה בצדור נקוב או בצדור החיים ורעה מזאת
יצעק חמוס זה המזוייף על הקדושים והידידים . לאמר לתם
המיתתם לת האיש ב"בדים מתנגדים " איתנו בידכם טייתי .
ואתם מריתם פי בכל אשר צויתי . כלנס שטעתם בי בטומכם
מצותי לאין . ותשקן לת הח לה יין . סוף דבר כלס טוכלי שקר
רופאי אליל " לא יראו . ידיהם דמים מלאו . על כן אמרתי
רבתינו הקדושים לא אמרו בחנם . טוב טברופאים לגיהנס " .
ויט . טיתפאר בחמת האטגנינות . הוברי טמים
אלו נוטלי עונות לטובה ולפורענות . וקסמים בידם לקנות
סחורה ולהקיס חנות . ועל התינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות .
טאל פתרטים דברו און אטוד טד יגיס לבנות בית וליטא אטא
וללכת חרץ אטא לא כמסכנות . בטוכבי הטמים ובטסיליהם
יחממו . ובמזלות כי יפלו מעגלית גברו חיל וקמו . מחותת
הטמים יחתו ולכבא המרוס ידודון . על פיהם יחנו בלכתם ילכו
ובעמדם יעמודון . בלעדיהן לא ירימו ידיס ורגליס לא יטיבו
ולא יזידון . יפצחו רון ויאמרו טירה . בהיות רגליהם רגל יטרה .
יורידו לארץ ראטס ילכו קדורנית כי יכט בלכתם
וכניהם אחורנית . תארס חטך משחור . אס כוכביהם יסוגו נזירו
אחור " . תפול עליהם אימה . אס חברה הלכנה וביטה החמה .
ואכלס פנה גדולה חיי בני ותזוכי המנוחה והנחלה . לא בזסתא
תליא מלתא אלא במזלא . ואשר נבר טוע לפני דלילסי טיש לו מזל
מלמעלה מכה איתנו פצעי אנהב ואמר לו גדל . וכן בהתהפך
בלחת העשיר טכחקה לו הטעה . וירד גאון עיזו מהר אל בקעה .
מבלתי טבה ידועה . מטמים נלחמו מרוז וסיעתו כוכבא הוא
כוכב טטמו רעה . הוא ורעיו גנט ממונו ולא הרגיש איכא גנטי
ברקיעא " . כן יסד בורא טמים ונוטיהס סדר בראשית לא ירש
לא כסיק סדרא . כן דרך הקות טמים מני טית מצטוס בחרץ
רקיעא

קיעה הכי הדרה . יש מאלו שירקדק בהיות שבתאי בחזקן שבתו
 היות כל הנעשה יפה בזמנו . ויטיב ערכא דקאי צדק בחזרח . כ
 נחש ינחש ב' יצן צין ומטהו יפרח . ובשעתא דלא קאי מאדים
 בזיויה משום פורכא דדמא וכל זה אינו טוה . יצריח אף יריע .
 שהיות השמש בחצי השמים וחמה באמצע הרקיע על כנה כי
 גיה אורז יצהיל פנים . כי דרך סבב מפאת קדמה יחליף כח
 וירדה אונים . ובלכת ירח יקר צדס עולם . מי הקסה אליו
 ויטלס . ויש מאלו שירגילו בתחלת עסקיו . לטיץ מצבי הרקיע
 ק' לקו . יביט אל המזל הזומח . ואם הוא מזל טוב עב גדא אז הוא
 עלז ושמח . ואם בעליו עמו . ישמח בשטבו ובקומו . ואם יקרה
 ויזומן . סתהייכה ארבע היתדות תקועות במקום כאמן . יבס
 נפת ויטעס כל מר ומתוק ממזן . וכי ימצא שליט השאלה וגורל
 היופי במקום נאה איך ב' דופי . בעורו בבפן יבלענו גומחו עס
 האופי . גם אלה בחזיונס תעו . ומצאפטיהם טענ כמה מחילנו .
 שוטטנו לבקם צרכיהם נכו ונעו . ואעידה לי עדים כאמנים . כי
 לעולם לא ראיתי הדויהם מכוננים . אס כה יאמר הרואה בנער
 היולד טיצליח דרסו ובן מאה ימות . סבב מצנו ינהלנו לאטו .
 ינהגו עלמות . הבל יפכה פיהו סמיתיו תקצרה השנה השנית
 לא יחזה . עתה ראו היכן טובתו טלזה . היכן אריכות ימיו טל זה .
 ואם אחר יאמר בנער סחזיר ימיו וכלס מכאובים מעט ורעים .
 אחריתו ככלן חיה רעה תאכלהו יטרפהו זאבים . נחשב הוא כ
 סאתס טלא בולדן אן לא היו כחט לנו כימי העץ ימיו דסנים ו
 ורענבים יהיו . ואולם בפרקי השנה . איך בפייה נכונה . אס כה
 יאמר טנה זן פירות ביוקר כפישי כפיחי כפן וחיו וקצף . רעבג
 גדול עד טיההראש חמור באמנים כסף . הפך הדברים צר ולחס
 ומזון הרבה מאד כשלל וכבזה . טבע גדול סאה סלת סאקל
 חוזא בזוזא .

אס ד ח

אם כה יאמר סנה זן ימלאו הגרנות בר נמיני תזומת ירבינו .
גם זה להפך סנת בצורת התפחה'ת רקב האדמה תטס תזעק מ
מאין מיש תלמיה יבכיון " אם כה יאמר'טסה זן גשומה והלחות
גובר . גסס מטר וגסס מטות טוטף עבר . יתחזק בזה יתן יד ב
בסוף ובטור יתהי להפך חי יי' אם יהיה בשנים האלה טל ומטר .
ואם כה יאמר סנה זן ימלאו הגרנות ימנעו רביבים לא תראו גסס לא ב
ברק ולא רעם . ~~מה~~ בחדשנו תטחת הארץ מפני המון מים
ביום זעם " אם כה יאמר על כל הארץ יהיה חורב יובא גדול בכל
המיושב . נהפוך הוא טבעני ולא יבאני יי' למבול יטבי . אם כה
יאמר סנה זן קיר חזק הגסס והטלב ורוח סערות תבקע . כי
תבאתי עש כענש וכסיל מתפבר ומזל כימה טוקע " בלסונג יכזב
ובלי עלמא עדים . לא כהיתה כסנה הזאת הזמן ערב והכה העת
עת דודים . ואם כה יאמר סנה זן העת ילך אט וסקט האויר ניימזג
הזמן . סקר בפיו רוח סועה ממנה קפאון תהומות ועברים במעי
אמן " אם כה יאמר סנה זן לפי מה שנחשתי בגביע שלי וראיתי
במחזה . מן שמיא טלמא טלה תנשט הקטת הסגיון והרמח ממחן
בארן ירחה . ראיתי זאב ערבות וטלה ירעו כאחד ראסן טל זה
כזר זנבו טל זה " יסלין אהלים בקיץ ובחרף בבקר ובערב .
ולא יטא גני חרב " הכל ינחם באותה טעה חרב איש באחיו
הכידון והטלחים " בת קמה באמה בן יטבל אב הס בזה האחים
באחים . את זה לעמת זה בחנית ובמקל יד בחרבות וברמחים " .
כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים . כל כתף מרונה וכל
שמלה מגוללה בדמים " ואם כה יאמר סנה זן יתעוררת
מלחמות עד בלי די . מלך הגב עס מלך הכסף חיל פרעה וגס
חיל פרס ומדי . כביכול יתחדש צרות ביהודים . כי ראיתי
ישראל בחז יוני נפוצים ומדודים " כל זה

זה איננו אף באותה טעה שלום בארץ איש להלחם לא יחפץ ולא
 יחלץ כה וכה הטקט ובטחה איך מחרירד וירצם שמחית בישראל
 ויש מחלון בדרך אחרת תועים ומהבילים לפי דעתם כחות
 השמים מחילים " יכונן עתים ידועים טובים מחזקים להביא
 תועלת ולרחות כחזקים מהם טעמה צורת לבנה וצורת דרקון "
 לאשתחא צמידתא וחולי הירקון ויש טיעשה צלמי טחורים
 לתחתוכיות ותבנית ארי טואג לחולי הכליות " דברים הללו חבק
 עבודה זרה מחזיק בם מביא תועבה אל ביתו וכלם בעזרה איי
 להם כי נדרו מן האמת טועים ומטעים כל יגיעם וטרחם הטל
 המה מעשה תעתועים " סברתם טנאה נפשי מאז עמדתי על
 דעתי ומנדעני עלי יתוב טענתי אחת היא על כן אמרתי המשפט
 לחללים הוא איך עוד מלבדן סתיב " ויש טיתפאר
 טחמת דקדוק ומסורת יקנה חמנה מיי משכורת " ובטעות
 לרומ משקל לחקור בין הבבין הטבד והקל " כל היוס מביה
 וזופה בעיון דק הדגוש והרפה " האיתנים מוסדו ומקור משחת
 משלוח ידו איך חמנו דבר נעלם בעתרי אותיות בכלם יפטיד
 טספה ירחיב פה בעגין חסרי הפא " ומעולם לא יעצום עין
 טדבר עלולי הלמד והעין " עיניו כיונים קרועים בפקו בפלאות
 ההא הידיעה ויוו ההפוך יגל בהטיגיהסיעלים הזרים ובילדי
 נטרים יספיק ויתבונן בהא חס היא נחה אן עס מסיק לא יטהו
 ימנה ויטהו ויטוי בסדר אותיות אהוי ובטעמי אותיות החד והטפה
 טנה בגין טאה אסיק טפה ועייל טפה וסוד אותיות אמתין " בא
 חליו בדמות כבואה יש טפרטן על ידי מלאך והכח תרגימו טיה
 וטדתי " ביוצא ובצדד יש לו סתר וחביון ומחלמיש צור יחזק
 באותיות הרסיון ואס יסתכל ספרי בן קמחי ובן גנאח ילולי
 יליל וגנחי גנח כמה רחיתי מדקדקים עברים נכיס על כלל
 גדול אמרו מקדמוכי המליצי " בלדר וכושר ואליהוא בעגין בט
 כפת המוך ליהוא " ומחלון טמתחממי בבל יוס לקרות ולהבין

וּשְׁמֵם שֶׁכֵּל אֲלֵנוּ הַמְּהוּרֹת " אֲלֵנוּ סִסְפֵּרִים בְּתוֹרָה כְּמֵה לְאֹתֵינוּ .
שֶׁעֲטָנוּ בָּן וְאֹתֵינוּ תְלוּנוֹת . קָרִי וְנִצְבַּח חֶסְדֵּנוּ וִיתְרוֹת . גִּינְזֵי אֵל
מֵזֶה פִּירֵת וּפִירֵי פִירֵת " וְקִצְתָּם בְּעִינֵיהֶם חֲכָמִים . וְלֵהֶם
סוּדוֹת סִתּוּמִים . בְּמִקְרָא אֲלֵנוּ הַטְעָמִים " אֲנִי רֵאִיתִי מִחֲלוֹקֶת
גְּדוּלָה . בְּעֵינַי קִדְמָא וְאֲזֵלָא וְרִיב גְּדוּלָה עַד שֶׁהָרֵס נִטְשָׁךְ . בְּעֵינַי
סוּפֵר מֵהַסֵּךְ " וְמֵהֶם אֲנוֹמֵרִים כִּי מֵעַתָּה מֵהֵא שֶׁפָּרָא רַבָּא בִּישְׂרָאֵל
קָבִיר . לֹא נִהְיֶה סוּד עֲמוּק כְּמוֹ לִפְנֵי דְרַגְלָא תְבִיר . וְכֵן הִתְחַבֵּר
יִתְבַּעַס מִקָּף . רִמַּח אֵל יִטְבּוּל בְּסוּף הַקָּף . וְעַסֵּם פִּטְטוּ וְזָקָן
קָטָן . הֵלֵא הוּא כְּמוֹס בְּמַגְלַת סִתְרִים בְּתוֹךְ הַקִּיטוֹן . וְסוּד טָמֵן
גְּרִיטִין . בְּשֵׁלֶטָה אֵינִן דּוֹרְשִׁין . וְיֵשׁ תּוֹקֵף גְּדוּלָה וְמִמְסַלֵּת . בְּעַסֵּם
תִּלְשָׁא וְשֵׁלֶטָה . וְהַיּוֹדֵעַ סִתֵּר טֵרַחֵא וְאֵתְנַחֵתָא . יִבְגֵן בְּעַשְׂתַּחֲתָא
וְסוּד פִּזֵּר רַבִּיעַ וְזָרְקָא . מֵאִיר עַל חֵד תְּרִין כְּחוֹן בְּרָקָא " כְּמוֹ
מֵאֲלֵנוּ רֵאִיתִי בְּזִמְנֵי בְּחֻמְנוֹת הִלְלוּ חֲלוּקִים . בְּהִנֵּה לְבַדְנָה הַעֲמִיקָא
בְּפִרְטִים וְדִקְדוּקִים . וְגַבְהָ לִפִּי דַעֲתָא מֵאֲרָחִים וְמִצּוּקִים " .
אֲעַפְּ שֵׁלָא רֵאֵן אֲנִי בְּמִלְאָה אַחֲרֵת . חֲשׂוּנָה מִמְנָה וְנִבְחַרְתָּ .
וְעַל הָאֲמִתָּה אֵם בְּדָרִים הִלְלוּ הַעֲרֵת טוֹבוֹת . אֵינִן לְזֵלַל סְתוּמָא
בְּעִבּוּרֵם כִּי הֵם עִקְלָפוֹת וְהַתּוֹרָה לְבַבָּתָּה . הִיא לְבַדָּה תִּרְמָם גְּבִי
תּוֹלִכְנוּ קוֹמְמִיתָ . דִּקְדוּקִיָּה עֲשֵׂר וְטַבֵּד וְהִלְלוּ בְּעֵרְכָה דִּקְדוּקָא
עֵינֵינוּ וְיֵשׁ סִיתְפָּחָר בְּשִׁירִים וְמִלִּיצוֹת . בְּהֵם יוֹן
גְּדוּד כֵּל מְעִיכֵינוּ בַּסּ בְּדַעֲתָא וּבְמוֹעֲבוֹת " יִתְגַּאֵה וְיִתִּימֵר . בְּמִשְׁלֵי
חֵן בְּחֻמְדוֹת הַמִּזְחֵר . אֵם חֲבוּ מִמְתַּקִּים וּמִדְּבָרוּ כְּאִנֵּה כְּחֵלֵי סֵתֵם
כְּמֵן חֲמֵר " לְעֵינֵי בְּבִי עֲמוֹ יִרִים רֵאֵשׁ יִתְצַב סְחֻמְהָ . כִּי יִדְעַ
בְּחִידוֹת וּמִשְׁתַּעֲי בְּלִטָּן חֲכָמָה " לֹא יַעֲרִכֶהוּ שְׂרִירִים וְרֵאֵשׁ
מִשְׁפָּחוֹת . כִּי יִמְהַר לְדַבֵּר בְּחֻמְתָּה " בְּבִנְיָנוּ בְּתִים מִחֻטְבִּים
תְּבִנִית הֵיכַל בְּחִדוֹמָה לֹא יִשָּׂר אֵל מִלְּאָךְ וְיִוְכַל . כִּי יִשְׁקַל בְּמִאֲזֵנִים
אֲמֵרִי בְּעַסֵּם וְדָרִים עֲרִבִים . יִחְשׁוּב שִׁיפֵל אֲרֻצָּה מֵן הַבַּבָּא וּמֵן
הַכְּטָבִים " וְכִי יִנְזִיא מִלְּבָב מִלִּים . כִּיֵּד הַסִּיר טוֹבָה עֲלֵי . תְּלֵי
תְּלִים בְּהֵם לְדַעֲתָא יִבְנֵה עֲלֵם מִלְּאָ . עֲלֵם חֲדָשׁ בְּרוּחַ פִּינוּ נִעְשָׂה

וצאת לבטוח אסמיתיו חמוץ לא יפלא " בלמונו ייסדנו יציב דלתנו
 סומחין יסך לו את גבו ואת קירותיו ימחול משהא חנופ' בסו זהב
 וחדגית וסמיתיה " בזה יחטוב ימשך שמו הגדול אפטר דנכיס
 וכותיה " יהא שמיה רבא בעלמא דברא טרעיתיה " על סן יזח
 גענו " זכאי הבהו וקטרת זרה יקטר למלאכת קבתו " זה החולי
 התגונה המית לשנינו רבים . הנוגעים בו לא יאכלו נקיון בגסוטי
 נחשים ועקרבים גם היום בזמננו זה הנהפך כמהפכת זרים .
 מוכים בזה הסגנון והמהוץ לבב אלא שנתמעטו מצרות ונותרו
 חסזרים " השביש הזה טרדס מן העולם . בזה הקבין הסחות נגד
 פניהם נכונים איך על עשר מטלם " יודע חכי מאלו סכל ימיו זריו
 וחרוץ להרי חניפיו ילידי עטו המוני המוני בעמק החרץ ירשתו
 עליו הוסיע רוח הקדש וחזון כפרץ . אס יפה יתכנן לעשות חרוז "
 ביולה יקנה להתחל כבוא כבוד וישתמש בתגא . חמתו זה תאיר
 פניו ינהור כהוריה כשרגא . הלך רטוקף ילך ידקדק בפשיעמיתו
 בחונות עיר טרחובותיה " עקב בצד גדל כיונה נחפה בבבף
 ואברותיה " כי הפלא הטס חרוש לו מליצה משונה מחברותיה "
 ואס קן חמדות דרבו יקרא . דברים לא שמעתן חזן כלס
 טוריס זורו ברעת וצטהרה . לא כאותן שהורגלו שהחזן מליצים
 ונהיגי בני ישראל ודלא כטופסי דטטרי . גאה גאה ואמר מי כמוני
 חורה " חכמי העיון לא זכו בעיניו . והמלכיס רבנן דחקרו מלכי
 לח עמדו לפניו " וכי יקבן מאלו מליצות כמרבות מגלת ספר
 בכתב רשום . חכמי ישראל בעיניו כקליפת השום " תמיד ידיו
 מלאות ממליצות בלות חגרות סיתקין . טבכל הלילות כמה הוציא
 בשמן עד אשר אותם כרצוה התקין " חזן ירוס טרחובות קריה
 ואל על יקראס לכרהס מליצתו להראות העמי והשרי את יפיה "
 ישמיע לאזניו מה טיוציא בפיו חקרא בייחוש ולאו איעתא .
 ובעת קראו באזני אנשים יהודים יאמר בכל בעתא ובעתא . אל
 העמדי לפניו פנו אלי והשמעו הלא תבינו כח מעליא הא שמעתא .

ויבאלו פניו וואר ברנכיס אתם ליי כי הצנתם עמוק עיני
וחס החרט יחריטון מפס ומפס מתתח רתח ידבר חלימו באפן
ראו קראתי אליכם לבקר בין טוב לרע תבדילו ותפריסון ואתם
תחריסון טעיתי במחשבתי וחזקתי על סכלכם מלאסת תוכי
ופקבי לא תביט וחכמת מה לכם כן מנהג האים הזה וסיעתו אין
להם אומנות אלא הוא ועם כל זה גאותם וגאונם רחטה ונססה
אבירי לב נינהו עליהם אמרתי הוי המעמיקים ולא בעמקה
סל הלטה כלו ימיהם בזה שאיע לא חכמה ולא מלאכה ומותרו
לארך הימים הבל טלתי הכלה והארץ סוד להם כי כלע במים
אדירים והעלו בידיהם חרם וים סיתפאר בזכמת
אתורה ומרקח התלמוד תבסס ועל אפן ימים קטורה סמסת
בהיותו ראביי ורבא סתא רבסה עם חלבה את מתקה ואת
תנבטה הטובה ואם יגדל כים עלה על כל אפיקין ויסס את היס
לחרבה אלה ברנכי יי המה על קיומם ראוי להתשלל בזאת
תהלל המתהלל כי לננה גי קדום יהיה הוא אסר אמרנו בנע
בזיה תורה היא חיינו ואורך ימינו ומכירה ברוך ויזסה בעלם
סכלו טוב ועולם סכלו ארץ אלא סעענותינו בקצת חכמי תוסיה
ראיתי סערוריה בגפן אדרת בחונו אטכלנות מרורות לעבה
בסעיפיה פוריה קצת לומדיה הזילנה טמוה לשמה עשאוח
עטרה וקרדזס לומדים סלא לשמה מהס אשר ללמוד יגט ויקרב
כדי סיסב ראס על חמת סיקרא רב לזרוק מרה בסרבגים
דלא מקימי בהימנותא לדינא מזמינ להו טסקא דהזמנותא
ומהס יוטבי אהלים תריסר סני בני רב בחדרים ולסכמת לא
באו ללמוד אלא לקסח בהלכת ומהס בשאר ישפוט ובמחיר
יורה סכר על כל דביר ודבור סהוא מלמד וקורא לקבל פרס
כהף מלא מילי דינרי ומהס דתני בעקקיין תליסר מתיבתא
עטר זמנו ויסתיהו בטה ומהס ברוע מעללס תבאים מבלי עולם
ומהס לקנתר לא ירוס ולא יחסה וברייט עביד דינא לכססיה

וְעַתָּה יָבִיחַ קוֹמֵי בְּמַעַת לִמְנוּ יָבִיחַ הַחֲרִימָה • בְּסֶלֶוֹת דִּלְךָ
 וְעַתָּה דַּחֵל וְחַסֵּס סְלוּחֵךְ לַפְּטוּר עֲבִיחֵךְ מִן הַחֵסֶךְ • וְעַל הַמְחִיבִים
 וְעַל הַחֵסֶךְ • לֵאמֹר חֲפְזֵי אֲנִי תוֹרָה הַרְעָה לְחֵדְתִּי • וְכֹל יִמֵּי בְּכֹל
 הַחֲסוּמָה חֲדָתִי וְיִשְׁבְּתֵי עָלַי תִּצְרֹן הַתּוֹרָה וְלֹא אֶשְׁחִית מִתּוֹתַי
 וְדַגָּל • וְאִם סָבְבָדִי חֲלוּקָה עָלַי לְחַיִּיבֵי חֲזֵי אֲכַלֶּה בְּנִשְׁדֵי צִיִּים
 נִדְגָל • עֶבֶד ה' בָּחַט יִבֹּא אֲנִי עֲבָדָה רַבִּי מִרַח אֲנִי וְלֹא יְהִי בְּנֵי
 סִדָּל • וְחַסֵּס שְׂמִיחִים תִּלְמָדֵם בְּגִלּוֹי אִוֹ עֲהַתֶּךָ • וְעַמֵּי תוֹרַת
 פִּלְסֶתֶךָ • אֲסוּר וְחֲתֵךְ כִּשְׁרֵי וְסִסּוּל הַרְטוּס בִּיד כֹּל נְבִיא וְחֲזוּה
 יִשְׁנֵן אֶת תְּפִקִּידֵם יִחְלִיפֵן אֶת טַל זֶה בִּזֶה • רַחֲמֵינוּ מַחֲלֶה שִׁינִידֵע
 אֶת הַתּוֹרָה כֹּלֶה • שׂוֹחֲלִין אֲחֻתֵנוּ בְּכֹל מְקוּסֵם וְחֲשִׁיבֵנוּ וְאֶפְלָגֵנוּ בְּחַסֵּס סִתָּא
 דְּכֹלֶה • וְיִבֹא עָלֵינוּ קוֹל הַמּוֹלָה • שְׂחֹזֵר מְחֹזֵר בְּסִפְקָה אֶתֶּם לֵאשׁ לְקִמָּח
 וְלִהְרַאֲתֵם פְּבִים לְטַעֲוֵתוֹ כְּבֶסֶם וְרוּחָק • וְכֹל זֶה לְמִתַּן עֲהַתֶּךָ וְשֹׁחַד
 בְּחִיקָה • בְּמֵהֵן רַבִּים בְּהוֹרָאוֹת חֲקִיקֵי אִינֶן חוּקִיקִים • וְהֵמָּה חֲכָמִים
 וְחֲסוּמִים בִּישִׁיעָה מִחֲזִיקִים • וְחַסֵּס דִּתְגִי וְתִגִּי לִית לִיָּה שִׁיעֲרַח
 וְכֹלֶהֵן תְּגוּיִי בְּחִיקִים • וְיִתֵּךְ רַע מִחֲלָת הַמְחֲלָה בְּהַמְחַלָּה חֲמִינֵנוּ
 עֶבֶר גְּדוּלָה • טַס קַהֲלֵ גְדוּלָה מִחֵדֵי הַמְחֲלָסֶה וְאִיֵּם כּוֹחִים
 זֶה לָזֶה עֲהַלְכָה מֵהַ מְגֵלָה זֶה מְסַתִּיר וְהֵה מֵזֶה אֲסוּר זֶה מְתִיר
 לֹא יִשְׁאֹן פְּבִים לְחֻמַּת הַדֶּבֶר וְאִם כֹּל אֲחָדֵי יִדְעוּן בְּלִבּוֹ יִיְדוּעֵי רַבּוֹכֵי
 וְחֲטוּבִים לְחֲרוּדֵי בּוֹ • עַל זֶה נְכֻסָּה לְחַסִּידִים תוֹרַת אֶתֶּם הִיתָה
 בְּפִיהֶם וְאִל הַיּוֹסֵר פּוֹנִים • בְּזַמְנֵיהֶם עֲמִדוֹן לְחֻמֹּת וְלְחֻסְתֵּיִם וְהִיוּ
 לְמַאֲוֹרוֹת בְּהַעֲרֵם כְּעֲדָרָה הָאֶתֶּם הַרְדַּפִּיהַ הַשִּׁיגוּהָ וְהַשְׁלִיכוּהָ בִּי
 בְּאֲחָדֵי הַבְּרוּרוֹת • וְלִזֶּה מַעַת מַעַת נִשְׁתַּבֵּחַ הַעֲתִים וְנִתְקַלְקְלוּ
 הַדְּרוֹמוֹת וְרַבִּי מַחְלוּקוֹת בִּישְׂרָאֵל עַד שֶׁמַּעֲשִׂית תּוֹרָה סַתִּיתֵי תְּגִירוֹת •
 חֲלָה

רַחֲמֵי הַזִּמְזוּם הַזֶּה הַחֲסֵר • כֹּל הַיּוֹם יִחְרַט לְזַרוּעֵי שִׁיחַ וְעַמְלָתָה
 קוֹצֵר דְּרַבִּי יִשְׂרָאֵל עֲנִינֵי וְחַלְכֵיהֶם יִשְׁפַר כְּגַעִים הַלְלוּ עַל רַחֲמֵינוּ וְעַל
 זְקֻנָּה לֹא יָבוֹא יִחְסֵר זִילְתֵי חַסְרוֹנוֹ אַחֲרֵים פִּרְעֵיִי אֶתֶּן אִינֶן
 חֲסֵפִי כִּי מֵה' שִׁיתַּחֲבֹא בְּאוֹהֲבָיו וְחִיִּידְעֵינוּ מְלִיצֵינוּ וְרַעִינוּ בְּגִידֵינוּ וְשׂוּעֵינוּ

כסא חן חני בעיני הצורים מדרגתי מחספת בתי החורים יכל
חני להקס חמוני וחגי יד וסס יש לי בחזר המלך עם חבלט
ומבאי ופעשגז והיגי וצבית ארננו ההמוזן עשן לי הדור גדולי
הבית עקוב וטלמוז ואלמה ושלמוז ויש סיתהלל בגבורתו חמיץ
לבו בגורים לא יתיצב איש לקראתו סבח ותהלה יתן לאלהא
דברייה כי עשאו בן חיל ולבו כלב האריה ויש סיתפאר ביופי
תמונתו איץ כמוהו בעיניו באנשי מדינתו מדעתו כל רואין
יתמהו וצבי עדין לגאוז טמהו יאמר טאיץ כמהו יפה המראה
והמצב ולפני מלכיס יתיצב יטמח לאורך כלו ויסתכל בצבאיה
שלו מסלסל בערתי וממשמש בעקבי ויחס גבהה קומתו למעלה
מעשרים לא תפסל כהסה וכמוני ומסכלות האיש הזה ודפינ
יחטוב סכל שלמות לא ידמה חליו ביופינ בעיניו לא יחסר כל
כאלו הוא טלס ומסוס דאטתייר משפרי דירוטלס ויש טישתבח
שתקד לסונן ומריצת כיבו והגימוז לפניו כל מליץ יחוטט ולטוט
שתער חלוטט כשהוא מדבר כובע אמרי צחות כמעין המתגברי
כשהוא דורט במליץ דחכמתא או במודרטיס יתקצו לשמע
אנטיס ופטיס וצאעה טפנתח מעטו הכל כחרטיס כאלה וכאלה
ירבו החסרוכות בעיני כל מטכיל מנרעות המה לא יתרוכות
בפחות הגלות הזה הרחוק והקרוב לא יספרו מרוב לבן אמרתי
פרטיהס לא יכלו והזמן יכלה יריני מכלה מדברותי מקצר ועולה
ואס כל הייס חצי צדס אורה לרדוף כאשר ירדוף הקורא אחרי
מומי הסכליס חצי כליס והס אינס כליס איץ די במליציס לית
דמוני חס יאמר החכס לכלול בתכלית הקצור ארבע מאה
פרקי היו הנני חותס מעין פתיחתי לקלקול הדור לא כשתרה
אנחתי לתמונת הימים כל היוס היא שיחתי בזכרי דור נערי
אנשי אמנה על זהב ועל כסף על טה על שלמה האס מסכיס על
ידיהס אי בעו צרו עלמא קדוטיס היו ליי אשרי תמימי

דוד יחס לבב לקצת טבור ועוז ועשה נתקרה אמת פק חמימיה
 חיוס למחרתנו הולך אל האביר חזיל וספיל . כגדר הדחמיה מפל
 מחלמי סד ביח דמכפסמיה נפיל . אמתותיו אמתות חות כבת חבין
 ריסי עיכתי הולך למות כבשל טלא גמרו סימכניי כמה רע הדור ההו
 ומתר ממנו העתיד לבא . איך אלהים כל מזימתיו לא יבהר אל
 יי ואל טומ ירעו מאבותם על כן רבון מיי לא נפיק .

מכלבא ביטא גריא טבא לא נפיק .
 ביתים ההם יראו עינים דאבין כפשות ולבבות . תפוצנה הצאן מאין רועה
 פשועלים בחרבות . איש כלבבו לבשת יכזר . וכסל עוזר וכסל עוזר
 מאן דחמי חמי . ימים באים לא אחי ולא מרחמי . קרוב המהומה
 לבא והחרפה להגלות . המזאת החלה לעלות . על אלה אחי פכיה
 וכפטי כינוי הגאיות שואגת והומיה . אמרתי מי יתבני במדבר
 במלוכה קטנה עבד וכלוא . טוב לי טבת ציד אלמנות חיות טוב
 למיתב ארמנו . דבר איך לי עם אדם כל שארית חיתי עד היום .
 יחידי אובל פתי לברי טבא דחד פומא . כי ידעתי הזמן הרע
 הזה . עזב נבזה . מחליים אלו לא יתרפא מאין לו מפלט . תחלתו
 נכזבה כמזורע מוחלט . כי נשתרשה בגל קצותיו כל המחלה .
 הלואי דלא לוסוף עלה . כל היום כדאהו הולך לאחור ולא לשנים .
 הולך ומפסיד מדי השתדלותו מאבות לבגים . סללו טל דבר
 כאשר התכלתי במעשיו הנכבדים . וחזרתי על כל הצדדים .
 לא מצאתי לו רק דרך אחד להציל לו מרעתו . בה לבדה יתרפא
 לשעתו . יסור החלי מעקרו ויחדל חדול . אם יעמוד מיכאל השר
 הגדול . ומשיח ברקנו יקבץ כפוצינו מבין לאומים . ועמוד הכהן
 לאורים ולתמים . ושב מעה ישענו מבין ופורה . ורב טלוס עד
 בלי ירח . באלה באמת מעשותינו יתקין . וסדר ענינו כירח יסון .
 עם המלוכה והחיות . יתחדשו ימינו בקדש בלי קנאה ותחרות .
 ונבצואה יתחזקו טרטי המצות והחקות ויכתלקו כל הספקות .
 ולא תקח עוד התורה בשנה . והוכן בחסד כבאה תחזור ליסנה
 אם כן עלינו לשאת רכה ותפלה

שתצבה ותטמן ומשלתנו כבתולה • תמצת עמדה למקומה
 עצמה העיר על תלה • ותחזור נבילה לאכסניה שלה והיינו ליי
 אלהינו לשם ולתהלה • אנה יי טומר הדית כך בוחן אבותינו
 שא נס לקבץ גליותינו • מדחוק להם תשא נס • ונרחי ישראל
 תכנס • כל עמית חורטים על גב יחרוטו • אליו גיט ידרוטו • עוד
 בשיטה ינוצן • ופדויי יי ינוצן • יזכני השם ותראינה עיני
 ומאחרי תשמענה אזני • ישראל יהיה ברבה רוחיהם יבירוס כי
 הם זרע ברך יי • גיט יבאן מאפסי ארץ לקרא כלם צמס יי
 המקודש והמיוחד • והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה
 יי אחר ושמן אחר •

אמר החיסוד

לפי שהמליצת החרוז ברה ודחוקה • אכלי ואכל זולתי ונשאר לי
 לתת טבח ותהלה לאל • מלך יוצר כל ותוסחת לבשטי הטוכחת
 במוליו ולהצירה חשבת • סיכלותה אשר היא בה חולמת חלומות
 כוזבים ולהזכירה יום תתיצב לדין ועלמעשה כפי טיהיו תקבל
 פרס אם טוב ואם רע לכן ישר בניני לגמור הדברים במליצה
 מסודרת לא אחר אחר חרזים אם לא שיזדמן
 מחליו אם במקרה גמור עולה על רוחי ויי אלהים יעזר לי השולח
 עזרו מקדש וכן יהי רצון אמן • מה רב מעשיך יי
 עשה פלא מה גדלו מעשיך פעל ישועות מה נשגבו מחשבת
 חושב אחר כעלית מדמיוני השכלים ישמשונך ובמלאכך ואם
 קדמך יקימון מרומונותיך תטיס תהלה השמים ושמי השמים לא
 יכלכלוך בגיותם אין באחקים שיראה אור בהיר נהורא עמך שרי
 לגבלים לא נגלית ולאופנים להם לא פגית רק ערף כבבים כי
 רמו שפלו מהשיג איה מקום כבודך אף כי אנוש רמה בחייו
 ובמיותו מאז יוצר בטון המלאה לה חלחה מרודף בלי חשך כב
 מכאזבים וכעם עד אשר טב אל העפר הלא המה ימים אחדים
 מעט ורעים לשלנו טבאנשים כל טכן לקטי יום אשר נגעו בם יד יי

ארך סוכי בני תמיד יוכל להמנות בסוד ישרים המעמיקי מה
 שמוק עמוק בסתר ודרגותיו מה להם ירכאו רוחם במוסלח מ
 מהם הסלח וסלח למה זה הכל יגע בחקר אלה ותכלית סדי לבא
 אל המלך האדרה אשר ילאו למצא הפתח למה בני בשר הם אשר
 בעשר יסודם יסוטטו בשלגות תעלמות אלהי הרוחות וכפס' יביאו
 בעודם אשר כבודם לעשר יסכן סלה אך בקהלם תחד כבודם
 העיני בשר יחזו בנועם ה' ואם הרואות בארבות המה יביטו אל ה
 האלהים סוכי ארץ עיפתה הידבר ביוסבי בשמים או המתים י
 יהללויה בארץ החיים מה לגבר בחייו קרוי מת יהרס אל ה' לרצו'
 המ אנוס כי תזרע ה' אלהי גלות
 מאד עצמת ממני עד אין חקר קטמתי מחך ואין מסר במעו סי
 סיער ססלותי לגדלך יחס נקודה מרומה לקן יאחד מדוע מקצה
 השמים עד קצתה ומה כחי כי איחל לספר מעשי תקסך וגבורתך
 ומבארי אחזה כהתרות לא ידעתי כשורת מה גבורתי כי דברי כ
 כשלחותיך אסיחה אס מעט ואס הדבה ואנכי לא ידעתי כפסי אס
 סני קצתי בעלמו ממני אס כל גב סניהם כמחר איך יהיה לי לב
 לרעת גדולת ובגרות בשמים אס אסכל את עצמי ואפל סמון
 מנה עש מעט ערכי וחולטת איסה ארע מה סחוק הוא ממני
 מה לי עוד דקה ליחס לעצמי מעד ב' צר טהוא חון ממני אס ה'
 חסך בקרבי רוח החיה ויסקף עליה בעמוד אס רעת ידליקה ולא
 ידעתי מי זאת הנסקפה לכן אמרתי אבי סשמים אחרים ותהי
 לי לחכמה פן מדי דברי כ' פי יסלני אדביק לסוני מלקוחי ס
 סמא אתבדה ואחוז יהיו דברי מעטים פן אשטעה בס מחטאתי ל
 לאלהים אמנס ס' זרתי ואעלה על לבי כי בעד חליך ה' אסיס ר'
 דברתי עזרתני בקראי סמוך חן המצר תבחימוך ישעשע כפסי זכ
 זכ כשלחותיך בהס חיי רוחי בזאת אבי בוטח מנשיע חוסיס כי ת
 תשא כפעי אס תהלתך ימלא סי ותהי זאת כחמתי תקוח לר
 לרוסיד כי תעביר את עיני אס כפי נססתי אלי אתה ארתימוך כ
 בחת לבי כרסתני כמתי רציה בעבר

תהיה יראתך על פני לבתי אחמא ואם ידעתי טוב מימי אחמא
לפי מחסום עבתי הטובה אטב בך ואדום אך בלחתי כלכל יום
מטה עוזך ברח כיב טפתי ינעיני ויגע על פי תשובי הציקתני רוח
בטני יי ארננו מה אריר סמך שהוציאת מן איז יש
למעשהו ימיך כאדרי בכחך זה בצמחך ארץ ושמים וכל צבאם
מלא רב ממנו המצאת מלאכך חלף אלפים רבבות קדם וכל
קדושים עמך ואכלת מהודך עליהם אתה יצרת מתהו ממט
ברקיע השמים לטבעה וגם לטמנה צדריך שמים כעשו מאיז
עוזר צפון וימיז אתה בראתם ואיז לזרים אתך אתה הכינת
מאור ושמש אתה עשהו כזה זיוו ופועלו לניצוץ לממשלת ביום סן
יושבי חלד יומם יבגשו חטך אתה נותן ירח וכוכבים לאור לילה
סן הולכי דרכים ילבט חשכים וכאלו בגויתם תקנת מאורות לטמח
עלם בפעלך תבנת בריות יקרות יחוו דעות ממציא מאיז דברים
יגידו עוז ותעצמות הודך בלי נשמע קולם גופים יפיה אשר איז
זהם כל מום חיים כלם ושטלה איז זהם במראה הבזק ינוצצו
ויגהו ותושבים לכבד ויגבהו יצירתם החשובה עומדת לעד
הפעלות ומגי לא שליט למרמא עליהן זולתי סנוי המצבים הקף
את הארץ גם בזה ירצו ולא יעפו איז זהם גופים נטבדים להלל
מאד גשמי ברכה אשר ברכת מעשה ידיהם המה הקודמים על
ברואיך המוחסים לצבי ולטבור אחרי מלאכך מלאכי צבא יושבים
ראשונ' במלכות לקבל טפעת מי נחל ערכיך תערוך לפניהם שלחן
ועליו לחם מן השמים לחם פנים לפניו תמיד תטביעם מנחת
שלחן יקבלו האצילו מה שלחן אשר לפני יי ויאכלו וי תירו לכלכל
אדמה טוקקה מפהלת גורן ויקב הלל השאירו עמללת לחיות זרע
על פני כל הארץ והניחו יתרו לפרנס בני תמותה העניים
והאביונים עיני שפלים נשאנות לפת בגם לעליונים למעלה
כבלבים מלקטים תחת השלחן מצפים אל יד אדניהם ישליכו
אליהם סיגרי טהנות וקשרות את אשר הותירו מצבנם נכלהתה

ואתך להם אחזב בדקות חמלה גדולה ויתירה חמלת עליהם ל
 צמחם מכל תמונה גופנית אתה אלהי המלך חפץ ביקרם מתנן
 ונבוא ייקר סגיא יקבלון מן קדימך ותתן להם יד ואס צבתי ו
 ובחומותיטו הסקדתם סומרים על סוכני ארץ ראשים ביומי תבל
 בלה פעם להקים אומה לרומם גוי פעם להומם ולאבדם מושל
 בכל המושלים במעשה ידיני בארץ ואותנו הנציא חסם יחתו הגים
 מהמה כי לא השליטום האלהים בגו נוצרי בריתו להרע אוליטהיב
 באומרי תורה לא יתגרזו המורדים באל האחד לבדו על כן לא
 נתנם לבגוע אלינו המחמינים ביי ובמעשה עבדו " מי סוכה
 באלהים תולה ארץ על בלימה מאבני סא הטעמת חניה מהמה
 יסדת מכוניה יוצר הרים הגבוהים לאבני מחבב לבנות לבג בית
 סדון איש ואיש מעיינים בנחלים להאקות פני ארמה מצועי
 מים וכל תהומות לרנות הצמח לטאת עליה בראת דשא עשב ועץ
 כל פרי חלוקי מדרגות ומעלות וכבה אחריהם לבפש חיה חיות
 קטנות עם גדולות ולעת ככון תפתח ירך להסביע כפם בעונה
 כפם כל צומח סוף האדה על העבים תצוה למטר גסם בעת
 להחיות אתנו מצואים רבים על פני הארמה בעבר האדם ח
 אתה כותן נשמה לעם עליה בוחנת הטוב מן הרע נשמת אדם
 מחקפת בור כפך אתה בראת מעלימנים חיים אתה יצרת מאור
 לבטל לוקחה זאת מר אלהים חושש חדרים ימלאו תעלומות
 חכמה ותשימה במבחר החמרים למען יגה סביב אשה ותהי
 בקרבנו כפתילה דולקת בתוך עששית זכוכית להיות אורה
 ותפשט חבית ומחון והאדם לרוע בחירתו ינסף ידו מטיב הרח
 לבנות כרו עד שידעך באיטון חשך ואמר לא יכבה באלה כותן
 אצבע עליה עד בלתי השאיר לה סריד כבה יעשו בני האדם כפני
 טובה כי יתן יי את רוחו עליהם כוד צדוקה כצפור לבצע חנם י
 אתה האל ברעה ובהאכל בורא נפשות רבות ומחרון מחתם יבא
 מידם היתה זאת להם לאבד טובה הרב יי סתן כבוד חונה בצורת
 ופאעים ומאשים יגידו כבודם בלא יעיל עד סבי אליהם
 אלמים אתה יי

תפארת למיץ האנושי דרך חרצה בעד האמצע תריק לו סדה
משמי שמי קדם המריקים עליהם הזהב יי חפץ למען צדק
להשיג באדם לא בצדקתו ואדם איך להכיר יד אלהיו עליו לא
ידע מחומה לקחת התועלת מרצון בוראו ולא חפץ יי בידו יצא
יהפך ידו כל היו להחטיא כונת הגזרה האלהית לרעתו כרב לפריו
הרבה למחזות כטוב לארצו נטע לו אטרה כל עץ וזהב הארץ
עשה לבעל למען הכעים אלהי הסבן יי ברא דעה כללוא ויביאה אל
האדם לאשת נעריס ודבק באשתו ותהי לו סוכנת ולא קבל ויפת
בבתר לבו לחבק חיק נכריה ואשתו היהודיה הסירה מגבירה וט
ושלחה מביתו ומלכותיה יתן לאשת זנוכיס רוח סקר ותפעמהו ט
להטותו הדרך חוי לאשר קללו עגשו קללה נמרצת לנקר עיני סכלו
ויחש חטך אבוי לאשר יקנן מהיות חתן למלך הכבוד ובעל בת
אל נכר ומה יעגו הבוגדי הליקחים נשים על בנותיו בקומן לערוץ
שטי כזב בבאו לתבע עלבון הבנות בנותיו איך יטהר עס טמא
ספתים מעשהו מה יצדק אנוש עס אל יי האלהים עשה
את האדם ישר והוא לסכלותו הרבה עותתו ועקמימות פיו ולטוטו
להוציא דבר מגונה ובידו מלא עקוב הלב מכל נעות המרדות ע
עסקיו רעים מעשיו מקולקלי הזמן הדפנו ממצב במצות יי עליו
יהרסנו ממעמדו יכנסנו כנסה יצרפנו בכור התמורות כי כן כנה
לו המלך והו מסבית מתהפך לכמה גוני ערוס יעריס הו להשפיל
גאותו פעס בתהפכות מתחלפות ימציאהו יוס ביוס ובהלות
טונות בכל טעה ובכל זמן בבקר טחרו מוהר ולערב בשבט יכנו
מטה בלתי טרה ופע יעטהו ברכות טוב לראות אס יתן פניו נגד
יי ומפני שמו נחת הוא כאל בא הזמן לנסותו בחידות ולא טוה לו
המנהג טמנהג רשע וגם רוח כל ענד תוסיף להזכירו יוסיף גאון
וגבה וטפסית מתוספת בו כל טירבו טמאיין אלין תחנוכיס ידברו
רבות והוא ירב גבהה גבהה ידבר אתס קשות כל אשר ילון אליו
רכי בחלקקות הוא גבה חסו על הדוברי בו יספך מרירתו טטה

עשה האדם עם אלהיו אם זממן יפק לתת תלות לבו יסמון ויבטע
 אם יעשרנו המלך עזר גדול יאמר כחי ועבס ידי עשה לי את
 החיל הזה ואם תולתנו תסלק דרכו והיא לא תצלח יתקדף וקלל
 במלכו ובאלהיו אם יוכיחנו במכאוב על משכבו יקוץ בתוסחתו
 אם יביא עליו אימים את יי הוא מגדף ואם לפעמים במצור
 ובמחוק תשועה יקראו וצבאם עד מטבר בין המצרים אל יי
 ישענו עד יעתר להם והצילם הנה בהיות להם הרוחה לבם יטבית
 בקום רשעים מפחת מלכותם הכל נשכח כאלו בני האדם כרתו
 ברית את מות ועם סאול הרבה עמם פדות לא ייראו סן יקחם
 צניצת ראשם או יפגסם בכבודם סנו יגזו ואנחה לא יסחזו ליום
 הוא יודע ליי יום צרה ותוכחה " בצקת האם גסמי
 האיה צבור הבריה למצוק לטווע מיני הברואים וליסוד אשגי
 המצואים איש על דגלו באהבת כרונט יצאו בצביוט בצראו
 מצמרים משמרת טבעם וסדר תולדתם בכל אשר ינשת עליהם
 מלת יוצר הכל זולתי האדם לבדו היה לסיגים עשה הטם ברוח
 בינה כאלו הוא עיה וקדיש מן שמיא נחית בניבור תהיה לו לעדה
 על מציאות מלאכיו והא מן הצור יצא לטטן למרות עיני סבד
 ויפוט גם הוא בגדי צחיטנו החמודות ולבט בגדים אחרים
 ומלבוש נכרי ככל הסתוב בתורת מטה עבד יי כי כל אשר עשה
 האלהים והנה טוב מאד ויצר לב האדם רע מנעוריו מעשי יי
 כלם נכחיס למביץ לולי האדם קלקל את הטורה כי הטחית את
 דרכו על הארץ וחבל את מעשי ידיו ואחי ידעתי חין זה רק
 מחמדי תבל פרטן רשת לרגלו משמכי הארץ הכיבו משחית ליד
 מעגלין הארמה הארורה צרוב לקחה דלדלה הת כמז מזלוק
 ספדיה תדיחנו צאתי ידיס בטפיה הרבים קוצרתו ומביאותו
 לדי עניות רבו למעלה ריעי האיש הזה חברים מקטיבים לקוב
 עינים להם ולא יחאו מחול ירביץ חטאים ליי חרטים ואזנים למע
 אנדיעה נח אונתם מי הוא זה ואי זה הוא האל העולם אשר עליו

האלימ את יהבם אנריעם את כחו ואת גבורתו למען יכירו החזק
הוא הרפה ואם הוא כדאי לסמוך עלינו " העולם

בנין יטן רמע פרץ נוכל מרובה על העומד ברוח מצויה ינועו א
אחרות הספיס רוח קמעא חקרקרת קירות הבית דא לדא נקטן
ואתה בן אדם על כרחך אתה עובר תחתיו מאז היית עד טובך אל
האדמה ואין לאל ידך להנצל מפחד מפולת ומזיקין ירקדו סס ב
בהם יוקטים בני בליעל ופושעים ישאלו בם ואם כמה פעמים ע
עברת ואין פגע רע כי עזור עזר יי בער כל רוח למען כהותך ולא
היה לך לב לדעת כי מנסה יי אלהיך אותך מה תנעה בהוציא ה
השם הרוח מאנחותיו גדולה וחזק מפרק הרים כי יקום יי בהר
פדטים ברוחו הקטה יהרום בעברה חבצר מטבב חומות וחיל יגיע
לארץ אם כל כחן ועפל יקחהו אפל איך תבטח אחרי נפלים
בפרצות המתוצת אשר אתה יושב בהנה חנה פניך מועדות לנס
טמה ביום ההוא ואתה כאשר אתה טם בלאחר מחלקי החורבה הנה
הנך וכי תאמר בלבבך אין טוב כי אם המלט אמלט בירכתי
המזרה לפנים ממזרה גם טם לא ימוח לך מפני רוח רעה בפל
החומה תחתיה ומאקעה בתחתיות ארץ איפה מקלט לך אם מ
מוסדות הרים ירבזו מפני פחד יי מגערותו ינוסון מה יועילך ג
בלגול מחילות אם השמות יהרסון ואם יקחך לבך סחור בטוב בית
מושב בתגוי הסלע מה יסכן לך כי תשים בסלע קנך אם רוח נסע
מאת יי מטבר סלעים חו כי מען אתה יסדת בגקרת הצור אם
הצורים נתנו מחנו מה הדוחות כי חקקת בסלע משכן לך בקצבי
הרים מכן לטבתך פעלת כיום כל הר וגמעה ישאלו מה צבע אם
בגבע בית חנוה כוננו ידיך אם הגבעת התקלקלו ואם לבך יס
ישיאך לאמר אטכנה באחרית ים לא אירא בהמיר ארץ בגפול
מדלים מה יושעך זה בהרעים השם את הים ואת היבשה ועבר
ביס צרה ותוכחת וכאלה " טמע נא נטער מדעת
אתה וריעיך היוטבים מושב הבטחון הכוזב אנשי מוקט

מקטש המה אחר אחר רוח רעה יום מהימים מאך באשר לא תד
תדע אלה וקנינך כנוח עליהם הרוח האחרי זאת תיחל כפסך ב
באקר נסך ליגע עצמוך במה שהנשו לכלות הרוח ונמצאת מצטע
על עולם שאינו סלך ואיך תיגע לחשוב מחשב ת לעשות בזה ויב
ובכסף מעשים ונשים בדג קטן קרוב או רחוק יעזובך או תע
תעזבם זרים יבלעוהו ואיש אחר יקחה יירש ממנוך איש נטרי
ואולי לא ראי לא תחזק ואיך שיהיה אלה והם הנפש והרכיש
יחדו כלם יכליין אם בשנת היגבל אחרי חשבונך ודי בזה ארכא ב
שחיינ זמן ועד כפי הטבע הנהג ואולי שנות מסך קרבו ויחתינן
המה שארית חייך ואולי לא חדש ולא שבת אך יום או ימים ואולי
פמעט רגע עליך קצף מלפני ה' כי קץ כל באר בארץ מן האנשי
בג ההמון הרב מועד לא כביר כי תראה הינם חיל גדול מאד מ
מקץ טבעים טנה והנה כלם פגרים מתים ואם בגבורות טמנים
טנה יחדו יסוף יאבדו ותחנות שמיא אלה כי תצית המלך היא יג
יגע כל באר איז נקן סן יאמרו מקצבים קבצת סוף ידינו רמה
באספס מחמדי תבל וקניניה ה' בנה במשפזה האנושית כשאר
החי לשמיד מעוזניה " ואחר טכ
יסד המלך ה' כל הזה נפסד ותגחי התנה עם מעשה בראשית להינ
פל מתחיל כלה אמרתי המדה טנה חם ישתנו הכל בכום אחר כעבד
כאדניו כל אפיא טיין איז משאח סני לפניו לחיות המקרית נשאר
לבי לפני רעים בתי משוערים סלכות בעתתני לחיטויים קשים
לא תקדם ידיעה לנפלי כרה החזיקתני יש טילין ביקר כפצור
רעגנה יאחזוהו הטבן ואל יראה בעפעפי' אחר יש טיטב בריא ח
אולם בגרה בקר חינוג יש טיחטוב לשכון בטח ביד רענן ב
בהיכליה בני החלון נטקפה המות חי זה דרך תוכל להכנה במע
במענות ובאה ולכה בביתו ובחיקו תטב יש טיטביס בבקר בחור
כארזי והתהלך בחן להבלותיו ואולי מדי עברו אבן מקיר תריץ
גלגלתו או יטיל בני השטבה או תטעסו סבלת מים א ד

אז תאכלהו אס אן בזלחיה ירד ונכסה אן חמת מלך תמיתתה
בלא עתו אן פגיעת השנוטה תקצר ימיו אן חן יעוף יומם אן
יריטן אנשים והסה איש את רעהו אן יבא לריב להשבית מדון
הכה ומת כסגנה סינצא אן אולי פתאום לפתע יחוש בראשו אן
באחד מאבריו וקרהו אסון עד שיפוח היים העל אלה לא ידאג
הדואג זה העני בקומו שלאכז ואלו ניהג חגיו בזהרים יגרשוהו
אבתן ומות מבית תעבוגיו בבקר ילדין ירקדון ובמותיו ישורדו
לעת ערב והנה בלה זעקת טבר יעערו בבקר עליו תרנה אשתו
ונעריו עליו יגילו ולערב אנהביו יילינו
בבקר חסום בביתו והשמחה במעונו ולערב יגלו שמים עונו
בבקר מטתה בביתו כמטתה המלך כל שלחנות מלאו חוכלים
ושמים לערב כסא דהרכא כזיר הדמע בטר תמותה זבחי
מתים בבקר יציץ וישים כגבור גאות לבש יתגשא לאמר אני
אמלך אהיה חובש ולערב יחולל ויבש ומה חספני בביתי לגור אן
להשתקע אס השם ישימני למסגע לו חס נבראתי לבגע וקלון
כאלה היים רעת רבית צרות שנאתי אני את החיים אס לסבול
תמיד חלי ומכה יצרכי יוצר האר מדוע קדמוני ברכים אס להיות
ימי מכאובים עשני עושני טוב ממני הנפל אס השם חסן דכאי
באש צרות שבעה ושבעה למה לא מרחם אמות אס הנחלתי לי
ירחי טוא ולילות עמל למה לי חיים " ווי לן דמיתיתן
כמות נבל והחי לא יתן אל לבו וכפסו לא עליו תאבל מה יתרון
אדם ידיו רב לו כי ירגיז ארץ ממקומה ושולח בים צירים למען
רבות העשר והכבוד מעתיק הדים לבנות גזית מקום מנוחתו
למען ספות הרוה מרעים לבגוז לטור כרותות ארזים למפלט
ולמקלט מרעס ומרעס מבית לשדרות למחסה למסתור מזרם
וממטר כאלו זה האיש מלפני יי הוא בורח הטבח ענות אל אשר
חטאו לו ברעות יי לסקוד את עון יוטב הארץ ובצעס בראש כלם
בבא עת להשליך אבנים גדולות מן השמים אבני אלגביט על גב
איש תפלנה מחיזה אל ברזל

אלהיך מפסקת הדין ומוסר חלפניו ביום אפן ולא תעטבו חמות אד
 כדל הרחמה ובלעדי זאת כמות כל האדם ימותו חלה טרדן כל
 הארץ גם הם עיי אור הדל באלפי זהב ואשר הגדיל לעשות עמו
 עמו פה לחדש פני ארמה בשנים חדשות בגין אפיאר היכל גדול
 ומקדש מלך מה יותר בונה בשמים מעלותיו יבנה אתהן גזית חיל
 וחומה אבני טיש טהור וגבולו אבני חפץ או בית עבבית מצטחו ג
 גודא רעיעא כסכה בטרם אס דל ואס עשיר גם טניהס כאלה המ
 המה יאבדו ומעשה ידיהם יכלוס הבונים חרבות למן ואב זכרס
 המה תחת אבן ראיתי מסייע אבנים חוצב בהר שחצב לו קבר מע
 מעתיק כור ממקומו יובא בצור ויטמן בעפר ברא יומן לא נודע
 אינו ולא כבר רשמו בונה עלמות ומחר יבן נאמן טניהס חרוב עם
 סוף אשר יחטוף יענית להביא רפסודות לעשות חני טיש חלקיה
 הלך לו נתיב לא ידע עיש כל אתר לא השתכחת ליה בעיר מן א
 אירי קיט אשר יחטוב עצי ארזים לתת נתיבות במים עמים
 בים דרך על פני תהום רבה בעמקי שאלו הכה זה בא אשר אה
 אדמו עצם מפסנים זבא מגביט וראמות נעשו גל של עצמות
 השוכבים על חמות טן לעפר יטבנו הנותנים קנס בין כימה ובין
 עם כבד יאכלס עש האוכלים למערכים יאכלס התולעת ש
 טבעים בלחם יטבנו בזרפה לובטי מכלול חרדית ילבאן מתבשים
 בטלמה חדמה רמה תבסה עליהם נאון לחיים בתורים יעלו ע
 עשבים בלחיי וספציתיו טישני רגבים יסקן פה מסיק מרגליות
 ילחך עפר אשר תהלתו מלאה הארץ יטוב מלא תרוד רקב והיה ל
 לאבק אשר לו מקנות הארץ יואבילון מנחתו למות יובל טי הגויה
 הרכה והענינה אשר נסתה למבת טבטים ספונים מעשה חרש וח
 וחוטב דור דורים לארץ תשב האף על זה לא תפקח עיניך
 עני ונכה רוח התשבח יס עליך יעבור טם מרורות ומתה מבחר
 אנהבי יירידו מערס טבד השבב אנת ארצה ושמך בחרו וטניה
 שוממה לזמה יבנה מלמעל יריך לא אסירן אינו נודד בהם ורגלי

לא לנחשתים הנגשו התשטוט בין ביד בין ברגל אף כי ישיגך
ערום ועריה לבר תכריך בזו צררא בר זוזא ליקרא דחיי והשלכך
באחד הפחתיים לא תשא עיניך כמעט רגע וריחך תשוב אל כד נח
הלא מצער אז ראית המון רבה סביבך נאבסים להטמיך בחורי
עפר וכפיים לקברות תובל החוב והטלך בגיא בלמות בעמק
הפגרים והי' בטובס לקבר פגריך בנותיך ובניך יביעו מצפוניך
כל הון יקר אשר עמלת בו וגדלתו וחולק טללך בקרבס הדברים
היקרים כל מחמדי עין ומטמוכי מחתרי אשר בחטך יגלו כלי יקר
אשר אזלת מהס ורעה עיכך להראות למחמדי בטוך החוצה יוצאן
לעיני השמש במקום רחאים כל טמוני לצפוני אשר הסתרת טס
בימי המעשה בחטאי יחדיו יבזו ביניהם בקולי קולות ואס יראו
בטלל איזו חמדת טביה תגדל תגרא בין אחיא בערך יושב
בעמק הבכא זה יאמר כלה שלי וזה יאמר כלה שלי וכל הקורס
זכה יוס מותך יצעקו מרה יאכקו כאנוק חלל ומחרתו יגלו
בחלקס טלל ואס לטברך בנותך יזמינו שחורים מבחון הלא
המה בשנים בלבותס כצמר יהיו הרבית הבני כי אחרת ללסת
בית מונד לכל חי הבללת השמחה כי תורישמו בתים מלאים כל
טוב נתת שמחה בלבס מאז בחרתו הסתוסף בצלמות ישישון כי
ימצאו קבר כטון לך צורך לבלות טאול צבר תחתיות והאבן
גדולה על פי הבאר כי אמרו יורטך בלבס פן ינחס האיש כי עזב
לאחרים חילו ועלה מן הארץ ישוב לביתו ונלחס בנו יוסף טנית
ידו לאסוף פזורי קנינו לקחת ממונו מאת כל הנוגעים בבחלה
והיינו לחרסה וקרא זה אל זה ואמר עתה הבה נתחכמה לו לבל
יבא עוד ממקומו ולא יוסף קום זאת עשו לקטו אבנים גדולות
אבני מעמסה ושימו עלינו גל אבנים גדול ושכן תחתיו בתוך העמק
עד בלתי שמים לא יקיצו ואנחנו על הארץ נאריך ירכיס על
ממלאכתנו אחרית ואננות חיים וטלס יתן הטס ויחזור ויתן
לנו עוד כל ימי הארץ " ואס כן

בן איפה בני אני בעת חס בניס לא אחזק בס מ
 מי לי לחושנות בעת צרה חס בניס גדלתי ורחמתי הס פשע בי
 מי אחי מי במצור ובמצוק חס צאצאי מעי לזר יחטביני מה תוח
 תוחלתי בחלדי בראותי ידי עצם מעצמי בלבנתה כל היום תמיד
 שמי מנוחן על פרי בטן למה ארחס את אשר טפחתי ורביתי יסו
 יסודי עלי רבין מה לי עוד לעצבים וימים מכאובים להנחילם יש
 להשאיר להם אחרי ברכה והמה בכלימתם כלה מקללני איכבה א
 אוכל לחסר את נפשי מכל טובה לתת לבגים למלא בטנם ואלי יח
 יחטבו רע למה אצל מפי כלחלב זבחי וטבחי להשמין לב העם הזה
 טעגלי מרבק ולבם לא כטון עמי איך אדאג במה טיבא אחרי יטב
 יטברו בגין און יבערו והן בעודני חי עמהם תמרים היו למה
 אצטער במה ישיהיה בהם בלבתי אל בית עולמי חס יעלו שמים א
 און ירדו תהומות והם שומרים לבקר יום מותי תקותם מפח נפ
 נפשי ואברן גפני למען ירטון אשר בעיני הכינותי לתועלתם וכח
 וכבדים ואני בחלונתם לבטי סק ומדוע יגיון נפטי בוגדים בגח
 ואם המה מבשרי זאת ועוד אחרת איך תדלף נפטי מתנוגה ודח
 ודמע יערוף כמטר חס תקצר ידי מחסוף אלפים ורבבות כחסוף
 ביצים עזובות להיריש חילי לעוללים מעלליהם רעים הבג יקטלו
 יבערו ויבטלו לאבר קנין כפטי אשר בנתי לי ואולי לא יעצרו כ
 טוחס לבלתי השחית הכל לכן אמרתי שלום ואמת יהיה בימי ית
 יתר שנותיו והבאים אחרי ירעו צדי און יסגור עליהם המדבר ב
 בבאות דשא כר נרחב און בית הסלחין מקום נהרים יאוריים און
 תהו יליל ישימון הכל שנה אצלי חלילה לי מעשות טובה למי שא
 טחינו ירעה לדרגס טוב למבקש רעתי לגמול חסד לסולמי רע
 חניחוהבי אהב לא אפריט בין היותם כחי וראשית אונני און נכרים
 מארץ רחוקה באו אלי מבטי אכבד ובזוי יקלן אשר יעמוד לי למ
 למחסה עזרה צדקת אמליך מלך כגיל הוא בהדרי מעשה

ידיו אחזקק בקירות לבי כל גמוליו הלוא בהסרתני כלם יסתם
לבלתי יסתח חסי זרעי ואת אשר חטא לי אסירנו חנגר עיני
דורם דמי תחת רדפי טוב אמתו אכזמית לו יש חרב בידו אססעג
וכססע הגדי לו יש לחל ידי לאבר בזי סמי על לא חמס בכפי אס
סנותי ברק חרבי להכחידם חנג " לכן אתם רעי
סאהבה כפסי עצתי ההוגנת לי ולכס כרסתיה כבוד הכסיון סארץ
מכרותיני העבודה כמעבה הארחה יבקתיה סחמתי כיום סקדתי
לילה חרלו לכס מן האדם כלו כחזה אים את רעה יגורו חרס כל
גבר דרבו כסתרה יחבום פניו כעמון להכין מסחתו ואל יודע
לאיש כל אים יחלא טרף חרינו כמרמות חנוך כל האדם כחב סורו
חני דרך חברתם חנודים וחרימים כראשיתה אמצעה רסת פרוס
ואחריתה חרה כלענה כלה הגלת סלומים האנוחני ארח חרמתם
כי טדה מאלד עכרת כוגדים האמה כקרבם לרמים יארוכו ומחון
תסכל חרבם כחן ספתים לסונס יחליקון ולהלוך כגה החלם
יאמר גבר חני ולעבוד את יי הגבור כגבורתו יאמר הסל סחי
ואס יקרבו אתכם הוא להגחאתכם אס תעשרו יקבחו לכם קנאה
גדולה אס תרוססו יעלזו לאידכם יסחקו גורו לכם מפני חרב
היונה המועטפת על פנינו רבים חללים הפילה כבכפות הארץ
הלוא הכסמה אשר אררה יי כסמו סנותיה מרב חלל וכטר פגרי
האסמים הסוטעים זה כזה אל תסעג כבנים כנינס סתירה גס
לא סחיס סס אחים וחחים אל תחמיט סדע רעה הוא חבקס
ולבו יעסה חון אל תבטחו באלוף יאלף עמו פיו אל תסמכו
כקרובים קרבת יחסכון הסמתך כהס כסומך ידו אל הקיר וכסכו
הכחם אף כי יקראו קרובים ורחוקים הס כסליותיהס זאת עמו
וחיו אים לגופו יעזור ולעצמו יאמר חזק וסתחזק כטר עצמת
וסוה תסועת זולתו איך אכלי דרך כסן להככל ככבי מיר חוקסי
החון להחלט ככפור חסח חרמותיו וכס התרעלה כידו רבים
יסתו איך טוב כי אס לברוח

(ל' א')

הגזרות ההן אחת מחלף לא תקום ולא תהיה אינ מספר לגדודי ה
הסמת בהם תשתנה הכלחת האדם כהרף עין כמה חובים יש ל
למקום לאבר מהרה סלומם וטובתם כדוד לעוף יתעמף טבדם
גז חיש כצפיר לנוד ינוד מהם ראה גם ראה איך אבר העשר הה
ההוא בענין רע בליה היה גדול כים וטבקר כגול מטכיס הולך וא
ואולי כדרך לא ישוב ואם כאלה רבות רחית כה וכה נפלאתי איך ל
לא סרת מלסת אחרי רעיוניך יבהלך ועמד מחזיק בם

זה הענין אשר נתגלגלו בו הדברים רעה חולה וגדולה היא
מעשות הנה כמה בבגידות הזמן לרוע שיפקד הענין מחזיקו ב
באמצע חייו ללא דבר בהמנע טוב מעליו בערם ימות ללא סבה
גלויה כי אסוף אדם הון עתק ובחצי ימיו יעזבו ולא ימצא בו עון
אשר חטא בו ישמע גבר להפסיד ממונו האמללים האלה עצמו מ
מספר בכל הפאות ותחלף הארץ אותם סבט אלוה עליהם להוריד
עזו חטמם בקרבנות יש בימי עלומיו יאכל ויטתה כאחד שרי
המדינות לזקונין לא תמצא ירו די פת חרטה לטבר רעצנו יש ב
בעמרין ארגונא ילבט רביד זהב על בארץ שיצטו ילבט קללה ו
ועל בוארו כדרך יש שיטכב בימי צוריו על מטות זהב וסוף מדב
מדברי ערא ותחתיו יוצע רמה טביר העמי מראשותיו וטר כרחב
כבעים ורקמה תחת לראשו אחרי זקנתו תכלה פרונה מן הכיס
מוכר את כליו על פת לחם לכלהל שיצטו מדלית אסר ובלילה לע
לעם יטכב על גבי קרקע מאשט כר או כדת לא יטכב בפחת מטה
לא ברמסק ערש אבל האבן מראשותיו ותחתיו חרדי חרם ואין
אתנו יודע למה זה בלתי הרצון האלהי על אלה המון מעי כי אראה
אנשים הולכי לתומם והזמן קרא עליה מועד למעמד רגליה בלא
פצע כי אראה ילדי יום עומנו פח אנשי ישרי לב ילכונו נחם יסתר
ייעיני ותעה רע ומר בראותי בני עלי טס קופאים
על שמריהם יושבים על סיד הבשר וטכבי אדינרי האמריים טט
טטבלס וזריזותם הנחילום טח טבד חרוס על

בנות אדם בלעלאים און כי הרחף יוצר עין רבת ולא . תראה
טוע און אזנים כרה לך לטמוע ללמוד ליראה איתג ולא תטמע
חיי הבך בחסכה תתהלך ולא תחוש שהיותך חגש כגורים
קיר סן תגוף באון רגליך כל ימך על אדמתך כאפלה הלך כאין
עינים כאשר ימשט העיר באפלה ולא יראת מצור מטאול התחתי
בדרך סן בהמה יתגשו רגליך באזנים קטובת בראך ברא את
הכל ותאטום אונך משמוע מורים יורוך מעשי יי תמיד לא יחס
ואין אומר ואין דברים בענות יי את האמות לעיני העם סייראן
מלפניו בהראותו כבוד מלכותו לברואי השמים ואת יקר תפארת
גדולתו לטובבי אדמת עפר לתת לשתאים ערמה אשר לא ידע
דרך יי יתבינוו בה בינה מאת יי היתה זאת להשמיענו קולו
לייסרנו ואתה איש הבליעל לא שמת לבך לדעת מה זה ותהי
סמחריט מה לך פה ומי לך פה למחזיק ולמעוז לך זולתי אלילים
כסף ומכסת זהבך אלה אלהי אשר התלכ לבני ותלך לפניה כי
בהמה שמו חלקך והמה יתנו מאכלך צדיקה . אוי לך ער ועינים
יש וזה לך האות כי איראך טועה לקרמת רע בצוב והנקלה בנכדי
עד אשר תחשוב הנמלים גמלים ורמש האדמה סוסים מזינים
והצמב וסרץ העוף הנטר והפרס והעזמה תחשוב האדם כגון
הצדה וכל ההרים אתה רואה כאנשים הלוא כה דבדיך כי תבחר
בקנינים הפחותים ער גלו אצלך יקרו בניכך עליהם סבת
מאחרי יי ותגש לך אלהי סבף ואלהי זהב ויי אלהי אמת הסלבת
אחרי גוף ואם ישתוק מהתלות כי תראה הממלאים בתייהם כסף
יעשו להם כפיים פרוצות מלמעלה יגביהו עוף כאשר יראה הנטר
וכילי כסף תרפינה כנפיהם אין בהם כחך כסף לא תבהל באלה
הנה בא והיה טעם ככהן כחלך ערום יבא מבטן האדמה
וערום טב עשיר ורש לימים הבאים חלים אחד הוא והענין אצלי
פתיכות: של בית רבן לעתות הסכאי בקיץ בתוך הצהרים משחקי
ברחובות עיר כונתם לשום עליהם חלך מקרוב והיה הנער
אשר יבחרו בו ההנה להם לחלך יקבלו כולם את עול מלכותו

לאימה רבה ובתורה אים גדולים וגם הסער ההוא טועה בצדקתו יתב
תבדך ב'בב טעלה לגדולה סער בגפסאן שהכלית למלוכה חס לב
לגבו וסחח אס הוא כבוד מתמיד או בחוק עשה לי אלהים " ער
מעט מעבור המנחה בקום המלמד וממטב הצהרים תחת גערעו
בס מלונתה ההייה אשר המה עשים בחרונו יבאלס לבא לפגיו אל
הלמוד יפרדו אים מעל אחיו מהמעמד ההוא סוים במדרגה טב
טבראסונה כן מנהג המות להמות בין חלוק המצלחים אשר הח
החזיקו מעשר שחקו בו ככפור תגה עיני לבך לי זכר תזכור מה חל
חלקך מכל הדמיון הרע הזה ביום שתכלה הדוח וגסס איך כלעשות
מעשאו סמאז ככפך הידבק מאוס וחס מחוט וער סרוך בעל תק
תקח מכל אשר לך ביו ההוא תתנח על מה סעב יוס איך עשה חזן
תבוכה לתקן את אשר עיית אותו וקלקלתו יחידתך טחת בגסך ה
סרגת בלא חרב ובלא חכית לא יסאר לסביך אז בלתי אס גיעך מ
ואדמתך אטלך ואדיעני הביען כי תצבור סוף כע
כעשר ועפרות זהב לך כל חבן יקרה מסוסתך איך אלהים כל מח
מזימותיך להתבואח על מעשמת הקנה הרצון הזה כי תפס זהב מ
מחסך ובסוף כסתרת היוקח תקנה והוף מעען ומשענה לזקיף כ
בפוסים לסמוך גייה כדכחות מרחב ימים או מעען רקבון מטה עח
לחולה ונטבירת בתפסס בו ככף ירוץ בהסעגס עליו סכבים יהיה
כן ההמון וקבין העישר לכל הביטחים בו ראיתי בחיי רבים אשר
אתג ערס חיים ביטחי בחיל מהמוכ' ארץ רעשה ומשלוכ' עמודיה
יתפלכון מנאוכס עמודי סמים ירוספו גזרו גזרות לבנות ולבטוע
באר מדבר לעקור כטוע להסגך יס ליבשה וארץ ציה למוצאי מים
וממחרת הוצד גשמיה וסאל רומה והיה עביכס כמראי חולמי טוגי
ממועד בתנמות עלי מטבטאן וסמחה יסיגו והקיכו כפס ריקה
הכה חלוס יטובו לא על כשהיו בורס תכל עליהס תרדימה כל מח
מחשבות בחלוס חזיון לילה אשר איך לו סחר כל אשר גזרו חומר
בלילה דברי הדברי בורס יבא החרסה בעד השמש לבא והנה ת
תגר עשן לפיד אס אשר עבר בין הגזרים החלה בלע

לשרח ומומנותם כשיח מומן תגים לנזם וחס כגם ומריה
כיש חף כי טוב לחסות זהם מבעות בחדם כי הם לאורך
ההטעה ילכוון בחסלי אדם דבי החסדים בעבותות אהבתו
יחשט יסאן צברית לא יוסר לא ירע ולא יטחיתו רחיתי אני
כפירים סואגים לטרף נער קטן נוהג בם נמר ודוב סכול עללי
ישחקו בך כצמר ועל דרכיהם ישעשעו איש מחלונות דר עס נחש
בפיפה כי יקריב לו חמאה וחלב בםפל אדירים נבז וחדל אישים
הוא ונמר אכלי באבם אחד הארי ואת הדוב ילחכו פארן כלב
נחם כלחך השור על גבם על שנותימו ידרך אכל בני אד ארורי
הם איך תחבולה להשען בם כל אשר תטיב להם ירע כל עוד
תסאף להם כבוד יוסיפו צרה כל שתחשוב להעמר מהם תוסוד
בעת תדמה יעמדו נא ויושיעוך יבדו בך אלא עליזי גאותי סורו
נא מעל אהלי האנשים הרחק מחד הנזרו מעקב צאתם פנו וסעו
לכם המדבר דרך לא עבר זה איש שחרו לכם לטמן חרדים פאגב
וכחת מקול ענות ישמע תמיד בקרב העמי תשליו בארץ תלחונות
מדגשת פועלי חון ולעת האוכל תיטב לכם ארוחות ירק ושלוחה זה
מאשר אל עיר תאספו לזבחי ריב באהלים תצמו בארץ ציה אהל
בל יצען בישימון דרך והאמת והשלום לא ימיט מתוך האהל טוב
לכם מלא כף נחת רוח מאפיליה לא יגר זה בן אדם ממלא חסבי
עמל שתוך עמים רבים אל תחנו אל פני העיר פס הרגיעה לילות
שכנו על פני הסדה אשר ברבו יי ובעוד אתכם השלום מעביר מגש
עברו את חלקי ישראל וחיו וסבתם ורחיתם וטט לבכה לאחר זמן
במה שאולי בראשיתו יצר לכם זאת עצתי היעוצה והסמתתי
בלבבי זה כמה כבר סקטה לעצמי אנכי אחזתיה ולא ארפנה עד
שאטיבה לתשלום במאמר קדישין בידם מחקרי חרן אצרפנה
למעשה ביום הניח יי לי מעצבין ומרוגז זאת הצלתי מיושבי
תבל אריות סואגים זאת תשושתי מחרב חפיהם זאת מנחתתי
עדי עד על מי

סכניהם הנשאלים • פשני חלג יחלוק הזמן מטבת לבסר • חס כס
 באתים יתחתן כס ויהפך חסר • עבלה תפיל עמית • ועבלתים
 מחסור לכל דבר ראיתי מאלה אמר וגזר חס העשירי הראשון
 שתקן גם גברו חיל • כי יעירו ויעררו דרכי התעלות יום וליל
 ובזח נכחו רוע הגזרה ויתבנה למחרת חף חני אעסה זאת ויותר
 מהמה חנה תקום אחי ויכלת עכוס לבאת בעקביתיה ואם בזרע
 נטויה אחיץ כח מאד עשן להם מכהפס פתסנס סס ושאר אעסה
 כן גם חני חס לסח אחיץ חנה כי טנים צרוח אלי כחני כהס ככח
 כטחס סחי רצוח וסוב ואולי חסוף אחץ לסכול עמל וגזרח לסוט ב
 בארץ אי זה הדרך ישכון ריוח והצלה עד אעלה על פמתי עסר מר
 מרוס קצו ובסוף דשיין לסקר ישבעחי פרעה חס לא כאשר דח
 דמיתי כן היתה בחבמתי כי בטטתי הכל הכלתי בחריצתי כי יד
 ירבה אך עשרתי מנחתי חון לי חליסס איסיס נסמה גברתס הי
 לבסיס אחיה דעי לרחוק ולקרוב אענה חלקי • זאת המחססה הוע
 הנציחה רביס חץ חעקר לחפח על ה' דברים אשר לא כן לאמר לח
 לחס עבלות לחס עני ולחס זריזות לשד הסמן ולא ה' שעל כל זאת
 אך העסר והכסוד מלפניו למתרסלי לשחר לטרף לא מהנה ארונות
 תמיד לסטלי ידים והנחלס חין הברכה באסמין • זאת הטוענה אח
 אחא סכחי ה' ליחס לעצמס בינה יתירה ברכה יתירה הוספת למח
 מרו ועצב את רוח קדשו בצרה משופצת להגדיל ערכס והאמת
 עד לעצמו על פניהס יכוזבס • כמה זריזיס ראינו יריהס רקביות
 ואס יום ולילה לא ישבתו וסמה ראינו עכל ידיו תביאנה את חבני
 האהס • כמה ראינו יד חרוזיס סדה • וכמה מתרסלים להס נעשו
 ארונות באמים • כמה כואמים מלחו אמתחותיהס אובל • וסמה •
 יודעי ציד חין הסת בעלס • ה' מיריס ומעשיר חן עת וסגע יקרה ח
 את כלס ואס אמה נכון הדבר יציבא מלתח סניהס כאחר טובי
 יד חרוזיס תעשיר בחמלת ה' עליה • ההצלחה והזריזות זוג כח
 כחה ומתקבל חין במיט ענבי הגפן

באטבלות הכוס זה יתקן שגגת חבית וזה ימלא חסרון רעה
אשרי אדם עמו לו עם אשרי האיש שדי בצריו והוא בן חכם אשרי
הגביר אל יעקב צמחו וצמכו יהולל על דבר חמת " ויותר
רע מכל מה שזכרנו בעשר כי ידעתיו קנין יש לו בפה מה מעלה
גדולה ליראי " ולחושבי שמו : הרודים מגניית האריה דבש דים
לעת מצוא המדקדקים לנגוע בקצהו לאחוז בזכבו להשתמש ממנו
בהכרחי לבד איש לפי אכלו שאחז וכמותו וצרכי עבודת אלהיו
והיותר יחריס ומזה הצד קראוהו המושלים סלם המעלות והיום
הזה יד רשעים תבירהו ברצונה ומכל החסידים ואנשי האמת לא
תגע בו יד בימים . האלה את הזהב ואת הכסף לבני בליעל למורש
והישרים בלפתם . לצרכיהם איך ידם משגת הגדולה והתפארת
נתמ ביד רשע והטור והטור לירא את דבר " הזמן האכזר נתן
הטבל במחמטים רבים ופאטו בצפס יגרע מצדיק עינו צד ואויב
הזמן הרע הזה חטקה נפשו צרוע מעללים וכל יש לו נתן בידו
להשביע מכל אשר שאלו עיניו על כן יריס ראש ולקדושי " יתן
המחומה והמגערת לרוב על כן יורידו לארץ ראשם העניקו צוארי
הנבלים . כסף שאטר יוכלון שאת ואנשי מוסת ישלח ריקם חנם
איך כסף היעמד הלכ בהרואות השחתת חסדר האלהי בארץ
בהשתנות מטבע גזירת עיריץ הפוכה ארעא והפיכך מלהא גזרת
" הלא היא כתובה להטיב לטובים והמעבטים ארחותם רעה תבא
אליהם ועתה ישליו אהלים לשורדי ולתמימי דרך איך שלו בגיהם
בנחות למרגיזי אל בתיהם שלום מפחד . ולנוצרי בריתו פחת
ושחד ופח דרך רשעים בלחה ודרך צדיקים המפסלה תחת ידיהם
בית גאים בית נכונ' כנה שאנן והאיש עכו מאד ירדפנהו טואה
ומטוא ואת נוהו השמו ספלי אנשי את מלכי לכבא ואדירי כל חפץ
בם בשפל ישבו עבדים על סוסים ירכבו נבזים ושפלי הולכי בצבי
וצפדיים וארי המעלות ברגליהם ירחסו ארץ ואיש משענתו בידו
לבד מרוב דלות בליה השבע לעשיר הנבל איננו מניח לו ליטון

בידו לבד מרוב דלות בליטה הסבצו לעשיר הנבל אינו מניה לו ל
 לישן ואנשי הטעם יקוננו על משכבותם ושימה לא יראו לכלות טר
 הקמח וכפחת הסמץ הרטע מרבה דאגה כי הרעה נכסים ורודף
 הצדק רבות חכמותיו כי הוא רש איך כל עשיר רב מעשקות לשמו
 ולכסף ישחק לא יחוש כי יקר העשר ולא ידאג על דברי הבצרות
 ויושב תהלות יטב ביד וידום מסבי עביו לבו דוי ודמענו על לחיינו
 מאיך לחם ושמה תמותתהו מגנת לב וטבר רוח כל רוח ויוציא
 מרבה נכסים עם עץ ופטע וחטאה אוהביו רעים יחתו מריביו
 וצדקות אהב מעדו קרסוליו אחיו טכאווהו ולא יכלו דברו לשלום ר
 רעה מזאת העשירים החטאים האלה בפטמותם כפי אשר יגבה
 עשירם תטפל חנינתם כפי טירבה תקפס ימעטו רחמיהם כאשר
 יעלה עד לשמים יבלתם נדבתם יורדת היא למטה לארץ ואוהבי
 צדקה וכבוד אשר נרבה רוחם איתם כל אשר ימוטנו לבס ככין בה
 מני דרך הנדבה לא תטה אטורס כי חזלת יד העשיר לא ירבה ע
 עשות מוסר ואהבת חסד ברבות הטובה בבל אשר יש לו וצדיק מט
 ובמעט אשר חתג ידבנו לבו והוא על כריבות יקום כן מנהג הזמן
 לאשר ולא יסור כאשר אבותינו ספרו לנו ועינינו הרחאות מהיותנו
 מקרקר קיר ושוע משפיל יקרים עדי ארץ טוסך בוז על נדיבים
 בחימה טסוכה מגביה טפלים עד מרוס בשמחה ובטוב לבב לא
 ינוח עד יתן מאויי רטע טלמים וכן רבים יעשה לו כגמים ידחה
 על כפי רוח ותם וישר הוא ממלה הרים מרע יאסור בזיקים מו
 מוסרות ומוטות רגלי חסידים ימים צדק ונכבדיהם בכלי צדל ע
 על כן אימר תה נטלא מטל הקדמוני הזמן יטלח חפטי הזבוב וית
 ויתן הנשר בטוב " הרעה הזאת ואם אמנה
 אלאח עליה תמיד הנה טכחתיה ביותר קטה ממנה אם מעי רות
 רותחו לנכבדי עמלס קצרי יד חתנו ויבאו וחרה לי עד מות כי ע
 עתם יהפך להם לאכזר נטמתי את דבר הממוץ ודאגתי למה טהו
 טהיא יותר יקר בעני אלהים ואדם הסירותי הטבס הזה מלבי מפ
 מסבי חרש הנחתי מקרבי עניו

מחנה הנחם נפטי נתקן מורשי בהשתוות הטמא והזוכה יהיה
כצדיק כרשע לכבול מצוקי ארץ עם קדוש ועם המתאחוס תאיה
רעה לשאת חרפת אדמה מכותיה ואת תחלוואיה לא נכר שוע
מבבל לשוט שוטף כי יעבור ולא האלם במיני המדע לפני הכביל
בלהב אש אוכלה אהה יי' איך יחיד יקרא קהלה מקרב העמים
נותר לבין לסגלה וחלה והיה כאחד האדם לפגע הימים כמטרה
לחץ כפלאתי איך שודד יבואנו עד באו בכלח אלי קבר אשר אי
אפסר בלעדיו מדוע נתן השם פח בזמן לבגעת אל עצמו ואל באר
ולמה השליטו האלהים לאכול ממנו ואיך אשר יעלה בהר יי' יעלה
הכרות עליו היורד במעמקי הסודות מי יורידהו ארץ השולח
אדרתו ברופה מי שלחו אל המקרים בעושה כפלאות מי עשה
שפטים ומי לא יתח' בכל אלה יודע דעת עליון לא ידע מה ילד יום
אומר רגלו חלכר כסין לחש לא יביט אחרית הזעם שומר הרוח
לא ישמר חפח יקוט רוחה בעבים לא יראה מה די להוי' שומע
אמרי אל לא ישמע מאחרי הפרגוד אי זה פורענות בא לעלם
עמה יודע איסה יתרון תמים דעים על העדה הרעה איך בינה
ודעה חס לא שידע אותיות בערם תצאנה חס לשבט חס לחסד
יבין וישמע לאחור תולדות הימים בערם תצמחנה"
ואלו השתנו הנקלה והכבד בדבר הזה החרשתי אבל
בראותי האדם הגדול מאחיו לכבוד ולתפארת ימיו מכאובים
והיה רק זועה ימי שני חיינו כלם או רובם ימי עני דעים ירדפוהו
אואה ומאואה בגופו בממונו כתרנהו נגעים הדריכיהו שכול
ואלמוץ ואשתו מטכלה ועקרה בבקר קול פחדים באזניו ושמועת
יבזוהו ובגת צהרים תרועת מלחמה הזמן גדר בערו ובעד כל
אשר לו מסביב לכל תגע בו שלית השקט והחיים והטוב כל קרוב
אליו ולחוטא איך עיף ואיך כושל גינתו לא תשכיל ילדת שש' בדרם
אחד בארן לא עליו יכאב משמיע רעה נכו' לבו בעוה מלאכי שלום
אליו יבאו יתנו ואומר המצרות והיה דשן ושמן בשמועה טובה

חארץ מרחק סלגים אהלג מסתה ניוס טוב פתיץ הלולי נלא
 הלג'ים לה על זה תשתוחח עלי כפאי כי נורה מריתי . אי סמים
 פארזים כסלה סלהבת והע לבצר והאזוב האלך וגדל והיה עלהו ר
 רענן ארי סבל על גבו מסא לעיפה ועל טכמו מוטות עולו והשועל
 פאריונו יתעל בשריץ חיות יתן מחי קבלו לוינתן בחכה העלה התב
 התמיכיס הגדולים כאלחזיס במצודה רעה נדגי רקק סאלכו לא סת
 טמעו קול כגוס הנשר הגדול רב הכיזה ילכיהו ציר הרמאי במשכו
 פרטתו וכתשט במצודתו והדוכיפת והעטלף איץ דירט ואיץ רודף
 חותס איכבה אונבל נרהיטי ברעה הגדולה הזאת מאחרת יודע כמו
 מנופלא ובמטוסה מושל ביראת אלהיס לא יראה בעונה ורסע וכ
 וסיל לא עדה עליו שחל נחת וזרח חלק אדם רסע סמה ומזה על
 גרל הצדיקים מי זה ינחמני מעצבון לבי לדמי אדמה ומחם אר
 ארץ מי חכס ידע להטיב אחור ימינה מהסחית וידה מבלע מי הא
 הליג הירא יעתר אלנה נירפסיה מזה הנגע וחלי רע מאן חכיס ל
 למעב" הכי " ואס כן כנהג ספעלס

מקרה אחד לכל מסכיל וכסיל תס נרסע כגונה כס יד ה' למה לא ח
 אלך בעצת רסעים למען יטוב לי בעבורס אס סומרי מסמרת ס
 הקדס פקודת כל האדס יסקד עליהס . מדוע ממושב לביס יפקד
 מנושבי אס תיס נישר לא יצרנוי מדוע אטרוף כפסי להבין ולה
 ולהתעבות זה כוס אפזרהו אס דורט טוב נרודף שלוס אייב ירדפו
 למה לא בשרירות לבי אלך ניעבר עלי מה יאס טוב נחסד ירדפוני
 עד הסגרים יכילוני למשנאות מה לי אהבת חסד והצנע לסת עס
 אלהי אס המזכרים את ה' אל דמי להס מסביל צרות ולא פוגת מ
 מנשוא תלאות מה בצע כי אתס דרכי מה ינשיעני זה מה יועילני
 אס צדק לבשתי כשריץ נאעט כמעיל קנאה כהוללים אס הצדיק ח
 אובר צדקו או ישריס כסחדו ביה אדע כי אירט על זה גן בערן
 אלהיס ינהחיס והסלנס והיה סכריי אס צדקתי לא ענתה בי כיוס
 מחר בעבר סנפה ולא תכילני מפח מוקסיס כי יבא רגז מה המוס

המופת

פי צמותי ארצה סבי אלהים להתענג מזיון סבדן ומה אמת כי
אעלה בית יי לרחוק הליכי בנהרי נחלי דבש וחמאה חם הזמן
ימף ידועל חכב ובסיל בעים רוחו ומה יתרוני כי אחכס חכל
האדם חס יש תקוה לכסיל וסבר לאויל תחלת לפתי אהני ליה
סטתיה למה אפצע לעצמי לבדד שנתי מעיני לדעת אי זה מקום
בינה חס אשר יתהללן בבית יסתגעמן צרחונות יורידו רירם על
זקנס שלים וסקטים לא טעמו נסיון מה לי להעמיק בשלגות
חקרי תנטיה ומזימה להנחילם יגון ואנחה לטר מביכות הללו
עברו שארי בזמן החולף ולא עצרתי סח להנה היה לבי חלל בקרבי
כאלו נקב לבית חללו כמעט עליו חטב נכחי ותחלתי מיי היתה
זאת לעונם תומת ישרים תנחם זה הבלבל בלה צמרי בימי עירי
עליהם יטבתי משמים בתחלת העיון עמדותי מרעיד לפטר חלתא
משתאה לה מחריט לדעת יגעתי ולא מצאתי טוב משתיקה על כן
נאלמתי דומיה ימים רבים זה הדבר אשר טמחתי עליו חסגי
זעמי לחמם הימים ותפעם רוחי לנבלותם כי רבה היא נפלי
צבור עמוק יהיה סחמטך העיוני פעם אלאחוז בזה ופעם מזה לא
חנח ידי חתעה צדק המחקר שהתעת סבור מחוץ לכנים חסג
חאפלח חלפנים ולחיצון כאיש נדהס חלכה וחאטובה "

אחרי נפלי קחתי שבח ותהלה למקימי מעשר אחרי
סובי נחמתי יהי סס יי מצורך אחרי חמטט בנהדים רחן נח כי
אורו עיני חקרתי בדברים בינותי בהפריס מצחתי בהס תנחומי
אל טענות ברורות ממלמדי השכלתי המה ינחמוני תשונת
לאנשי צדק הניחו לעיף עיטה נפטי מההפק הזה צמחשכים
הנטיבני זמן מרובה ואין פותר אותנו חלי ער השגתי את אשר
רדפתי אחריו ער שמצחתי את טאהב נפטי מזה סתרונו גלוי וידוע
מירבי חסידי עלין רבותינו זל הכתבים חמנה תורה סבגל סח
שארון הנביאים נכתפק סבר זה שאול טאל האיט המקורס הית
פי יי חסגי מזה צדיק וכו' ותשובת חכמינו הראשונים והאחרונים

חלוקים לא ראי זה כראי זה והטוה לכלם המוסכם בינת' התחלק
גמול טבים ושיצבם בשני עולמות שדרא אלהים יחק נתן בעלמנו
זה לגמול רשעים במעט הזכות אשר בידם בחייהן משלם להן מ
מעט כרי מעט רשע למתק חרידות זמנם כי איך השם מקפח שטר
טוס בריה מוכנע מרשע דרכי התשובה במכמני הזהב ורב פנינים
פן יראה פנינו ובלבבו יבין ושכחם בחייתם כלה שלום חמר ה'
לרשעים באחריתם המה למלחמה אם מתנקה שנת העבר חת פי
ה' בראשיתם . הלוא ידעתי מרה תהיה באחרונה אם שנותם בעני
בענימים בחייהם במוותם מותרם מן ההמה איך אם רשעים יא
יחריטו ברעתם אחריתם עדי אונד לבד אשר חלנו עדים פאר ול
ולא רוח הוא נחלתם ולא יחלנו עוד בחיי פאריס הם יקחו חלקם ו
ולא תיסיף עינך לראות טוב אם המה ימותו תולעתם לא תמות ו
ואם יכנה שמשם אשם לא תכבה אש לא נפה אש היא עד אבדון ל
לא תאכל . והעולם השני לא ידע אדם ערכו ותפארת רוס עיב
עניינו לא עלה על לב איש ואין קצה לאוצרותיו אונד כל כלי חמד
חמדה לא ישעיה לב רחב ולא יגבילו מצביב גמלות עין לא רח
ראתה הטוב בפן ה' ליריאיו ולחוסיו גמול שמעשה ידיהם והאלהי'
נסה אותם בעולם הראשון לראות היעמידו דברי התורה שמורים
טבטם להרבנות להם מחד ומתן בעולם המנוחות נתן ימי שנותם
המה בדאגה ובשממון ויהיו חיי צרה חייהם כדי שלא יסורו מאח
ואחריו אל מונל אחר לשפעת מי ממוחות בהם טובעו אנהבי לנוס
וירא אלהים כי טוב יאלי להו עניותא לבל יבא עתק מפיהם מרוב
כל וימן להם המלך חת פת בגס דחוקה למימיהם במטורה שלא י
יהיה כדיק נעזב ואם עליהם עבר עת נקטה ורעב למועד שמור ל
להם לא יחסרו כל טוב כללו של דבר מכאן אצלי ראיות נכונות ונ
ונאמנות . למה שאמרו זל איך אדם זוכה למתי שלחנות

אחרת נגתרה בלצבי וגדולה היא חלי

מצואר הוא מאר חין ספק ב כל הגים ואין מחלוקת ב בכל הא
 האמות מצואות טני העלמות הכל מודים באמונה זו כדריק ורשע
 סוים בה אס כן למה זה תועי רוח שמו פניהם סחלמיש מאנו ל
 לטוב מדרכם הרעה מי שמדע העת העתיד לבא חיד לעול ומה
 ומהלומות נצפנו לעריץ עת רעה היא ימיה ימשכו לסוף יומיה
 חיד יפיתה במצנות עין נחשת קלל וזוהר הספק ולהט הזהב המ
 המתהפך מיד ליד מבקר לערב מארון לארון בעגל ובזמן קריב
 חני למוריס עלם חיי טעה נחלה ספרה בעמר נעלים ויתנו
 את הילר המחוק וחסס בזונה החליט זמן סלותו נכח ולטלוס חין
 קן בזמן סטף יתעסק כבאר חס להתעלם זמן העין כחמן גבנת
 סופה ברוח יברח גם בזועט ההוא לא יעמדו באחת הצלחות ה
 התועים בו מקניהם וקנינם הסחות ירחו מעט ואיננו יגבהו זה
 בהבל וישפלו יעלו סתהו ויאבדו ואס לא יש מהאנשים הזמן יתן
 דודין רצון יעטרנו אהלי אפרנו יטע בין ימים לבנות הלבוש
 ולהגדיל מחולתנו אפס יון עשה לו רפידת זהב לתת לו לעיני בני
 עמו הוד נהדר ונגד זקניו כבוד עד סה ועד סה תהיה רוח אחרת
 חתו יתחדט ב רצון לתת פניו באיש האל לרעה לא
 שער בה האיש האל גם מתחול גם ממסלס והוא יוסב לבטח חתו
 אס התחיל גומד יחתנו ויסחכו מאהל לא יטקט עד אס סלה הזמן
 סזה ככל הו וכל עמו סחרמה לוקח סרבות סמתלהלה היור זיקים
 קסר קסר הן הוא מנסה דרכו לא יחטוק סבט הנוגט ב לא יסור
 מהכית בראס או בזקן בחטה אשר בידו סצבט עברתו הכה וסבוע
 לא יטא פני חנהב ולא חנן פני מיודעי ממקדטיו
 יחל ובקטן כלה ומפתי הזמן החיס סוכבים לא יעירוס חמעגעים
 כי תרדמת יי נפלה עליהם

האוכיז מומי הזמן ומדמותיו בלון אפסם להסמיע זינוו לכל מח
מלן דבריק ותתנסח היא בזמביל סעיכין בדאשו כל ער טיסת
טיסמע רוע מנהג ויתר תעבותיו עליו אימים כל אשר יזכירו או
אותם אליו יפחד פן ילכד בשחיתתה הנבון הזמד עצמו תמיד
לא יטרה נסאן כי ישמע שקוצי הזמן העממס ויהרביס תחתיו
ירגז פן ילפתו ארחות דרכו יוסיף טמא אונתו יאמז לעיניס משגד
רעמיס פורץ גדר ועלתה ידיהס תאלך אמת ארצה ואולי ליראתו
פן חטא גם הוא במסתרים תבכז בטמן הדבה עזה והסכל לו חיה
אלף סניס פעמיס וקראו בלזוני טבע פיס כל התועבות האל לא
ימיר חבר בורתיו אונתו סהיה הוא טיהיה הוא ברשע מתחלתו ועד
סופו לא יבצר סקדט מן הבית עד זיבילא בתריתא לא יתרפא כגע
כגע עד יתן ביצבר פיהו לא יוסר בכל חלה מלכת אחרי הבלי ענ
עולמו ולא יוסיף בו אהבה חלה הס הלוקחים הכסף לבדו לעמרה ו
ועל זהובי ישענו יבחרו לחסות בכלס מחסות ביי כי יש לאל ידם
למלא כל אשר היה ברוח מה נפלא קטי העס הזה אבירי לב הרחו
הרחוקיס חזרקה ומכל האמת בימי בזורותס גם כי יזקיכו לא י
יחתו באשר יראו בניניהס לא יזיעו כי יראה דבר יוס בימו זה ת
תמורת זה טוב ברע חג בזבל לזעף הוזה מות זה לשוט ימית פת
פתאס תמה חני למי שלח הורוהו הימים דבר חכמת בינה סהכ
בהכפל צרות פו ופזכניו לפזן סיכיר בני איש עד מה טבדס
אוי לזקן וכסיל טיסב בימלס עד כי ארכו לו הימים ולא יוסיף דע
דעת להטיב סואלו דבר על העולם מה טיחו אבוי לסתי את יזקין
בארץ וראה עכס ארס סובל מקריס קשיס ורעיס עד הימתו
בחטיבית מומל ליתר העצמיס אשר אתו בתבל וגם בזאת לא ת
תסור אולתו ממונו ומי ראה בזמנו בהמטב הגבוריס אשר מעלס
פזר מרוס הטבר סתו'יס

ויטלתם כמלכי האדמה באדמה כרעו הס ונשלו
 גלותי לא יסוג אחור גדולי הערך אנשי השם ינתנו בקרב
 וינחמו ואלא יסוב חרב המיתו אל נדנה ולכן כתוב על ידי רבותי
 זל לבצח היצר הרע אם יקצרו מנצחים אמרו אם נצחו מוטב ואם
 לאו יזכור יום המיתה כי באמת ואם ארצו מלמנות הפגעים
 האים בעולם הכלה הימצאים מלפני האלהים לקחת מוסר השכל
 מהם רבו המאורענים הבאים מאת יי' היורדים מלמעלה לתת
 חתית בארץ די כמות תוכחת כבגד עשרת אלפים מהיותר קשים
 טבהם אין בכל התלמות עזה כמות אין בכל המאמות קטה
 כשאל לא יערכה זיקי חזעית ולא יסון זה כל מיני רעות ולזה
 כשענינתי דברי החכמים עליה לא מצאתי בהם מאמר יתברכל
 ממאמר אחד תימה לאחד מחכמי ישראל היה בגלות מצרים
 צוהו למדו בהסודו חמוג באחרית דבריו ליסרו מוסר קים מח
 עזה כשהו בני טים המות בין עיניך מה סוף דברי לך

עתה

ראוי לנו סנזכור מאמר החכם באמרו המות קטה מכל מה
 שלפניו ורך מכל מה שלאחריו יום המות כמה הוא קטה ואחריו
 אל המתים קטה ממנו או מיום דיין או מיום תוסחה יום יטב
 לכסא טופט צדק כי יקראו לבח למנין הרונות וכל הנשמות לפני
 מבקשי חסונות רבים על דברת בני האדם והיה יי' לדיין בעל
 גמולות בעל יסלס ככל אשר ימצא סתוב בסר הזכרונות דברי
 הימים הילודים למות והמתים עתידים ליתן את הדין
 נשמת כל חי ורוח כל בשר ישפטו על פניהם כי יביאם האלהים
 במשפט על כל נעלם הדיין לא יקח סחד לא ישא פני טרים נדל
 לא יהוד כי יחכן קולו טמה תאלמנה טפתי סקר וטענות עורכי
 הדיינים לא יצילו ולא יעילו להגיד לאדם יסרו מקום המשפט
 טמה הצדק טועל אדם הרעות והטוב בטלס ומאזני משפט ליי'
 סקל יסקל באבן המלך אשר יבן

ומשקלו כחומר זכותו והותו במאזני יסאן יחד זכות ומישור יכריע
 כף שניה מה יפה מאד ירושתו אשרי חלקו על אדמת הקדשה
 הוא נחלתו בארץ החיים בנינת ביתן המלך ימיה ולא יראה מות
 ולא יעביר עליו עור נוגש ונפש כי תחטא עונה מחול ימים יכבד
 אזרוע מחזיק בפלס תעביר פעלתה חל חיקה תשוב ענה תשא יש
 יטפיה נחלי זפת יטרפיה מוקדי עולם והיא כחש תחכל מלחמי
 משחית יקלעה צנוד כף הקלע הנפש החוטא הטמן ינסן חלקיה
 חל הכלע ובגי בליעל אמרו כחש בער צר זרועם לא חסבו צם
 בטלח יעבירו חבי דרי חושבנא לעת תמיט רגלם לא החמינו חמ
 חמונים עלי תולע כי ישבעו בם נושאי כלי הלקחת נקמתו יהם
 לא הבינו לא חריתם בעוד רוחם מרחפת על פני תבל צדקם לא
 סערו המתעבגי על רוב שלום כי יש חלמים טפטים בארץ לשלם
 לאיש כמעשהו לחכמים החל פניהם כחלמיש הבטחים בחמדת י
 ימים קלו מני חרב בזים לימים איך קץ לחנשי תענוגיהם ה' צם ה
 הטובחים יום דינא רבא חטאם נטיר חחודה להם חידות לכלבים
 עזי נפש לבס טמון סמיר ליום הגדול והנורא בזו יבזו לו הלל ומ
 ממטל משלים חבי העולה ים

גדול ורחב ימים והאדם שפיכה מטוטלת בתוכו מתקנת המלאכה
 לית נגר בר נגר בחרושת עץ יעשה כמעשה פועלי הטבע כ
 צח חלחי המה בניה כללן יפיה רב החובל בה ומנהיגה רוח אדם
 בקרבו ומלחיה כחות הנפש כל תופשי מטיט ומעשים טבירה המה
 רגלתה זאת הספינה מלחיה תעשה משפת הים אשר היא נקדת
 הלידה חל המות אשר היא נקדת הספה השנית ארך הדרך מהלך
 סמנים טנה אשר הם החיים הטבעיים לגבירות והעולם האחר
 המדינה אשר על שפת הים השנית אשר חליה חגמת החניה עם
 חכמה ובחדינה הזאת סערים גדולים פתוחים לים ומצפנים קצ
 קצתם פתוח לרוח החירה נשמחה נשטמן וקצתם חל מעיף ציקה

צרה והסדה חסך וחלקלקות ומלך עליה מלך גדול וצבא עמו יי צ
צבאות עמו הוא ובית דינו הם המסגיחים בהחורה המונחא צח
צמדינה הטובה היא אם רעה בעיני ארניה זאת המדינה חליך כל
באר יבאו מסוף העולם ועד סופו אך הדרך חליה רב הטבאים
והסגנות כהנסבי השמים לרוב כי היס הולך וסוער לח יחטה ארבע
רוחות מנסבות בכל יום מארבע רוחות השמים לרומס גליו
רוח קדים עזה רוח ים חזק מאד רוח צפון תחולל גסס סערות
תימן וסופה מבהלת מדרום מפגי רוח רעה הבא חליה מכל צד
זה היס אדירים משבדין על כן דרך חניה בלב ים כזה לח יסוער
מצוקיה ואת רעותיה כל עת סס חניות יהלכון עליהם יעברו ה
הנהינות העצומים כל כפינה עברה בו סמעט נטרסה וכל חניה
חטבה להסבר רוכבי פלגין השמים איתו נפסס צדעה תתמוגג
כל חמתה תתבלע ואתה האיס הנותן לב לדעת חמתה הדברים
כי יבטך מחר צוחק ליום אחרון וסאלך מיני הסכסס אשר בס
חולי תאבד הספינה בים או ביבשה או תקרב אל האבד אחר נא
סבלת יטטפנה או יסאפו צמים חילה או רוח סערה רעה

ונכבי ים יסברנה בגיקי

הסלעים או סגנת הסוכב בראס חבל ומלחיו בהנהגתה כל יחזק
כן תרכס ולעת ככון כל סרסון גם בכל חלו וכהס וכהס יבטל מהלך
הספינה או יסתבס באמצע הדרך והנמסל בחלה דרך כלל
לתצאות המות המקרית אין תכלית לרבוים מקצריס החיים
האבציים חולם טהטטה בזוטן סל יס הם מחמדי העולם ק
סיסקיעה בהתגנות וחולם השודדים סיטללנה בדרך הס המונעי
הבחיריים וההכרחיים אשר יפטיעו סתנת הפסיס אשר עליה ות
ותלחות הזמן הדוסקים על פגי אדם גויו מכיס ולחיינו מורטיס
וחולם הרנח המהרק חברה הוא אי זה סגע רע מחוץ ימית האדם
והוא סלל מיכיס רביס מאד וקצתס יותר מוכן מקצתיהס אשר
התפתרו לגלים נציה כי ירתיח הסס פסיר מצולה וחולם

סגנת מלחיה וחובליה הוא רוע הנהגת הכחות המנחיגי' את הגוף
חס ומשרש היצירה אל: בקנין מאחרי כן: וסכנות הספינה בהגישה
ליבאה: חונסה הם לסגנת רב החובל בהיותו כחש או בהמי' לז' ס'
מתני' יין לא יוליכנה יפה ולא יכנין בעיני דרכו ולא ידע ללכת חל' ע'
עיר מושב נכח שער ההצלה ויטעה ויגיע אל שערי מות כל בתייה ל'
לא יסובין או שיחטוב שהביא סחורה יקרה מומרת הארץ מחלבה
ומשמנה ושכח עמו הכל הבליס שאין בס' מושיל וחולי דברים גי'
גרועים ורעים ואם הם בעיניו נחמדים מזהב ומפז רב וכי יקח
מן הבא בידו מנחה אל המלך כשיא הארץ כדי שיקבל אכלו וחצל
ההגיס הקרובים אליו רוחי פני המלך בסדר פגיס יפית ויהיה ה'
הפך סנתו ידבר ח'ני הארץ אתו קסנית תעלה חמת המלך מלחמי
מות לתתו אל המהפכת ואל הצנוק מק'ס אשר ח'ירי המלך חסו
חסורים ולאכס'ים אשר אתו יתנו ח'כהניא פחותה ל'ע'
לעת האוכל סת קטר יבא נקני'ים חנוון לסגיס גכ ווק ס ללון פ'ו
במטה של חכמים צרה מזר עטרה במטה מעתה צ'או ור'או ח'ס כמ'
נחזית הנחת האיש ההוא מעקרה ואם טעה מן ההפך אל ההפך
אוי לאותה ב'טה אוי לאותה כ'ימה והנמשל לחלו ואם אינו צריך פ'
פירוש חונסה סגנת החובל בשנין הדרך ושערי אורה או יחושן או
בהמותו או שברותו חמו' הם הנטינת מ'דרך העולם הבא בעולמו
אם מחסרון הבחי' או מהתרשלות או משקיעה בתאוות חלה הם
אשר לא הכינו להם בלפתם ב'דרך מה יאכלו במלון וגם צייה לא
עמו להם האלה נכח אברון דרכם ואולם הטעית בהמורה מסחית
ליתר חיו' הוא ש'ט בעולם יקטב: טעלה בידם קנין נכבד מדברי'
פחותים כעניי החרות והמליכות והסירים ולומרי הדקדוק והר'
והרפ'חות והאצטובניטית ובחלה ידמו לנפשא להמלט בית המלך
וכל היהודים העוסקים בתורה ובחכמה בידיעת הנבחרות ואו'
ואולם טעית ההפך ח'ונסה הם ש'עלו בידו חוננות כחצות ומשתב'
סוחמיני

ההגשמה והתארים וקצת בעלי הקבלה ואלת אלו ישמרם השם
מהם ואתה בן אדם אחרי כבוד שמעתי ממני זה המטל והתבלית
אשר בנפשו הביאותיו לך והוא לעררך באמונת הגמול והענש
אודיעך עוד חסד יי עליך הנותן לך כח כי תלך בדרך נבואות יש
ישליטך ביכלת רחב למטול בגאות הים כי תקח בידך אמונה יש
ישרה ומעשים הגונים למטה יצע אשר תעשה בן את האותות ואם
ככה אתה עשה הישר בעיני יי נטה ירך על הים ובקעהו למצוה
נחלים ותדרוך בעלים ככל אמת בפסך אז ימץ השם לך רוח חן
ותחוננים יאבד פס נכח יי אז תשמח כי ישתוק הים מועט ורוח
יי תניחנך רוח חן ספייס תנהל הכפינה לאטה דובב שפתי קלעיה
מתרחיש ניסא דבר טוב הרשות בידך להקים סערה לדיממה לב
לכשתרצה צמא גלין אתה תטבח להפיק רצונך ישמחו כי ישתקו
לא תירא משחד טוללים יי שמריך לא תשחד מאבן נגף יי מצילך
לא יכר סרב ושמש יי צלך על יד ימינך הנה דרכך ישר לך כי ש
טלחך יי מלאכך לשניך וכי תקרב אל עיר יי שמה תכנס דרך חולם
השער הסונה לחיי עולם צדיקים יבאו בן רצבת קדם אלפי סנאן
מחנה אלהים זה יהאן מקדמין למשאל בשלמד כרובים פורטי כ
כפיים אחרי חליך לכה אתנו והטבב לך יביאך מלך שהסלוג טלו
חדרין וראך נשמח בלב מעשיך יקרבוך להסתחות לן מעשיך יז
יזכך לבקש בהיכלו וישבת טס עד עולם ולכס אמר אחד מן ה
החכמים כי היציאה מרחם לצדיק לידת הגוף והמות לידת הנפש

וינסף

המידה שאת משלנו ויאמר הנה כתבתי לך שלישים להישרך בן
במועצות ודעת וכאסוף קציר קמה אל מקום אחד כן משלים
מפוזרים בשמות ספרי החכמים אני אשפתי להשילך בינה ואם
מעט ואוסיפה לך סהם חולי הנרד יעיר משנתו הגבול אשר ישן
הוא ויקן האדם

ארה בעבד כל ימי היותו עבד בו נכסאן היא העבד החורט לזרוע
לעבד עבדתו ומוסך הזרע והמעשים והלמוד הם כל זרע זרע א
אשר יזרע והמוקדים מניסים חרמם בקמה והמות קיבד ומלאכי
מות מאלמים אלמים והעולם האחר גרן נבון לבדד בו אכל מ
מתוך הפסולת והאלהים אמת הוא הארים אדמה יחלק בלא כסף
ובלא מחיר יבא לחטבין את נזריסין את העבדים לדעת מי היה
הזרין לטבד אמתו וטנה פניה להקים זרע אמת וכי יכלא האגסם
מן השמים יטקד ברבלו כגן הירק למען זרועיה ותוציא הארץ חט
חמים נעשא ימות ומי בצבלתו תחת חטה יבא חות ובהתרסלותו
תחת סערה באטה ומי טעשה טדהו ביד לא יזרע ולא יצמיח אמי
לרסע רע זרע טוא יאכל פרי כחם פרי מעללני ה' יסל' לו יסגירהא
אל למלאכי תשחית בניס אטו נביד מחבלים ירטא תחת אשר ל
לא עבד את האדמה אשר נתנה לנו לעבדה ולשמרה אשרי זרע בר
צ'ק ואמת על תלמי טדי ברכה יקצור בגילה נוסא אלמותני אל ה
הגרן רננה בו " כמות מלאכי בבאות מלובאים בגדים בגרן תט
תשתחנה לחלמתיו עבד אדמתו יטבע לחם יאכל בטבת מפרי
הסיר חטאתו מעמל כסאו יטביטו בני שמחות לאורך ימים .

וינסף

עוד המיסד טאת מעלנו ויאמר הראית בן ח'ים דברי חכמים נח
וחידותם על טוד מרעיס ומהמתם ואיך מפח נפש תקותם כי
יתן האס דרבס בראש אחרי מותם ואיך יעלזו חסידים בטבד י
ירננו על משכבות דבר גדול דברו חליק החכמים להחזיק למטב
הלא תעשה ואס לא יאמינו רעיוניך לטני האותות האלה עד תוב
תוכחות אמת נשארה בידי א'ציאה נא אתה אליהם טימ
טימה בטיהם תקותי יאמינו לקול האמת האחרון ננשאת המ
המעל הזה על עזבי ה' ואמתו השלס קרקע טנה ובקבדא בר

עמוק גוב אריותא איזמיס צו זולתי נהמיס צפעניס אשר איז
בהס לחס רביס יהמו טרובי כבפיר ותנין והאד' הסכל הולך סביב
לו ערבו ווסתכל סתום טוחק וטפל ונחולת יי' עלין חולי יטוב
ונחס הקרה לפניו מדי נפלו טרש עשבים צימחיס בביתלי הבור
ונחחו בשך הטרש לכל ירד מטה פן יבלע וביז כד וביז כד נשא ע
עיניו וראה חלון קטן ובו הלית דבש ושלח ידו להתפרנס ממנו ת
תמיד ידו האחת מחזקת בטרש ובשנית ירדה הדבש להשיבה אל
פיו ועדכו פעס איכל ופעס חדל והנה סתי חולדת האחת לבנה
והאחרת שחורה אוכלות תמיד טרש העשב ואותו הפתי להת
להתפתותו לרשא מנח לא ירגיש לזה אפי' חולדות חלבו אותנו והוא
לא ידע עד יעקר העשב מעקר ויפל סתאוס לחרשית גושא ינותח
לנת זיו בתוך לסאים ואכלוהו ויכלוהו ואיז אומר הטב חסר תב
תבנות החרש ואחלפך חכמה הנמשל בזה המשל המוסלח העשני
לרמז אחרית טבלים לבד ובהפך תדין ההפך לשומרי דרך יי' חולס
סהעמלס קרקע טוה כן הוא באמת צעיני החטאים ברצפת טהט
וטש איז בה תלולית וגומיות ובקצהו בקצה הח' יס סוף אל האדם
קבר פתח טוחה עמוקה שתחתייה מלאכי חבלה נערו בגורי א
אריות יכספו לגרוף נפש רטעא תה רע ובעוד זדים ארורים פנ
פנ הם למטה ונ' פליס עד קרוב מקרקע הבור הזה כי הם צחייהס
קרניים מתים אללא טהס ממתבבס בהבך עץ החיים הגממיס
והס מוצאים סביבס ממתקי הזמן כדכס למתנוק אוכלים בהסקט
ובבטחה וטוכזיס מגורות האדומה אשר תחתיהס והעמלס לא נתן
בלבס ירחו פן יסלנו בתוך הבור אשר טס ערוב טבד יטלנו הדוכיס
המה בצחתייהס ערדס נוואטיס מוחא' הסכבה והנה סתי החולדות
הלבבה והשחורה והס הינס והלילה מדיק' קנת חוטי חיייהס אשר
יתלו בהס עד אשר ינתקו באחרונה ויטלנו לגמרי הה לויס טעה
שחורה ורגב זעס את אשר חלבו צוף דבש פרי מעללייהס יאכלו
פרי נבלה ללעה "

היתקע

סוֹסֵר בְּצִיר וְעַל הַר כְּסֵפֶה בְּמַגְדֵּל הַלְבַגָּן הַמְצֵפֶה יִתְקוּעַ סִתְקוּעֵי כִי
יִשְׁמַע סוֹסֵר נְחִיל וְעִזָּה נִרְאָה רַבֵּב וְהַקְּסִיב כָּבֵד מִלְחָמָה וְעַם לֹא יִחַדְדוּ
הֵלֵא יִחַלְצוּ חַמְשִׁים לַעֲזָרָת מִזֶּרֶ לְבָקֶם מִעִזָּה מֵאֵיבֵי הַסְּמֵעַ עֵם קוֹל
אֱלֹהִים חַיִּים מִדְּבַר מִתְנַךְ פִּינֹת הַחֲכָמִים לְהוֹכִיחַ לְרַסֵּעַ מוֹמָיו מִיַּעַ
מִיַּעַד לְהַבְלִיג שָׂדֵה עַל עֵז וְתַחַת מִעֵסָה מִקְּסָה חֲרָב כְּנֻקְמַת וְלֹא יִסַּ
יִפְחָד חֲלָיו וְלִבְמוֹלוֹ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים בֶּן אָדָם אַחֲרֵי הַנְּדִיעַ אֱלֹהִים
אֲוֹתָךְ עַל יַד כְּבִיאֵי דְבָרִים מִיִּסְרִים רַבִּים וְנִכְבָּדִים וְעַל יְדֵי חֲכָמֵי
הַדּוֹרֹת תְּנוֹסְחוֹת מוֹהֵר לְמַעַן סוֹר מִשְׁאוֹל מַטָּה הַאֲחֵרִי זֹאת תִּמְלֹץ
לְהַתְנַחֵם עַל הַרְעָה אֲשֶׁר אָתָּה חֲסַצְתָּ בָּהּ עֲוֹרָה לְמַה תִּישָׁן עַד בֹּא
אֲשֶׁר לֹא הִמְשַׁכְּנוּ לְפַקְדֵי עַל רַשְׁעִים עַמֶּכָּה בָּבֶל יָמֵי הַסְּקָרָה חֲנוּטֵא י
יִלְכֵד בָּהּ עַבְדֵי יַעֲבֹד כְּאֲשֶׁר יִשִּׁית עֲלָיו הַסּוֹפֵט בְּסִלּוֹס אֱוִיב שֵׁשֶׁע א
אֶךְ אִם אָתָּה לֹא שִׁמְעֵנִי מַה תִּבְרַח כִּי יִקּוּם עַד חֲמִסִּךְ כָּךְ לְכָל עַמֶּן
וְלְכָל חֲטָאת מִצְדָּךְ אֲנִי וְהַתְּסַדּוֹר מַה תַּעֲשֶׂה לִּיכֵּה פִקְדֵה יוֹם נָקָם
וְשִׁלַּח הַרְוֵעָה בְּשֵׁשֶׁם מַה תִּצְדָּק בְּיוֹם עֲמִידָךְ מִנְּגֵד בִּדְרִכֶּיךָ יִזְכ
יִזְכְּרוּךְ אִם נִחַצְתָּ לְבָרוּחַ לֹא תִגְבַּל לְהַתְעַלֵּם וְזֹאת תִּתִּיב מִנְּגֵד
כְּאִין פֶּה לְהַטִּיב הַחֲרָט תַּחְרִיט כְּחֲרָט לֹא יִשְׁמַע וְכֹאֲלֵם יֵאֵיֶה אִיפֶּה
פִּיךָ וְלִסְנוֹךְ תִּקּוּם אָתָּךְ לְמַשְׁפֵּט אֲנִי הַלְכֵנוּ אֲנֵשֵׁי מִלְחָמָתְךָ אֲוִיבִיךָ
אֲשֶׁר אֲחִירָת יִקּוּמוּ וַיַּעֲזְרוּךְ אֱלֹהֵי אִיִּשָׁה הֵם רַבָּה צְבָאָךְ וְזֹאֵה הַת
הַתְרַצָּה בִּי אֲשֶׁר הִאֲנִסִּי הֵהֵם בְּיוֹם תִּדְּוִן עַם סִתְקִיף מִמֶּךָ זִכְרֵךְ נֹא
בְּעִלְיוֹתָךְ אֵת שְׂכָרִי הֵכִי יִדְרֹסֶךָ אֱלֹהֵי מִמְעַל לְבֹא לְחַסְבֵּן עַל מוֹד
וְעַל מִעַל עַרְוֹת מִבְּרֵי יִשְׁעַי יִחַף מִשְׁעָמִי צָדֵק חֲלוּץ הַנְעַל לְמַה לֹא
תִירָא כֵּן יִשְׁקוֹךְ חֲמֹת תְּבִיטִים סֶף רַעַל אֲשֶׁרִי הִבַּח שָׁמָּה נָקִי כִּס
כְּפִים יֵהִי אֱלֹהִין עִמּוֹ וַיַּעַל עֲשֵׂה זֹאת אִיִּשָׁה וְהַנְכַל מִתְגַּרֵת יָמֵי הַם
הַסְּלוֹס שְׁאֵלָה אֲחֵת קִטְנָה אֲנִשֵׁי מֵאֵל וַיַּעֲמֵךְ לְהַטִּיבךָ בְּאַחֲרֵיתְךָ ר
רָחֵם שְׂכָרִים כְּנֻגֵךְ וַיַּעֲמֵךְ יֵי אֲבִיךָ וְהַחֲרָמָה אֲמֵךְ הִיא הָעֲשֵׂה לְךָ א
אֵת הַנְּשֵׂא בָּהּ תִבְטֵט אֵל הַחֲלָהִים מֵסֵה וְנִשְׁמָךְ לְכֹס לְעֲזָרָה וַיִּחַ
וְהַחֲרָמָה הִיִּתָּה לְךָ לְחֹמֶר וְהִיא בִּנְיָה חֵין בְּחֹמֶר וְזֹכֶת לְחִבְדִּיל

בינך ובין אלהי השמים ועתה שמע בקולי אישעך הנה אתה בן ח
השם ישמח אב ותגות אמו כטה מעליה דרכך מעטיה כמעשה אשה
זוכה שלגת מעלליה כמעללי אשה אהובת ריע ומנחמת תחליף
תמיד איש באיש ואיש ברעהו תמיד בו בעלה ואולם עבדך זאת
כבר את חביבך ותפלח כבד אומך ולא תהמול אס תרצה להגיד ממ
מחוקסי מות תטוש תורת אומך ולמען אורך אמתת יחדך משני
הגדרים שמע לי תפנה למעלה וראית השמש והירח והכוכבים
והיו למאורות הבט נח השמים שמים ליי נשד שחקים גבהו מושב
אלהים חביבך קנך הבט לארץ והנה חשך וצלמות הבט אותה בב
בגפיה צר ואור חשך בצריפה הלח היא האלה צרה אומך חביבך
אב זקן ועתיק יומין לפני גבעת וטרס הרים אלהי די שמיא וא
גארקח אומך לביא למדה לטרוף טרף אדם אכל ומדקח חביבך
יתן הטוב גם צרכות צנוים אומך חתית טתנה בארץ החיים בען
בצעה אך אל שאל תוריד בפטע ארץ סיפך יורש גיהנס ונכרת ל
לעולם זהו דברי החכמים למשפח תה לבית אבתם טוב ומ
ומשפחת אס אינה קרויה משפחה על כן יעזב איש את אמו יוע
יועבתי להרשיע ודבק באביו שבשמים אך את הדבר הזה תעשה
ויכלת עמך שאל חביבך ויגדך אי זה הדרך יסכן אור טובה עד
יי אלהיך ימינו פשוטה לקבל טובים ימין רוממה ואמר יד ימינו ה
המרבה והממעי אס לבב טלס ביי אלהיו אס און בידך הרחיקהו
כרחוק מזרח ממערב אל תסיתך תבל כי רפאים טס אל תבט אל
מראה תחתיו הבהרת צרעת ממחרת אל ירמך קולמת שמחותיה
סיפס יגן ואנחה ואנו ואבלו פתחיה אל יפתך הזמן כי כלו אחרי
הבצע אל יסיתך הכל העבר הזה בעימות בימינו כי קללה בו אל
תתאו למעממותיו כי מות בסיר אל תטעה בנטיק פיהו בעתרות
בטיקיתיו ואחריתו כחש יסך הרף ממנו אז ינח לך ואס עד כז

התאונות הרעות הסיחוק יכלו לך תזרס בזמן הזה כי רעה גמלך אל
תשאל המון נשים פן יאכלו כחך התרחק מהן תבלית הרחוק כי
מצדדים וחרמים הנה לצדד נפשות וכסף וזהב לא תרבה לך פן י
יסירו לבך מדרך האמת ואם ביותר מההכרחי חטקה נפסד לחונ
לחונן דלים תקצבו מאד היה ססל רוח יכבדוך עם עו יהיה צדק
אזור מתביך כי בעו תתאזר סכן ארץ ורעה אמונה ויהי אלהים
עמך מעשק רם וגזל מטשט אל תעל אצק גם עיניך לא תעבוס
מדיענת העשוקים ריב ריבס כפי סחך תשא ברכה מאת ה' כי תש
תשב לעשות הפכאי שב את הזקנים ובעלי רוח יסרה תלך בדרך
אתם למען תלמד ושומר לבשטך מאד לבלתי לבת אחרי הבחורים
תצדף כבוד סיגים פחיתות המדות הנפסמות והסירה כל דיילך ו
רוע הנהגתך המדינית אחוז לך תגרת משה עבד ה' יסודך למשיב
נפש החזק סעורה טבעל פה אל תרף נצרה כי הי חייך אמונת ה'
היחיד הגמורה תמית לסאל לך תלמוד התרי המצויות כפי סחך
סמתוכס תכיר מי סאמר והיה העולם לך את החכמים ותחכס' ס'
סתה מים מבזרס כי לחכמים הגדולה ואתפארת וליודעים חן וכ
וכבוד למכירים התלמוד והמעשה בקירות לבך תזמנס לסודק אל
אחד גם סניהס כלאחד טובים מה טוב סבת סניהס גם יחד כג
כגשאל אחד סניהס יכניסוך תחת ככפי הסכינה בהצמס ערי עד
תחיה את נפסך תשען תחת עץ החיים בכל שדי תתלונן דע את
אלהי אביך ועבדו זכר כל אמרס זל פרשה קטנה סכל גפי תגרה
תלויין סה יהוי אומר בכל דרכיך דעה אחי דברים הלל דומיה'
אל ילחן מעיניך וראש כל הדברים וסוסס יהיה זכרון האלהים כג
כג סביך ובאלה תאמר ה' מחסך וככפי העלמות ה' אלהיך ירכך

אעפ' שאיני צריך לבסול מה שרמזתי בתחלת דברי סכל הערותי
לי ולכיוצא בי אומר עוד סכל
בן אדם החזיר ס' ברים אני הוא והדומים לו ולטרר עוד אחתום
דברי צ'מר אל הנכח "

סלום עליך נפשי תדעי לך
כי " צבאות שלחני אליך קסה גדלה צעקתך את פניי " הבאה
אליו בגלולך אשר עשית צוה " סביביו צרים עליך שתבו שטנה
חתמו לחן חרורות ספר כריתות זכרך מקרב קדושים "
אף היא תשיב אמריה לי המר סדי לי מאד ס' בר הזת
ועתה אחי הודיעני על מה תריבני מה חטאתי ביי לא אוסיף עוד
עבר לו מה יש בי עץ ואמונה לי כי יראתי אס כן אלהי עלי יעיר
בל חמתו מתה אנכי אס בלה היא מעמו אמרתי בגזרתי "
ואמר

אלהי סמעי בת וראי מה רצו מס' צותיך מה עצמו ראסיהס מס
מספר ואף כי ענפיהס לא יספרו מרוב להדוג ולאב' להטות מ
מספט גבר לזכות צבנות הארץ לטביח טבח והסן לאסוק חיל סל
מספט לדבר על " תועה ואס עוללת סה ותעשי הרעת התפלחי
אס אתס זכר " ייעלה על לב "

אמרה נפשי

העל אלה הסמעת קול רעש גדול הרגזתי באימות מות מעס "י
את כל החרדה הזאת ועתה אחי ראה איך יקרני עץ בר' הזה
האנכי הריתי מעשים גופים אס אנכי ילדתיס הבריות אנוס א
אראה או יס לי און סמעת כאדם ילוד אסה ומה לי פה לאכול
ולדבר ומה יריס כי אמיש ואיך אלך היס לי רגליס כרגלי האנוסיס
מוס טבך תתן בי לתתי לזעה ומי יחוס חוז ממך צפיד ובלבבך
עיניך הביטו צר מעץ אלהי קדם ידך עזבו אלהי הסמיס רגליך
לרע ירוכו לא תסכח רתיחת דמך עלה תמיד כאריה מסובט
ומסארך אל תתעלס לו סוגג ומסנה

ואני עבדה רוח נשאה מחיין כלי גסמי וזה סגרי וזה תריב עמדי ה
הסר חבלי המון אשתיך ססך חמתך על אביריך כלי מסחתך פוע
סועלי רע תסלח חרוךך תספכנו כמים ויזקת על כל הכלים האלה
אני עביתי מאד נפלאתי עליך אחותי כי תרבי לך
ברית תעלה אין בו נכתם עונך לא יועילו בו דברי ריבות ולמה כד
כדברי אחת הנבלות תדברי דברים אשר לא כן למען סגב את פ
סבי האסם להתגולל עלי ואת תנכי האזיני הומיה וסורת הלל א
את היא הנותנת לי כח לבחור בין מתנוק למר ומסוך עין הלל יבי
יביט ויראה יבחן בין טעור ונאה כד ערך סממה אזני ותבן ברנחך
תערב קטורה לאפי ריח שמונים אריח גם את תמיטני אזני ותב
את תלמדי ידי למלחמה את תשימי רגלי כאליות מסך אמ חיים
ובלעדיך לא יריס איש את ידו ואת רגלו ולולי רוחך מתפסגית בת
בתוכי לבחוק בין ותניעני אז הייתי כאבן שאין לה הנפטים כבחית
סלע לא קם ולא זע כתבבית איש מחוקה על הקיר ולא רוח בו
ואיך אוכל לעבור את פי ה' ומדוע יחשב לי עון אך את סת המרי י
יחין ומחאל תפרוצי פרץ על פני פרץ גם את תטטרי תהי נבלת
נעלמה ונשאה עליך הנה לא תוכלי כפרה

נסמי ירעה לי העוה פניה ותאמר לי ראה ד
דריך אך סוף ויבר כזב ואין בהם ממש לא כן בדיך הלל אנכי ה
הצפת עמך להגדיל ולהאדיר גו חסר לבתשאני על עשרתיך אל
אשר תחפז תטני בנחך אנוח בלכתך אלכה גם אני כל כחך להכ
להסירני כי תבא בטיט ותרמוס סחמר ואני כל מעייני הם להז
להועילך מאז הייתי כלואה בקרבך ויסך ה' חותך לרגלי להיות כ
כאלהים לדעת טוב ורע ומדוע אלי ריבות לסוס את מסח חט
חטאתיך עלי זה חסדך את רעך אין עניני אצלך רק כחטה עמוסה
וענובת רוח כפרה בת מלך נתנה

לאיש טבעי לאסח לנסות אס בזאת יעתק ממדרגתו טפלה הגבה
למעלה ויהי תתנהג עמו ביטוב הדעת בהלכות מרות יקרות כי
טבע יחסה כן חייב תיסר אישה בדרייה הנעימים תוכיחנו לאט
מחמדי לסוף לשנות את טעמו טעם לפסג והוא לרוע טבע יבז
לשכל מליה יחשל זה בחמה אס ירדה זה בסרך בצגרו זה ופתתה
ענה ורצ לקיום מענה לרומס את בית אישה והוא יאחז דרך
עקלתון הסך רצונה להעציבה כב תתנהג עמי כי אצעק סיס סגך
חול האלהים ואתה אומר שימי לחס כי אומר הבה נבנה לנו עיר
גדולה לאלהים ואתה

אומר הבה ונסתה כאשר אחר קח לך עץ חיים למחזיקים בי
ואתה אומר קחו לי חנבן כי אומר יוקח נא מעט מים ממעיני
היטועה ואתה אומר קח את הלביש ואת הסוס כי אומר נרדפה
לדעת את יי ואתה אומר ארדוף אטיב אחלק שלל אני לך עני כי
אזרת לח רצית להכירני ואנכי נכרי טולחתי ממקום קדש לעלות
יחס הצאר ולא רבלך סורך מנתיבתי עד תכפר בטובה ותאמר כי
הנני מוקט לך בקרבך היטפר העון הזה בזבח ובמנחה עד עלסי
יי אבינו הלא שמעת ריבי נפשי עם גופי וגופי עמה
תכלית דברי גו ונשמה טנתת בי טהס לפי דעתם יכולים לסטור
עצמם מן הדין טפשים הם בא זה ואטר את זה ואחר כך תולה זה
בה טהתנכלות החגר והסומא טומרי הפרדס אשר למלך וכ
וכהטנכלות הסוס והמצרי בזאת ישראל ומצרים ומי חכם ויבן
לבצע מעשהו הטיב להס גמול לאיש בפועלו כיי אלשינו וכיד
טניהס מי יודע במשקל לכל למי יאתה עשותו הפטרה בלתי ליי
לבדו יחזיר נשמה לסגר מובה כאשר היתה בזמנה חתו חובר
חברים מחכס יטיב לחצר ביניהם טבראטונה רוכב טמים
ירכיבם במרכבת המטנה להנקס ממעשיהם טנים יחד עשו שלח
טהוגן ותגמולס ישאו על טכס טניהס ועתה אטיב אל נפשי יי
נכשי כפיר גזרתך זך ויטר מנשמת אלנה הוכחותיו מקדס

מקדש ואם קרעת שמים ירדת לסכון בערפל שיתי לבך למחלה
המלה ביתחל אל תטחזי עמוך ובית אביך אשר ידעת מאין המה
הרגעי דדומי ליי ומתהומות הארץ יעלך גם עלה ועתה אחותי ה
החריטי אליו חולי וגומי מבטן שאול מארץ הריסותיך צאי לך
בנקבי האזכמים הדבקים ביי כאשר ידבק האזנר אל מחני חיש
בזאת התנכלי כצפור מפח מן הארמה ואם מנעמי זונך נדמה
קראו לך שהם ראיתך מתנבסהת ברימך בעגורס מפלת מארץ
ומעשר תנניח טובי טובי הטלמית אל ערי הרבב אלהים רבתיס
טובי אל עריך אלה אשר יבאת מטס את יי צבאות אמת תרחי
תקחי מוסר והוא יתן לך אחרית ותקוה בגו בערונת הבסס טשי
ומחחי כי יאתיו חטמלים לקראת באך רנן ירכנו גילי מאד כי
יאמרו באזנך בני האלהים אחותימ את היי לחלפי רבבה וחלף
אלפינ ישמשון רבן עלמא יי תחליפי כח מקוס יגיעת בצר תערי
תופיך ויבאת צמחול צדיקים בגן עדן תמונת יי תביטי תטבי
סהקינ תמונתו יונתי תמתי זה חסוך אשר תעשי עמדי אחרי כ
נתן הטס חסתח הבחינה על טכמך פתחי לי אחותי רעיתי טערי
צדק אבא בס אודה יה אודה עלי טעני ליי כי מיוס חלל המקדש
המעמז ונקרע המזבח לא נשאר בידינו זבח ומנחה זולתי זבח ת
תוד ליי אראב מחטאתי ירחמני עמסני כי מוד ועוזב ירוחס בקול
תודה אזבח לו ומנחה לוטע עכני אגיד בלבבצבר ומיעך ופתות לא
ישאר במכתתו גם צרור בזאת אחילה ישמענה ליי אבל טרס את
חטאי חני מזכאר לפני החילי לטיס לחלהי ישראל כבוד ותת לו
תודה אשאלה מחנן יראה את עמלי ואת לחצי במן פי אתחנן לו
יסוב ירחמני מן העבודה הקסה אשר עמד בי חולי ישמענה את ק
קולי תחנוני בהתחנני אליו על עביי ומרודי תחמניס ידבר רט

צדיק

אתה יי' כי אריב אליך דורש משפט ומהיר צדק משפטים אדבר
 אהיה מי אנוכי רמה וגו' עפר כי תשית אלי לבך מי ביתי כי תפ
 תפקד עלי ארצה ראשיתי חזער מחומר עשיתני בגוע ומיפה אל
 אלהים ואחריתי כל עמתי שבחתי מאדמה אל עפר תשיבני ובין
 שתי הנקדונות האלה קצי ומדת ימי באורח נטה ללון זה ששתי ה
 הבית מעט ומהימה בו תשיבני יי' אלהנו לטלוס ושחרתני ואינני
 היום כבשרים אעלה אבר ומחר בקבר ואם כחול ארבה ימים
 כלם מכאובים הייתי ביום הנה מתלחה ובלילה וחתתני בחלומות
 יבעתוני מרירי יום יבהלוני חזינות לילה כליתי שנותי בעמולי
 לבי לנשים ולטף נשמי כי תעטף והמיתה לחיותם למשא למלך
 שרים בשחתי אימות מות כאלו מציאותי יש חלוט וקצר וקשה ק
 קרוב טבעו מטבע האין ואולי טוב מחני אם ערץ לא הייתי ואיכה
 אלהי בן אדם תפקדנו למשא ענו להתפש ואם הנפש הזאת החיה
 אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ מר היה מדוע באסף תג
 תוכיחני .
 אלוה כל

בריות חדל מחני כי הכל ימי מצטון לקבר כל עוד נשמתני בי בעמתי
 אלוה יערבני עד אגיע חמתם שנתה רוחי בקיץ קץ עלי הזעם
 ובהרף חימה עזה עלי תחרף הגלגל בתנועתו יביא בבליותי בני
 אשפתו בשני עתותיו עור פני יסוכ בתקופותיו צבה עלי ויקף ראש
 ותלחה הייתי בקיץ אכלני חרב ותוכי כיחר טרב ושמש ילהטני מ
 מהביב מחמתו יונקתי תיבש טלהבת ילחני את כל סביבותי להגים
 לחי בחומי שחר קראני ורעה מדבר הנות כי יבא בארצנו סף יתן
 המשחית לדרך בארמנותינו לא אמלט בו מהשחפת והקרח טבע
 אפיל מדלקת לחרחור מסגע לגוע בגת חמה מנרתיקה תבא ל
 לנולחמה לחבר מזגינו והם השמש ונמס כחלב יתיכנו שחרף מ
 מוזרים קרה צנת סלב וקרח

בלילה שבזונה יקשיאנו כמור כאשר יסור חומנו היסודי אל מי מן
מכרדי אפנה להמלט ויוד האלהים האדירים האלה ובעל הארץ י
יצא קום אנה אמי בא לבלתי יטענוני בדרך או בחרב ובעל מקום
מוקטר מוגש לשמי אי זה בית ואי זה מקום לנו משני הזאת היו
המציק הרבה פנעי אס יהי רקיע פגועי ויקימני לו למערה
אל תולדות אס הימים כינונו חזס עלי י
יתר לדקרני יטולו עלי חניתותיהם להכותני מדוע ירב כעסך עני
עמדי איך תאס עלי מאת אס רב שבצתי מרורות למה תביט מן
מעשה ידי אס אס כה תעשה ליי אלהים וכה תסיף ענה ענה תס
תסובב גבר מדוע אימתך תבעתני למחא עוני אס ככה יעשה ל
לאיש הז מאז חיללתי יחמתני אחי ימי אימים עתותי בעתה צר
צר בני ערי רגע תרדפס בסערך תאלתך להס כנו ככללים ימותנו
ברח לא ראו טובה בהבל באתי במשה ובסערה דרכי ותשאני רוח
לא ברוח יי מבטן אחי הביאותני עד הלום בור נפאי בחיי ובצדי
כל משבריק וגליך עלי עברו ואני כי אטיב אל לבי במה ירבה אלהי
מאנוס כסלאתי איך כשאל תצודני אל תבן אל קאיי ואחתי מוקך
לא נכתרה אל תרא אס אחתי לך נוצר האדם ותלאות גוי וצרות
לבי יי אלהים אתה ידעת " שית ממני עד
ארגיעה ואבליגה מעט ממצוקות חזקות כתרונכי לתזרות זמני מן
מנערי ועד ענה סבוכי גם סבוכי יתר על התלאות הטבעיות הש
הטוות לכל אישי המין והעתים אשר עבר עלי אשר לא ראו א
אבותי ואבות אבותי בהם לרעה ימים אשר בחרתי בהם מות מן
מחיים לו בקא ממני אלהי שאל מה אתן לך אז אמרתי בשאל תב
תצפינני מה מתיק מרבה כלות הרוח והנה טוב מות איך כמות תב
תנה לי כמה סעמים מסחד כסיון הצרות המתרגשות שמעתי אונת
אמרים להרים כסוכו גבעות כסלו עלינו נעויתי משמוע

ברעה אשר ימצא את עמי נבהלתי מיראת בארץ מולדתי ותקצר
נפשי בנימל ישראל בעלות עלינו רוח המושל זה טבע עמרה טנה
להגלות עמי בראש גולים על בארץ קדשים כנה קו תהו הפסס בא
באפו וביד חזקה יגרסם מארצו לדרחוק עולם העביר אותם ל
לערים בערוס ובחוסר כל האוצרים זהב לרוב בארמונותיהם
נשמו בחוצות הסוכנים כחלך בגדוד בחצריהם ובטירותם חבא
אשפתות לתהפכות הימים בחרות אפס בגו להשמיד ולחבד זקני
הדור ושריו לתופשי התירה תבלעמו ארץ נקטה נפשי בחיי חסידי
אלהים כורתי בריתו סטבר מתו המסו את לבבי כדונג מפני האס
בהתחדש אחריהם דור חנף ומרע תרבות אנשים חטאים ירדוף
אויב אחרי עשה מטפט וצדקה בארץ רשע מכתיר את הצדיק לא

יסף

נותרה כי נשמה "

מחלוב על מחלובי בקום עלינו פעמים צרה ליעקב זה סנתים
הרעה בקרב הארץ ראשונה בפרוח רועים עמדו עלינו לבלתינו
עם נבל אשר יקרא עלינו מלא רועים על זרע קדש ידו גורל באפס
הרגו בגו זקן ועולל בחור ופתולה יונק עם איש טיבה וימת עם
רב מישראל ביום כרות רועים חילינו מאת יי היתה זאת כי ע
עצבו תורתו צדיק הוא כי פיהו מרינו אס הורגם כל היום בסכן
ישראל בארץ ההיא להחריב אנשיה ויבצלו יושביה אהב הצ רצוח
וגבו דמים בדמים נגעו תחת היותנו גוי צדיק סומד אחיכים
ולא אבה יי לסלוח אבלה נבלה הארץ מרעת יושבי בה חמס בארץ
עשק רט גזלת העני ואונאת העשיר בבתיהם חלחלה בכל מתנים
בשמענו אז לקוחים לחיות ומעים להרג להקדיש את קדוש יעקב
למען ספר סמו נחטבו כבאר טבח ביום הרג רב לא פחדו ולא זעו
בהרג הרג מר לי מר ליום ענן וערפל אל יחד בימי סנה ביום ה
ההוא חלק עמי ימיר יבחר אלהים חדשים לא יוכל להתאפק

בהוציא אל הורג בניו נמוג כי אכלה חרב סביבם ומלאו פני תבל
מטועני חרב וזו מדוקרי' זוב דמס בני יצאוני חלק לבס ויכרתו
להם ברית חדשה לעפי' שתחלתם באונס סופס ברצון
וזאת שכית הווה על ההווה מצפון תפתח מושל הקשיב
עלינו לתמו הולך רכיל על ערת ישראל וסא לה עלילות דברים ח
חס ליה לזרעיה דאברה' יעשה דברים כאלה אויבינו כי רבו קבאונ
במלך ואלכו קירציהון דיהודאי ויאמרו לו מצאנו מים רעים והא
והארץ משכגת בפסע יעקב כל זאת הנה עם בני ישראל נועצו ל
לב יחדו להמית כשמות אשר לא תמותנה אותם בקרב אחינו כל
ברוע וכל זב אלה דברי לשון מדברת גדולות ידע לאשתעניי לשב
ליטנא ביטא כהמן ויהי כדברס אלין יום יום והקול נשמע הולך ח
נחזק מאד ויאמץ העם דברי מלך שלטון יצא מפיו לבקש האמת ל
למראה עיניו ישפוט למשמע אזניו הוכיח כי איך יכולת במלכי בש
באר נדס בינתר מזה גויי הארץ חיים בלענו לשכחת חמס והמלך
וכסאו נקי מי שמע צרת ישראל וחת הלחץ אשר המצרים לנחצים
אותם להוציא מפייהם אשר לא עלה על לבם ולא תבחר מחנק כפ
כסא מי ראה למסכה יעקב יסגרים קאים וענויים כמותם לא נ
נבראו בכל הארץ ובבל הגוים ולא ימת לבו בקרב האלהים מצא
חת עון ישראל לשפוך בהם כאש חמתו בערה כס אש יי קדוסי ע
עלינו בלבב אש אים וביתו באו כחתן יוצא מחופתו יצאו מבית ה
הסגרים לקצס אביהם טבאמים אלי כקמות הופיע כקום כקמת
דס עבדיך השפ' על לא חמס עמי ראה ה' והביט הצרות האלה לה'
להם במכר אני ועמי פקח עיניך וראה חס טוממתני אלה העבני'
והמקריים מעת עונותי באתר רוקמתני בתחתיות לא סקטתי ולא
נהתי מאז כפזת באפי כשמה אני הייתי לכבול המכות האלה מכ
מכף רגל ועד ראש

מתים חלב חסדן עבדן ראשי שתקופות ימים בעמד טנה לראשונה
מוקץ היות לה טנים עמר חדש הטכנייה ממהרת לבא ועמד סה טל
שלישים תורת יי תמימה נקדשה ביום חתונת והיתה לעמר מלבד
טנד הגלות וטכחת האמות עלינו חזקה נלאיתי כטוח קנחתם
ועדתם כי קטתה חלי גוים יבאו לשלול קניני בתוך האהל יחזיקו
עטרה חכמים חלטונות הגוים טסת לא ידעתי אטמע בבקף איט
יהודי להטטיט טתנתו ליטח רדידו מעלין וחס יעז פניו למתעב גי
להסיר חרפה ולהטיג כלימות בחרבו ירוץ חלינו בצוחר לאחוז ב
בגדטן חס יי לא יטמור ומה לא תטח טטעי ותעביר חת עכני כוטח
עון ופטע חס גלמי יי רחו עיניך חותו יוס יוס חטכות ככלפות
יהליוון וכפטטיט יטכץ סלע ומה ימריכך כי תרחח מה עשיתי לך
מה הלחיתך וחני כאין כגדך כאפט ומה נחטבתי בעיניך וח
זאתה קדוש יוטב על כח רס ונטח חיק תטפיל לראות בארץ
עלילות חטערי גבר להבל ומה וכל טעדין תטפור

חלי
לרב חסדיך עלי וטוביניך חתי אינ גס אחד
איני כדאי לקבל לא יוניל התנכלות לכבות קלון ולא חוכל להסיר
אטמתי מחני גדלו תלחותי עד לשמים ומעל סמים חסדך
וחמלתך היא תטמטני על כן ידעתי כי חטחתי חטחים גדולים
ברחמיך הרבים חתה תכפרס חנח טח נח לעכות ולפטעים ולח
ולחטחי טעמייתי וטפטעתי כגדל חסדך וחיק חומר לפניך מחל
ובולח כי חסיד חני לא עון לי חו כי חזריק חני ולא חטחתי
חבל חטחתי חטחה גדולה ויטר הענייתי אטמתי חטוס חטס ל
ליי . ברחמי מטחית לחבל געלה נפטני תורה יי דעת
חחתי הרגתי לפטעי נפטני וילד חטכך לחברתי זריתי
פדט על פני אחרתי ויטפתי בכל הכסף טכיתי ביון חכולת
תחתי יכרתי לי טכל טגו תהו כחדתי חמרי קדוש לבטתי
וילביטני בנד טגיים מר חריתי חת

את פי יי' נתתי סתף סודרת' סבותי אני ליחש את לבי מעבוד א
אלהי עברתי מחצותיו וסכחתי' סכיתי פי לחרף מערכות אלהים
חי' צדקת יי' באצתי' קחתי אני לסתוח בית חזן אשר נעלו
דאטונים והיה סגור' רצון מיי' לא רצתה נפשי' שמרתי ארתי
פריץ' תרתי בלבי תהו ובהו וחטך' ועתה יגדל נא כח יי' למחנות
נעב פאעי וכענן חטאתי

תפלה חנני ושמע תפלתי בצרתי מתנים וב
צוריות לכעל חטאתי' נגדי תמיד כי יפגע סך אנשים מרי נפש
כמוני אני עבדך תכין לבם תקטיב אזנך לשועתם תשמע וסלחת א
אלהי נקני' מכל עון ואשמה ואל תתן את פי לחטיא את צארי ומ
ומה שחטאתי תטלך במחולית ים ולא יעמדו עליי דייכים תבטש
עונותי תאטר עליהם בחר פיה אלהי פתח לבי בתורתך פתוחי חו
חותם יחד לבבי ליראה את שמך נצח נצחים עיני ולבי קרב אותם
אחד אל אחד והיו לאחדים בידיך שימה נא ערבני עמך זכר טוב
כחותם על זרועך העיר והקדש וההיכל לפני תבנה בנין שדי עד ו
נבזרועי אקבץ אבנים לבצר החומה ובחיקי אשא נפוצות יהודה ו
וישראל אסוף תאסוף יעקב כלו אל מעון קדשך נמה צדק הר הק
קדש נעמד נשמתי בי ארחה בירושלם מלך בתוכה מגזע ישי כב
נבפי נבגף ומעלו נוגעת נבגף אל נבגף עיני יחזו לציון גואל קרוב
מחני תטפך החך על צמר אדם מבני ישראל המה ונחה עלי רוח
הסם ואתנבא בתוכם כי רבות פאנים יקרנ דר' יך חזן חזון נפרץ
יזכבי הסם לחיות יום יהיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה
יהיה שבתים ומציון תבא תורה ודבר הסם מירושלם יי' יהי לר
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי' צורי וגואלי יי'

אמר המימד

הנני יסדתי בהצרת העולם ובחימתו

אבן אבן בוחן סבתיקרתו יריתי ולכן קראתי שם האגרת הזאת
 אבן בוחן כאלו היא אבן סגולה וטובה לבחון בה מומי העולם
 וחסרונותיו חמסין וצבירותיו ואני הנני יוסיף להתכבד כי לא מ
 מחכמה עמלתי על זה ולא מהיותי ראוי לכינוח בזה ולא מסני ש
 טלום העולם ושלתינו כי זה ימים רבים הפך הטם לישראל לבקר
 בלמות ליהודים היתה תנוה ויגון חטך חפלה בכל מושבותם וי
 ויתהלכו באשר התהלכו לבכי ולחפז ממירד בית חורון למעלה
 עקרבים טק ואשר יצע לרבים גם לא ממעוררים העירוני מצעלי
 מלכות השיר כי בעינותינו מרוב הצרות זאת המלחכה כבר אבדה
 ממגורות והתחתים כותנו העטים לחתים וקסתות מחתות תר
 תרטטנה מתנו בני הצחית והמליצה וישחון כל בגות השיר והכותר
 סגול הוא לא ירצה לקרבן אשה לבני העולם כי לא ישורו שירים
 על לב רע אבל חמנה עשיתי זה לשתי סבות הראשונה לכבוד אלהי
 ישראל לקרב לבני לעבודתו בזרם חמות להעיר את נפשי תמיד
 שיהיו פי ולבי שנים והשנית לכבוד עשרה שליטים שלטי הגבורים
 עשרה אנשים ראשי בני המעלה והכבוד הם השבטי בגליל קט
 קטלונטייח ארץ אשר יי אלהיכו דורס ארץ אשר אניתי למושב לי
 ואם לא חיפה עיני ולבי שם כל הימים בעבור הזכיר שמי בהשן
 משפטיהם עשיתי לי שירים ושרות בעבור העשרה עשר יריעות
 מאכן יי כיריעות שלמה עשר אצבצותי היו כגבורים אשפרם כ
 כדור העתק מעיר אל עיר להולך מפרמינצה הלוק תסוע בגליל
 ההוא יכוננהו עליון גם בכל עיר כפי רוב השנים תרצה הקדימה
 ראשונה בטרדון יע אחד היה אברהם ואין שני להעריטו במע
 במעלותיו השגתו לא תסלה בחכמת מצרים ומתו כל בני קדם שר
 צבא חכמי הדור לכל דבר חכמת בינה ראשון ראשון לנרומיה ת
 תהלה החכם השלם הרופא המוצהק גדול מרבן שמו יאמר

לן דומיה תהלה החכם הסלם הרופא המנצח גדל מרבן שזן יא
יאמר העבד הוא ארבי אברהם קסלרי ין. והשני היושב על כסא ה
המעלות רם ונשא תפארת חכמים הדר השלמים עמוד המדות ו
המוסר שלמים לא עממוהו החכם הגדול הרופא המומחה מלא
מאטורי צדיק ין. והשלישי כליל החמודות נכל תהלה מדובר
בו כבודות הוא מרעי אחוזתי הוא יחיד בגולתי יונתי תמתי יונה
נחפה בטוסף המעלות ותסיקת התהלות בארת אהבתו יסך לי
הנעלה לכל לראש דון יונה קבליר ה' ומסס גי דונה ההוללה הר
הרביעי אריה ציער הלפגון כפיר בעדרי באן קדסי ארי סבחבר
עו כבוד במלחמתה של תורה הגבר הוקס על מרוס סמו ותהלה
דון טודרוס איצק ין. ומסס ברצלונה סקמתי אס בישראל החת
החמיסי אופן אחד בארץ ענן הכבוד למטר גסה חכמה ודעת יא
יאמר הזה ארץ יושב בשבת הגדולה והכבוד הרמה והנשאה טרס ה
היחס צמרת החכמה בן מלאכי קדם הארץ הגדול החכם הכלל ה
הנשיא הלני דון יהודה דיצקורטאל יא הססי מופת
הדור אונת הימים כליל המעלות עטרת היחס צין הדת כזר התור
הארץ האירה מבורן לאורן ליהודים היתה אורה הטר הגדול הע
העמד על בני עמנו לתהלה לטס ולתפארת מדברנא דאומתיה
הנשיא הנכבד הרב המובהק דון מנפוט טאלתיאל השביעי
כבוד חכמים צבי החטובים פאר הזמן חמדת ימים חכם חן חן ל
לן חסד יסובבגהו וממתקים חט סקר החן בצרכו לא ימתן סגרת
תחתיו הטר השפסר הכבוד החכם דון צונטיינר גראסיאן ין.
השמיני טרוב ממטח הסוכך בצבפי מעלותי כפנות הארץ אכד וס
יספר תורה לתורה ולתעודה אל כחלת הנרינ ואל אחוזת אבותי י
יסוב קנקן חדש מלאישרת יי מאסף לכל המחנות מיכי השמלות
זוסה לכתרי תורה וגדולה יחדו יהיו תזיס על ראשו ואליהס הוא
נושא את כפסו צרוך מבגיס רך בטנים וטעמו כזעס זקנים הוא
אני והוא אחד בדר טנים בטאות כבוד האבן

מעשה גם בן אחר בשני מקומות החכם המופלא הנשיא הנשא
 דין חסדאי קרטקט ין ומשם טראגונה היקרה התשיעי ידיד יי
 חמודות הוא חטר גזע החכמה והשלמות נצר משרשי היחס ומ
 ומעלת האבות בנין מלוכה גדול ומשוא פנים כלביא ישכן באהלי
 סס ותהלה לדרוש את יי יגע ומצא לא היתה מעלה אשר טגבה מ
 ממונו החכם הגדול הארון הנטב הנשא הנעלה דון שמואל שב
 בנפיש ין העשירי הכתם הטוב מזוקק טבעתים ראש השלישים
 גדול עם אלהים ועם אנשים מקור החכמה והמדע נחל נובב מיני
 חמודות אשר לא יחזבו מימיו עץ הדעת נטוע בגן הכבוד לא ימיש
 מעשות פרי גבי עמון נזר אחיו אשר הנטב דון אסטרוק קרטביץ
 אלה המה השומרים נפשי

הלוא היא באוצרותם לפקדון בארץ וכי יישר בעני אלהים לקחת
 נפשי ממני אומר ליי לאבי היא כי ירצה הטע רוחי ונשמתי אליו
 יאסוף אומר איך עמדי בדר גבורות מעלותיהם משמיהי לב משלי
 נעשו וברוח קדש ניהסה בי כל צבאם לטבד העשרה

סימתי

האגרת בחרט העשירי הוא חרט נישת
 בן שלט ושמים טכה אזני הוא הדל באלפי אשר ידעו ספר צעיר
 להיות בעברי עבדיהם הקטנים מתפלל ליי אלהי השמים בעד
 השארית הנמצאה ואם איני כדאי מכה אלהים ומעונה לתה
 לתהפוכות הזמן בכלל ובפרט שואב כדאי למצוקות זמנו של ושל
 אחרים עת סוכו יחמום כחמר חיצית חיתנו ירמום משא תלאות
 ובהלות על סכמו יעמיק המוסים תפלה תמיד בעד השארית סגלת
 אחיהו גזרה וכימיה קלובימיה בר קלובימיה עמי עשו

אבן ספן הכה נעלם

"

בן יצחק דרך עולם

"

בן הולך מרחב העם נעלם

בני רבי יוסף טוב דרפתי

בהיות לבס בדיח חולם

בן מוריט רבי פרץ

במתני עלין הסגחתי

למען יפרץ בארץ

על יד יוסף אשכנזי

בה נאספולי האללה

בצנת טרם חזק עמי

בזר אשר לו הגדולה

המלכותי צנת נורא

במים לפני ראש הסנה

כל הוגה בן יסיג אורה

במימינו ימצא ערבה

בגור

ראשון לכל ראשי מתיבא כל נמצא אסתוב באן ראשי הקנטרסים
מזה הספר הנקרא אבן ספן אשר מספרם שבעה וכלם אסדרם ז
זה אחר זה על הסדר הנכונ עד תם כל הספר למען ירנן הקורא ב
בן ימצא חסדו בלי עמל ויגיעה ויה ישמרני משיאה אמן

א אבן ספן " פעם נסון

ב ומינרדי צור עתיק מדינים

ג נבחרים יין החזרות ישעיר

ד מקיע הכי הדרה זה איכנו לבנות ויזהילו סניו

ה מוקא חנה מפסקת נאם כן איפה הגזרות

ו חלוקים המכיר מסקלו סגעת ז מקדם בלילה

בהוציא